

■
1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■
2. PESEM, IGRA, PLES

Zbirka bansov

■
3. KDO JE KDO

Eneagram

■
4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■
5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■
6. JEZUSOVA CERKEV

Možje in žene za življenje sveta

■
7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■
8. PRIDI, OTROK MOJ. ORATORIJ 1999

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■

■

■

■

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskristosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebnostna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

Spričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dvojce področij: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

ORATORIJ 1999•

PRIDI, OTROK MOJ

Zgodba o svetopisemskem očaku Jakobu

1 Mz 25,19 - 49,27

Priročnik
za oblikovanje otrok in doraščajočih

Pripravil in uredil
Janez Potočnik SDB s sodelavci

■
PRIDI, OTROK MOJ. ORATORIJ 1999.
Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih.

■

■

■

■

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

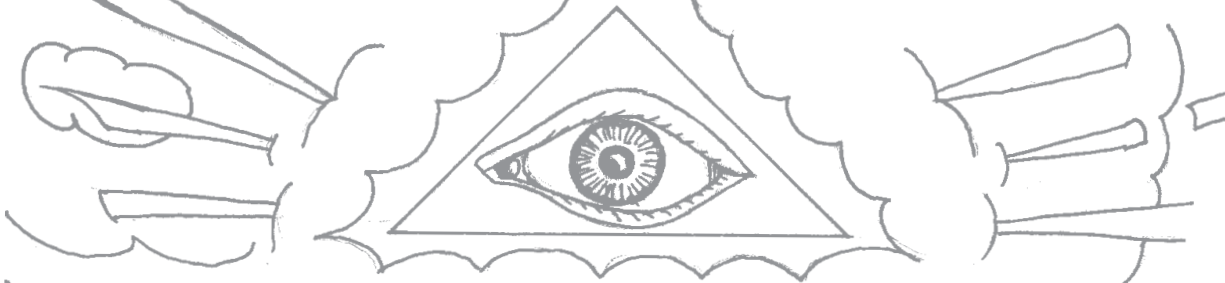
37.018:282
22.046=163.6

PRIDI, otrok moj : oratorij 1999 : zgodba o svetopisemskem očaku Jakobu, 1 Mz 25,19 - 49,27 : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih / pripravil in uredil Janez Potočnik s sodelavci ; (risbe Valentina Špendal ; izdajatelj Salezijanska mladinska pastoralna) . - Ljubljana : Salve, 1999. - (Zbirka Animator ; 8)

ISBN 961-211-144-8
1. Potočnik, Janez
98835712

■
Pripravil in uredil: Janez Potočnik SDB s sodelavci
Risbe: Valentina Špendal
Oblikovanje naslovnice: Petra Černe-Oven
Lektor: Mateja Hočevár-Gregorič
Urednik zbirke: Janez Potočnik
Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastoralna
Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6
Tisk: Tiskarna Ljubljana, d. d., Ljubljana 1999

Po mnenju Ministrstva za kulturo RS št. 415-76/99 z datumom 17. 3. 1999 je publikacija *Pridi, otrok moj, Oratorij* 1999, uvrščena med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.Š

PREDSTAVITEV

Oratorij - to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v svojem domačem okolju (nekaj dni, cel teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času svoje službe niso v skrbeh za svoje otroke. Otrokom pa je to dobrodošla sprememba včasih v že kar zdolgočasenem počitniškem času, mladim animatorjem pa velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastonskega darovanja, da vzljubijo svoje mlajše sovaščane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del svojih počitnic, da se veliko naučijo za življenje.

Letošnji oratorij, ki se nekako vključuje v leto Boga Očeta, ima za izhodišče svetopisemsko zgodbo o očaku Jakobu; naslov oratorija pa je PRIDI, OTROK MOJ. Tako vabita oče in mati svoje otroke; to je tudi stalna drža našega nebeškega Očeta, ki ljubi in sprejema vse svoje otroke. Naj tudi letošnji oratorij mnogim mladim daje okušati prav to razsežnost: nekdo me ima rad, nekdo me čaka, nekdo mi odpušča vse moje neumnosti, nekdo mi vedno znova prihaja naproti s svojo ljubeznijo.

Z oratorijem in zgodbo, ki je rdeča nit skozi dvanajst enot, želimo otrokom in mladim ponuditi:

- **DOM, ki sprejema,**
- **ŽUPNIJO, ki evangelizira,**
- **ŠOLO, ki uvaja v življenje, in**
- **DVORIŠČE za njihove prijateljske stike in za življenje v veselju** (prim. *Konstitucije Družbe sv. Frančiška Saleskega, čl. 40, Ljubljana 1991*).

Cilj, ki smo si ga zastavili ob pripravi tega priročnika, je predvsem usposobiti otroke in mlade, da bi znali dati Bogu "prostor", ki mu gre, in seveda pomagati tudi drugim, da bi se odločali za življenje, ljubezen, za prave vrednote, za dobro, za veselje, za Boga: tako, kot se je do tega skozi vse preizkušnje življenja z Božjo pomočjo dokopal očak Jakob. Obenem naj bi se naučili zavestno in odgovorno sprejemati naloge in obveznosti v življenju skupnosti.

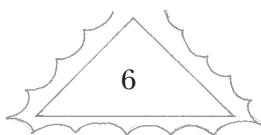

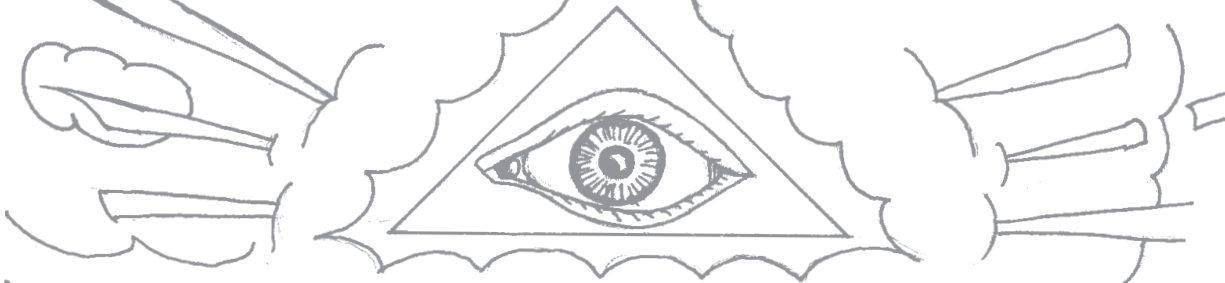
Priročnik je mozaik celostne ponudbe otrokom za počitniške dni. Pri pripravi tega bogatega gradiva so sodelovali:

- zgodba o očaku Jakobu: po Svetem pismu priredila prof. Berta Golob;
- animatorjem: iz italjanskih predlog prevedla Kristina Škibin;
- v premislek: salezijanci Ivan Turk, Miran Sajovic, Jožef Krnc in Franc Brečko;
- delo v skupini: mladi animatorji iz župnij Kranj in Šenčur
- delavnice (besedilo in risbe): Mojca Zupan, (slikanje na svilo): Janez Krnc;
- igre: salezijanci Peter Končan in Marko Košnik;
- molitve za otroke: salezijanski študenti Jure Babnik, Klemen Balažic, Matej Kovačič, Albert in Robert Jakaj, Edi Strouhal, Dragan Vampola, Marko Suhoveršnik
- molitvena srečanja za animatorje: sestre hčere Marije Pomočnice s. Mojca Šimenc in s. Irena Jaklič;
- pesmi: Peter Pučnik SDB, Mateja Jamnik, razni;
- ilustracije: Tina Špendal.

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika PRIDI, OTROK MOJ, iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja don Boskova misel:

***Če hočete storiti kaj dobrega, svetega,
potem vzgajajte mladino!***

CILJI ORATORIJA

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati, da bi se zavedeli, kako bogato je lahko njihovo življenje. S tem jim pomagamo razvijati najbolj skrite zaklade njihove človečnosti.
 - Poslušati Jakobovo zgodbo in posodobiti sporočilo te zgodbe.
 - Izkustveno pokazati mladim, da pravzaprav vsak človek hrepeni po Bogu, da se vsak lahko sreča z njim in da se je treba vselej truditi za to, da ostanemo z njim povezani, da mu ostanemo zvesti. Če mu ne ostanemo zvesti, bo naše življenje postalo nesrečno. Pri tem pa moramo pomagati tudi drugim. Tudi drugim razodevati Boga in jim želeti dobro. Polnost sreče in pristno srečanje z drugimi je mogoče živeti samo, če se srečamo z Bogom.
 - Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
 - Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...).
 - Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga tudi po vsem lepem, ki se nam razodeva.
 - Spodbuditi odraščajoče, da bi se zavedeli, kam nas lahko pripelje egoizem, zagledanosti vase in v svoj prav, ki večkrat zaznamuje tudi njihovo življenje.
 - Sredi vsakdanjega življenja odkriti priložnosti za srečanje z Bogom. Z navdušenjem živeti svojo vero in pričati zanjo še posebej v okolju, ki zahteva od nas napor in velikodušnost.
 - Pomagati mladim, da bodo odkrili, da so tudi preizkušnje sestavni del življenja - in kako je tedaj potrebno ohraniti zaupanje in notranjo moč v boju za dobro.
 - Pomagati mladim, da bodo na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom. Pri tem nam bo še posebej v pomoč izkušnja tihote, molitve in zaupanja voditelju.
-

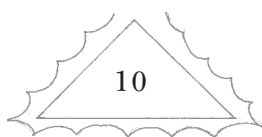
VSEBINSKI PREREZ

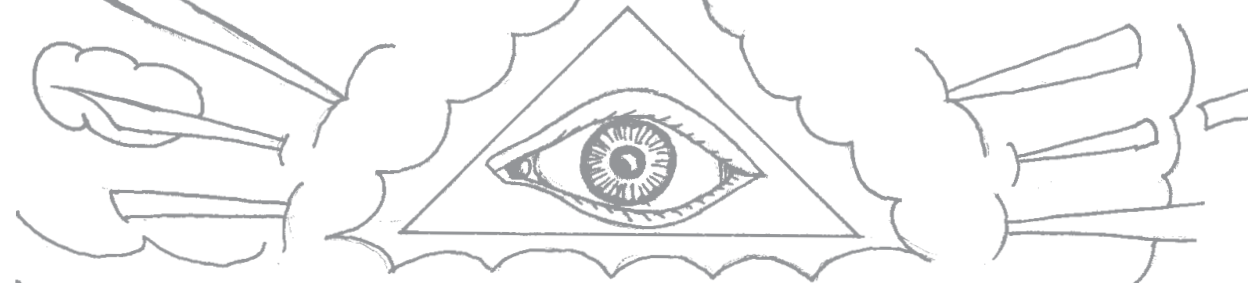
	ZGODBA	VSEBINE	VREDNOTE
1	Dvojčka	Spomini. Tudi moj oče se je nekoč rodil. Vsak otrok se ima pravico roditi in živeti. Vsak ima svoje mesto v družini in širši skupnosti.	Življenje
2	Ukraden blagoslov	Odnosi v družini. Razvajeni Ezav in iznajdljiva Rebeka, ki se vživi v vse vloge. Zavedati se trenutkov slabosti, kaj je res pomembno (očetov blagoslov) in kaj ne.	Pravica
3	Beg iz domače hiše in sanje	Če človek ne zna ceniti pravih stvari, so mu odvzete (Ezav) in če goljufa, nima miru (Jakob). Če odnosi niso urejeni, je nemir v vseh. Bog pa presega človeški nemir. Blagoslov daje pomoč.	Obljuba
4	Štirinajst let za Rahelo	Mnoga srečanja so zelo pomembna, spremenijo življenje. Ko človek zasluži vrednoto, zanjo veliko žrtvuje, da jo doseže; kdor res ljubi, je pripravljen čakati in garati.	Potrpežljivost
5	Blagoslovljen	Na zrela leta se uredijo mladostne napetosti. Jakobu se toži po domovini. Spremlja ga Božji blagoslov celo pri živini, zato veruje, da ga bo spremljal tudi k bratu Ezavu.	Odgovornost
6	Boj z Bogom	Preden se sreča z bratom, doživi Jakob boj z Gospodom. Pot nadaljuje z novim imenom. Vsakdo, ki »sreča Boga«, ima tudi moč za srečanje s človekom.	Bog
7	Sprava z bratom	Jakob se zaveda svoje goljufije, zato se hoče bratu odkupiti. Pa tudi Ezav se je z leti zavedel svoje neumnosti in odpustil bratu krajo. Bog je z obema.	Sprava
8	Izrael	Jakob se pogovarja z Gospodom, prisluhne njegovim načrtom, postavi oltar, priznava Njegovo moč in svojo nemoč. So trenutki, ko Bog govori in ko molči ...	Molitev
9	Dvanajst sinov in Jožefova suknja	Dvanajst Jakobovih otrok - 12 Izraelovih rodov, 12 apostolov. Odnosi med otroci: zavist, sovraštvo, ljubezen. Jakobovi bratje - Jožef; Izraelci - Jezus.	Ljubezen
10	Rešitev v Egiptu	Bog človeško zlo obrača človeku samemu v rešitev. Četudi je človek nezvest, Bog ostaja zvest. Kjer se je pomnožil greh, se je še bolj pomnožila milost.	Zvestoba Poslanstvo
11	Starčkovno veselje	Oče je vselej v skrbeh za svoje otroke, tudi za tiste, ki so najbolj daleč, ki so se morda izgubili. Čaka jih, ljubi, moli zanje, veseli se njihovega najdenja, ne obsoja ...	Oče Spoved
12	Očak Jakob	Očak Jakob blagoslavlja otroke. Jezus blagoslavlja. Starši jih blagoslavlajo, ko odhajajo - Želijo jim »srečno pot«. Ko ne more človek storiti skoraj nič več, še vedno lahko blagoslavlja, moli, izroča v Božje roke.	Blagoslov

PRIROČNIKA

MOLITEV	V SKUPINI	DELAVNICE	IGRE
1 Mz 26,23-25; 25,19-34 Oče	Osebnostne izkaznice Družinsko drevo	Zibelka	Jakob in Ezav
1 Mz 27,1-30 naš	Salomonova razsodba. Kaj je pravica in kaj ne	Tehtnica	
1 Mz 27,30-28,22 ki si v nebesih	Asociacije na besedo: obljuba	Obroč z obeski	Lovec
1 Mz 29,1-30 posvečeno bodi tvoje ime	Če ribič ne bi bil potrpežljiv ...	Naša župnija	
1 Mz 30,25-32,1 pridi k nam tvoje kraljestvo	Na potovanju Navezanost - veriga	Pastirček Ovčka	Spomini
1 Mz 32,23-33 zgori se tvoja volja	Voditi slepca po neznani deželi	Klovn	
1 Mz 32,2-22; 33,1-17 kakor v nebesih tako na zemlji;	Prepir in sprava med bratoma	Lutka iz plodov	Grof Drakula
1 Mz 35,1-20 daj nam danes naš vsakdanji kruh	Pisanje stavkov. Deklica s srcem	Rožni venec	
1 Mz 35,22c-26; 37,1-36 in odpusti nam naše dolge	Imaš rad soseda. Skriti prijatelj	Smeško Slikanje na svilo	
1 Mz 39-45,15 kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom	O treh sinovih	Sanje	
1 Mz 45,16-47,12 in ne vpelji nas v skušnjava	Spomin na očeta. Pismo očetu	Lonček za svinčnike	
1 Mz 47,29-49,27 temveč reši nas hudega. Amen.	Dar za ... Križ pred spanjem Blagoslov staršev	Zapestnice prijateljstva	

ANIMATORJEM

I. BITI ANIMATOR

Uvod

Za pomembne stvari je treba imeti čas - in počitniški oratorij je gotovo zelo pomembna stvar! Priprava na oratorij ali na kakšno drugo daljšo vzgojno izkušnjo (teden v hribih, na morju, kampiranje ipd.) je zelo kompleksna stvar zaradi najrazličnejših razlogov:

- Dogaja se ravno ob koncu šolskega leta, ko se utrujenost in zaskrbljenosti množijo ob prihodu pomladi, ob zaključevanju ocen, ob *prebujanju horizonov*.
- Poteka čas prvih svetih obhajil, birm, raznih zabav za otroke, mlade in ministrante.
- Morda jo pričakujem s strahom, če je bilo lansko leto vloženega veliko truda, pa ni bilo zaželenega rezultata.
- Pogosto je zanjo značilen tudi pojav, ki bi ga lahko poimenovali *čas velikih vrnitev*. Animatorji, ki se skozi vse leto niso nikoli pojavili, *nedolžno* pridejo nazaj pred poletjem.

Pri tem pa se zavedajmo, da so v raznih krajih različne situacije. Vendar se zavedamo, da se mora vse spremeniti v vzgojno priložnost ter v izziv, da bi bilo naše življenje glasnik nove evangelizacije.

Podajamo nekaj stopenj za oblikovanje animatorjev. Prepustimo se navdihom tega *scenarija*.

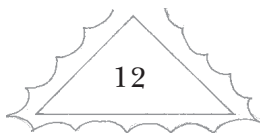
1. Zakaj sem se odločil, da bi bil animator?

1. Neizpolnjeni nagibi za delo animatorja - A

Pogosto nekdo ob odločitvi za kako delo sliši taka in podobna vprašanja: *Kaj se pa greš? Ali res nimaš nič bolj pametnega početi? Kdo te je pa silil!?*

Torej: zakaj se nekdo odloči, da postane animator? Lahko so tudi takšni, ki se o tem ne vprašujejo, vendar ne pridejo daleč, saj je služenje drugim težko ... Navajamo nekaj zelo *banalnih* in *egoističnih* motivacij:

- No, če nič ne delam, se dolgočasim: tako mi pa vsaj ni dolgčas.
- Sram me je, če nič ne delam, medtem ko vsi drugi prijatelji kaj počnejo.
- Sem v skupini z mlajšimi od sebe in tako bolj nadzorujem. Spoštujejo me, počutim se kot bog, sem »nekdo« (tako obnašanje ima izvor v kompleksih, občutkih manjvrednosti).

- Čisto slučajno sem animator: rabili so enega, povabili so me, in ker mi je bilo všeč, sem ostal.
- V tem trenutku milosti *čutim*, da moram storiti nekaj za druge; v meni je velika želja, da se darujem.

Pozor!

Našteti motivi - SAMI - ne zadoščajo kot podlaga *pravemu in stalnemu* prizadevanju.

2. Nezadostni nagibi za delo animatorja - B

K delu animatorja nas lahko spodbujajo še drugi nagibi, ki niso odvisni samo od animatorja samega, ampak še od drugih ljudi, ki pa še vedno ne zadoščajo, npr.:

- V skupini animira tudi moj/e fant/dekle: zato sem se tudi jaz pridružil/a in pomagam.
- Že kot otrok sem opazoval svoje dobre animatorje, ki so mi govorili, da bom tudi jaz lahko tak, ko bom velik.
- Nekaj prijateljev me je *pritegnilo* svojim navdušenjem in zgrabil sem za delo.

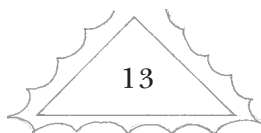
Pozor!

Če izginejo ti nagibi (moj/e fant/dekle, prijatelji ... prenehajo z animatorstvom; izgine prvo navdušenje), se animatorstvo zagotovo preneha, če ne preidemo h globljim motivacijam.

3. Utemeljeni nagibi za delo animatorja

Resni nagibi, ki so tudi osnova animacijskemu delu, lahko sodelujejo s tistimi banalnimi/površinskimi in omenjenimi: pri animiranju se vedno pojavlja veliko različnih istočasnih motivacij; pomembno je, da so tisti pravi nagibi za animacijsko delo res trdni in da se jih animatorji zavedajo. To ima namreč veliko prednost: resni nagibi so stalni, konstantni, manj se ozirajo na modne vplive in kratkotrajna navdušenja, držijo pokonci stvari v trenutkih krize. Poglejmo si nekaj resnih nagibov, ki zagotavljajo trdnost in učinkovitost animiranja:

- Zame je pomemben človek kot tak, še posebej, kdor je danes manjvreden, manj upoštevan, ker moti lagodno življenje drugih: otroci, invalidi, ostareli.
- Učim se, da *lepo živeti* ni v tem, da mi služijo, ampak v tem, da jaz sam stopim iz sebe in služim ter ponudim pomoč potrebnim; to niso zgolj trenutki, kajti gre za nek odnos, ki je že v temeljih povsem odprt za druge in za dobro drugih.
- Vsak podarjeni dar nas kliče, da darujemo tudi mi: to je vračilo tega, kar smo prejeli: imam čas, da ga dajem na voljo tudi drugim; imam sposob-

nosti, talente in jih namenjam drugim. Torej imam talente, ki jih odkrivam, uporabljam in ne držim zase, temveč jih vrnem skupnosti, pa kljub temu - in prav zaradi tega - rastem in se bogatim.

- Prav s tem, da se dajem na voljo in sprejemem cilje svojega dela, se postavim proti danes razširjeni miselnosti, ki spodbuja zgolj egoizem, nezanimanje za druge, uspeh, površinskost. Z izbiro animatorskega poklica ure sničujem *svobodo sebe* - sem svoj *gospodar*; tako da lahko sam odločam o svojem življenju: živim jaz ter ne dovolim, da bi živel zgolj glede na neke trenutne situacije.
- Izzivi in spodbude, ki so prišle iz potreb drugih, *me ženejo k delu*, s tem pa tudi razvijam tiste svoje vrline, za katere nisem nikoli vedel, da jih sploh imam.
- Animiranje tudi ni zgolj vrsta zabavnih tehnik (čeprav so zelo pomembne), temveč zavestna izbira načina življenja, poslanstva; je resna stvar, ki počasi raste.

4. Nagibi, ki temeljijo na veri

Omenjenim resnim nagibom moramo pridružiti še motive, ki so povezujejo ni z vero in krščanskim prizadevanjem tistega, ki hoče globoko živeti svoje krščanstvo:

- Zgled Jezusa Kristusa: prišel je, da bi stregel, ne da bi mu stregli: Veste, da vladarji ljudstev gospodujejo nad njimi in velikaši izvršujejo nad njim oblast. Med vami pa ne bodi tako; ampak kdor koli med vami hoče biti velik, bodi vaš strežnik, in kdor koli med vami hoče biti prvi, bodi vaš služabnik. Kakor tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi on stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge (Mt 20,25-28).
- Jezus se postavi na stran šibkih, najbolj odrinjenih, manjvrednih: Ko pa je videl množice, so se mu zasmilile, ker so bile izmučene in razkropljene kakor ovce, ki nimajo pastirje (Mt 9,36). Kdor se torej poniža in postane kot ta otrok, tisti je v nebeškem kraljestvu največji. In kdor takega otroka sprejme v mojem imenu, mene sprejme (Mt 18,4-5).
- Animator upošteva zakonitost skritega, tihega, počasnega in vztrajnega napredovanja: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ki ga je žena vzela in zamesila v tri merice moke, dokler se ni vse prekvasilo (Mt 13,33).
- Animatorstvo je zastonjsko, je stil življenja: Bolje je dajati kakor prejemati (Apd 20,35).
- Animatorstvo je odgovor na zgodbo lastne poklicanosti: Služite drug drugemu kot dobri oskrbniki mnogotere milosti Božje, vsak z darom, kakor ga je prejel (1 Pt 4, 10).

Vaja za prvi korak: TEST - Zakaj hočem biti animator?

Preberi vse stavke in poišči ideje, ki te najbolj motivirajo za *odločitev postati animator*. Razporedi jih po pomembnosti zate, tako da zapišeš številke od 1 naprej (1 najmočnejši nagib) v prvi stolpec. Bodi odkrit sam s seboj. Po pogovoru v skupini pa boš lahko napravil nov razpored – v drugi stolpec.

- ☐ Kar vprašali so me in sem rekel ja.
- ☐ Sam imam lepe spomine na te trenutke, zakaj jih ne bi podaril drugim?
- ☐ Zaljubljen sem v življenje in hočem, da eksplodira.
- ☐ Ne vem, kaj bi počel.
- ☐ Začutil sem, da me v oratoriju potrebujejo.
- ☐ Tudi moj/a prijatelj/ica to počne.
- ☐ Rad sem skupaj z drugimi in da skupaj kaj počnemo.
- ☐ Hočem prepričati druge, da je lepo biti skupaj.
- ☐ Ni res, da je biti motiviran kristjan dolgčas!
- ☐ V oratoriju sodeluje tudi moj/e fant/dekle.
- ☐ Zanimajo me fantje/dekle, ki so tam.
- ☐ Smili se mi naš župnik.
- ☐ Župnija nam bo dala nekaj denarja za to, lahko bom šel na počitnice.
- ☐ Obvladam delo z otroki.
- ☐ Vera mora biti živa; ne morem je prepustiti zakristijam in pokopališčem.
- ☐ Med letom nisem mogel biti z otroki, se z njimi igrati, zdaj pa končno lahko.

2. Animator, kdo sploh si?

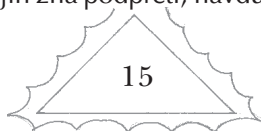
Apostol Pavel je bil zelo pogumen, sposoben je bil soočenj z nevarnostmi, težavami, neprijetnostmi, bil je zelo navdušen za oznanjevanje Evanjelija, za ustanovitev skupnosti, za animiranje vere prvih kristjanov - z eno besedo njegova očarljiva osebnost nas vabi, da premislimo o značilnostih pravega animatorja. Veliko jih je in če bi jih hoteli razporediti, bi za to potrebovali veliko časa. Čeprav se zavedamo nevarnosti raznih shem in tabel, vseeno ponujamo nekaj misli, kakšen naj bi bil animator.

Privlačen

Kako se oblači, kako se češe, kako govori ... vse njegove zunanje vedenje, postopanje, predstavitve, so prva *beseda*, ki jo poda drugim. Nekdo je lahko *priča*, a če ni *zanimiv*, pri otrocih ne bo *vžgal*. Imeti mora *stil*, prepričati mora otroke, ki se ne navezujejo na načela, temveč na osebe, in ta *stil* mora animator dan za dnem pridobivati.

Živahen in zanesljiv

Animator mora dajati občutek živahnosti in gotovosti. Če je tak, da ga vedno kaj boli, če mu ni nikoli nič prav, če se boji prehlada, ima kar naprej vročino, ni gotov, da se nekaj lahko naredi ... bo težko gradil prihodnost z otroki, ki občudujejo tistega, ki jih zna podpreti, navdušiti, spodbuditi. Sle-

dijo tistemu, ki prvi začne, ki ima pogum. Pogum pri vsem, najprej pa pri igri. Če je mladenič boječ, je oplel.

Dober govorec in domiseln

Ne mislimo *filozofa*, ki tri ure govori, ne da bi kaj povedal, ampak tistega, ki ve, kaj govori, ker se je pripravil, ter jasno in na kratko pove. Kar pa se tiče domišljije: ne gre za to, da bi bili *genij domišljije*, ampak da uresničimo *domišljijska dela*. Več kot kdo zna, več idej ima.

Simpatičen

Animator si prizadevati, da bo otrokom simpatičen ... A kako? Naj hodi za njimi in se trudi biti priljubljen, pripravljen na vse, tudi da opusti svoje ideje, svoj pravi jaz? Nikakor ne. Tako se nikamor ne pride. S tem se lahko le razkrije ali skrije svoje pomanjkljivosti in nedozorelost animatorja. Treba je iti ravno v nasprotno smer, kar pomeni, da moramo gojiti simpatijo do njih. Izkoristiti je treba vsako stvar in okoliščino, da jim povemo, da jih imamo radi. Otroci so kot razoroženi pred dobrim in ljubeznijo. Če jih imamo radi, pa ne z neumnostmi, temveč resno, in s tem, da smo na voljo, da jih razumemo, smo rado-darni, otroci vse to vračajo, pa čeprav imajo pred seboj kako *možacho*!

Strateg

Animator mora biti strateg. Torej mora v zelo kratkem času spoznati vse otroke: razpoznati rojene voditelje, nesamostojne, samostojne ter jih oceniti po njihovih lastnostih, ne da bi pri tem uporabili neproduktivni način pridi-ganja ali očitanja.

Sodelavec

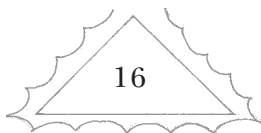
Če hoče zbuditi navdušenje, če hoče pridobiti energijo drugih, mora biti sposoben ustvariti sodelovanje. Edina pot do tega je lastna pripravljenost za sodelovanje pri skupinskem delu, za prilagajanje lastnih pogledov na določene stvari, hojo v koraku z drugimi, ne sme delati sam in po svoji glavi.

Privlačna in osvobajajoča vera

Animatorjeva vera mora biti sveža, nagovorljiva, zmerna in osvobajajo-ča. Otroci morajo začutiti, da vzgojitelju *pristoji* verovanje v Kristusa. Prevečkrat pa so ravno animatorji tisti, ki se prvi sramujejo svojega krščanstva, nesposobni videti pot uresničenja, slavo vstajenja, ogrnjeno z odrešujočo skrivnostjo križa. Dosleden animator moli vsak dan. *Brez mene ne morete ničesar storiti*, pravi Jezus. Animator to ve in se trudi.

Odprt za spremembe

Animiranje je konec koncev (pa še bi lahko naštevali!), spreminjanje. Animatorjeva kletvica je: *Vedno se je tako delalo*. Ne gre za nespreejemanje dobre tradicije in globoko zakoreninjenih vrednot. Pripravljenost za spremembe oplemeniti tradicijo in navade. Prevečkrat pa so animatorji prepričani, da delajo vedno prav, tudi takrat, ko delajo narobe in niso pripravljeni spremenjati. Kako in kdaj popravljati napake?

Bodi animator - bodi navzoč!

- *Fizična navzočnost*: neprenehno sodelovanje pri otrokovem življenju. Animator je animator v vseh trenutkih in ne samo pri delu v svoji skupini.
- *Naklonjena navzočnost*: sprejeti otroka brezpogojno. Animatorju ni težko biti z otroki. Za animatorja so vsi otroci enaki, vsi vredni iste ljubezni.
- *Pomagajoča navzočnost*: preprečevati srečanja z negativno izkušnjo. Onemogočiti otroku, da bi delal slabo in se s tem izogniti vzgojnim ukrepom.
- *Vodilna navzočnost*: *ne učitelj, temveč vzorniki*. Animator ne kaže na cilj, temveč je on sam cilj. Animator je vedno animator in o tem priča s svojim življenjem.
- *Ponudbena navzočnost*: otrokom mora animator dati to, kar on sam je, ne pa tistega, o čemer govori. To pomeni biti vpliven, nikoli pa ne avtoritativen.
- *Ljubeča, služéča in usmiljena navzočnost*: *Vzgoja je stvar srca!* (don Bosko).
- *Popravljaljoča navzočnost*: podpirati *naravno krhkost* otroka; ga popravljati, a ne kot tujec, marveč kot brat.

***Don Bosko je bil vedno med mladimi;
približeval se je zdaj enemu zdaj drugemu,
ne da bi karkoli spregledal.***

Postani dober animator!

1. Pristopaj k vsakemu otroku, iskreno se mu nasmej, kot da bi mu hotel reči: *Dobrodošel!*
2. Nobenega otroka ne izgubi izpred oči. A ne kot policaj, temveč kot prijatelj, ki se zanima zanj.
3. Ne pridigaj preveč. Raje v pravem trenutku izberi pravo besedo.
4. Ne boj se, da boš izgubil ugled, če tekaš, se smejiš in skačeš skupaj z otroki. Če tega ne zmoreš, si še vedno lahko nasmejan sodnik.
5. Več poslušaj in manj govori. Pusti, da otroci prosto govorijo s teboj: naj vedo, da si ti tam posebej zanje.
6. Naj bo tvoj nasmeh naraven. Otroci takoj začutijo, če je nevihtno ozračje ali pa kaj drugega.
7. Bodi vedno navzoč. Ne zato, da bi koga laže poiskal, če bi ga otroci potrebovali. Bodi tam že zato, da te ne bi bilo treba iskati, če bi te kdo potreboval.
8. Bodi čim več med otroki. Marsikaj te bodo naučili. Tudi to, kako ohraniti mlado srce.
9. Preden greš na dvorišče, se zberi v molitvi, da lahko tam v spontanem srečanju nadaljuješ svoje iskanje Boga.
10. Ravnaj tako, da bo vsako srečanje ostalo skrbno shranjeno med najdražjimi spomini. Mogoče bodo tudi otroci, ki niso še nikoli slišali prave besede o Bogu, začutili, da se je po animatorju Njegova ljubezen pojavila v njihovem življenju.

Vaja

Na kartončke lahko vsak animator napiše kako mnenje, kaj pomeni *biti animator*. Voditelj lahko še kakšno doda izmed spodaj navedenih. Skupina animatorjev potem posede v krog. Narobe obrnjeni kartončki naj na tleh v sredini sestavljajo veliko črko A (animator). Po vrsti potem mečemo kocko, štejemo, dvigujemo listke in beremo. Slišali bomo veliko prekrasnih vtisov. Morda jih tudi pokomentirali.

Spodaj je naštetih nekaj mnenj-fraz, za katere pa ni rečeno, da so *pravilne*: naj služijo pogovoru in razmišljanju. Tiste najlepše pa boste gotovo zapisali animatorji na svojem srečanju, kar pomeni, da jih boste morali vi sami še dodati. Biti animator pomeni:

- Ustvariti naklonjenost in deliti življenje z otroki.
- Iskreno in pristno ljubiti v Kristusu.
- Širiti optimizem in zaupanje v otroke.
- Upoštevati slabosti in krhkost otrok.
- Izkoristiti priložnost in ukrepati v pravem trenutku.
- Izkoristiti primeren trenutek, čakati na pravi čas.
- Biti vesel.
- Zavedati se, da vsako srečanje prinaša tudi kaj novega, pozitivnega.
- Izkazovati pozornost vsakemu otroku.
- Zaupati, biti pripravljen za ustvarjalen dialog.
- Zavedati se, kaj je primerno in kaj ne.
- Ustvarjati zaupanje - v vsakem otroku je košček dobrega, na čemer lahko gradimo.
- Učiti se sodelovati in direktno vplesti otroke v vse in za vse.
- Biti zvest v majhnih stvareh - urnik, zmernost, točnost, organizacija ...
- Prisluhniti Božji besedi in živeti po njej.
- Dopustiti Kristusu, da me vzgaja in uči.
- Razlagati vsakdanje dogodke v evangelijski luči.
- Živeti vrednoto zakramentov.
- Moliti – skupaj in sam.
- Preprečevati slabo in omogočati dobro.
- Izogibati se slabega, ker boli.
- Razločevati med dobrimi in slabimi navadami.
- Vzpostavljati zdravo okolje za dobro vzgojo.
- Tudi prepričevati in prepovedovati, da se ne bi delalo slabo.
- Opominjati otroke na to, česa ne smejo delati.
- Ljubiti tako, da bodo otroci vedeli, da so ljubljeni.
- Omogočati otrokom srečanje z Bogom – to je veliki cilj vsake vzgojne dejavnosti.

3. Kot v prvi kr{~anski skupnosti

Izhodišče tega razmišljanja naj nam bo odlomek iz prvega pisma Korinčanom:

Različni so duhovni darovi, isti pa je Duh.

In različne so službe, isti pa je Gospod.

In različna so dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh (1 Kor 12, 4-11).

1. Znotraj projekta oratorija je gotovo precej različnih nalog, nekatere prijetne, druge manj, kot npr. čiščenje, ure po kosilu, vse pa enako pomembne. Vsi se morajo čutiti cenjeni, a ne zaradi tega, kar delajo, temveč zaradi tega, ker so znotraj skupnosti in v velikem Božjem načrtu.
2. Poskušajte naštet vse možne naloge, ki jih imate v vašem oratoriju. Katere naloge oz. sodelavce bi morda lahko še vključili? Zagotovo bo vsak oratorij/skupina vedela, kako delati, da bo ocenila darove vsakega posameznika.

4. Vse to `e vem!

Mnoge med animatorji ob njihovem delu (sploh, če so na začetku) prevzema strah in negotovost: *nič ne znam; ne vem; drugi obvladajo, jaz pa ne; kaj, če ... ipd.*

Zgodí pa se tudi, da kdo ob kakem projektu, načrtovanju, reče: *Ah, jaz to že vse vem, prav dobro se spomnim!*

Prvi in drugi morajo upoštevati zakonitost *rasti*: vprašanja se pojavljajo in sčasoma tudi rešujejo. Vendar vprašanj nikoli ne zmanjka. Vsak dan, vsak mesec, vsako leto je položaj drugačen, potrebe in želje prav tako, ter tudi problemi in vprašanja. Človek nikoli ne ve in ne zna kake stvari enkrat za vselej. Za stvari se mora sam res zanimati. Z vključevanjem v delo zori potreba po znanju/vedenju. Stvari človeka potem še bolj zanimajo, izzivajo; v človeku prihaja do procesa *samooblikovanja*.

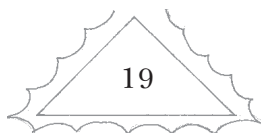
Šele ko se animator zave tega, ko se za stvari res zanima, brska, vprašuje, razmišlja ..., postane sposoben sprejemati pomembne in trajne vsebine, bo rasel, bo postajal vse bolj usposobljen.

Najboljši način za *sprožit* tega procesa ni v tem, da dajemo odgovore, temveč da postavljamo vprašanja; ne da razlagamo, temveč da ustvarjamo nekakšno *miselno napetost*. Po vsakem srečanju bi morali torej otroci in mladi zaključiti takole: *Nekaj sem razumel, a ne vsega: seveda, če bom nadaljeval, bom lahko odkril še več zanimivih stvari.*

5. Stopiti na pot vere

Končni cilj: dojeti, kaj pomenijo izrazi kot *verujem, imam vero, priti do vere, vzgoja za vero*.

Verovati - sprejeti kot resnično neko trditev, ki je ni mogoče dokazati, ni očitna, zanašajoč se le na odkritost oseb, ki to trdijo. In prav ta element naj-

bolje označuje dejanje vere. Seveda je prvi pogoj za sprejem neke trditve kot resnične ta, da njena vsebina ni brez pomena. Skozi zgodovino so vsa dejstva prišla do nas preko besede in/ ali preko pisanj oseb, ki jim pravimo priče in za katere smo se mi odločili, da jim verjamemo.

O sprejemu neke stvari pa se odločamo šele potem, ko dobro preverimo *pričo* in resničnost njenih trditev, torej če dobro pozna stvari, o katerih pripoveduje in če je poštena v pripovedovanju.

Verovati v vstajenje? Se je to zares zgodilo? Ker o vstajenju pričajo apostoli, se pojavi vprašanje: so apostoli in njihovi nasledniki ter zapisovalci sporočila vredni zaupanja?

Ko so apostoli oznanjevali Jezusovo vstajenje, so se njihovi poslušalci spraševali: *Govorijo tile res o Jezusu? So ljudje, ki jim gre zaupati?* (prim. Apd 2,37; 7,54; 10,44-46). Morali so torej ugotoviti, ali so apostoli vredni njihovega zaupanja ali ne v zvezi s tem, kar so oznanjali. Da pa bi to lahko dosledno naredili, so morali analizirati:

- notranjo skladnost sporočila,
- skladnost življenja apostolov, njihov pogum pri soočanju s preganjanji in
- po možnosti pridobiti potrditve od drugih pričevalcev.

Mnogi pogani so verjeli pričevanjem apostolov, zato so sprejeli krščanstvo in ga oznanjevali naprej. Očitno so jim zadostovala jamčenja apostolov in so ji zaupali.

Se bo tako dogajalo tudi s pričevanjem animatorjev v odnosu do vrstnikov in do otrok?

Deset zapovedi za animatorje

(Animatorji - Želimlje)

1. člen

Animator služi Bogu, mladim in sebi.

2. člen

Animator je ustvarjalen.

3. člen

Animator živi, kar govori.

4. člen

Animator je navdušen in navdušuje.

5. člen

Animator je odgovoren.

6. člen

Animator kaže do vseh mladih enak odnos.

7. člen

Animator je prilagodljiv.

8. člen

Animator je požrtvovalen.

9. člen

Animator spoštuje soanimatorja in njegovo delo.

10. člen

Animator sam in skupaj z drugimi ovrednoti svoje delo.

II. NEKAJ PRAKTIČNIH NASVETOV

1. Pomen dobrega načrtovanja

- Načrtovanje pomaga, da se izognemo prepirom in si olajšamo življenje. Misliti na to, kaj in kako se bo nekaj delalo, ko še ni vroče, ko še nismo nervozni, ko je čas, ko še ni otrok ...
- Načrtovanje ne zavira, ampak spodbuja domišljijo, pomaga sanjati na veliko in načrtovati odlične pobude.
- Vsak načrt je tudi odprt za prilagajanje, ki bo seveda navzoče, da v pravem trenutku napravimo najboljše.
- Dober načrt je tudi osnova učinkovite preverbe: *je bil moj načrt realističen?, sem se ga držal?, kakšne spremembe sem napravil in zakaj?*
- Ko načrtujemo, preglejmo dejanske možnosti, ki jih imamo na voljo v okolici. (Zaman je načrtovati *multimedijsko pustolovščino*, če pa v kraju nihče nima računalnika). Torej se načrtuje in dela s tem, kar je, z ljudmi, ki so okrog nas, in s časom, ki nam je na voljo.
- Ko načrtujemo, moramo sanjati *na veliko*. Stati *na trdnih tleh*, ne pomeni biti vedno na liniji zemlja-zemlja. Nasprotno, prav *sanjanje* je prava vzmet stvarnosti. Bodite prepričani, da stvarnost ni sovražnik domišljije.
- Ko načrtujemo, bodimo zelo konkretni: vzemimo koledar in si označimo dni, ko bomo na voljo – in k vsakemu dnevu si zapišimo svoje naloge in odgovornosti.
- Pričnite z listanjem priročnika, izpisujte si razne ideje, igre in dejavnosti, označite si pomembne strani, odstavke, ki jih boste potrebovali, ves material, ki ga je potrebno pripraviti, stvari, za katere je treba vprašati voditelje, dopolnjujte gradivo, zapišite si vsako idejo, ki vas prešine ...
- In če ne gre vse po načrtih? Ena sama težava ne sme pripeljati do obupanosti, ampak do že omenjene preverbe ter se končati v bolj stvarnem načrtovanju.

2. Nasveti za delavnice

Zaupali so vam vodenje skupine, da bi za otroke pripravili neko delavnico. Ste zaskrbljeni? Se zavedate težavnosti vaše naloge in sploh ne veste, kaj bi? Dobro veste, da je delo v skupini lahko lepo in navdušujoče prav tako kot težko in naporno. Najhuje je to, da je vse odvisno od vas. V pomoč sledi nekaj nasvetov.

1. Pripravi se

Če vodite neko skupino ali ste odgovorni za neko delavnico, si ne smete privoščiti improvizacije. Na to lahko odgovorite: *Pa saj je priročnik, ki mi pomaga!* Prav ste rekli, vendar zapomnite si, da ima vsaka medalja dve pla-

ti. Priročnik je dober inštrument, ki pa se ga morate naučiti imeti in uporabljati, ne pa se ga držati kot nekega rešilnega čolna. Teoretično pripravite srečanje, podlaga vsemu pa mora biti dobra pripravljenost.

2. Premisli

Če menite, da je bolje spremeniti neko dejavnost, lahko to svobodno storite, saj ste vi tisti, ki dobro pozna svojo skupino in najbolj veste, kaj potrebujejo otroci vaše skupine.

3. Delo predstavi z navdušenjem

Dejavnosti ne imejte le za neko igro, ki zapolnjuje čas, kajti tako ne boste mogli predstaviti vzgojne plati igre. Na široko predstavite cilj neke dejavnosti, ki ga nameravate doseči.

4. Upoštevaj časovno razporejenost

Vsaka dejavnost mora biti tako izpeljana, da izkoristi navdušenje ter razpoložljivost, ki jo skupina izkazuje. Če jo slučajno preveč podaljšamo, se lahko razdrobi in izgubi svoj pomen. Absolutno ne smete dopustiti, da bi dejavnost zavzela ves čas, ki ga imate na voljo, potrebno je, da otroci premislijo o tem, kar so počeli.

5. Ne priganjaj

Če se kdaj kaj zaustavi pri dejavnosti, ne priganjajte, ne silite. Zavedajte se, da dejavnosti zahtevajo psihični napor, čeprav omejen, ter dobro razumevanje in kompromise med udeleženci.

6. Ustvarjaj izkustvo

Skupaj z otroki se znova in znova ustavljajte ob dejavnosti, ob zgodbi; vabite jih k temu, da tudi sami kaj povedo. To bo vam in otrokom še bolj pomagalo, da boste skupaj razumeli sporočilo (ki ste ga vi že prej doumeli!). Tako prihaja do izkustva, dotakne se življenja otroka. To je najpomembnejša stopnja pri skupinskem delu, da bo vse, kar počnete, zares vzgojno. Nekaj dobrih vprašanj, ki jih lahko zastavite otrokom pri vseh delavnicah, igrah ipd.:

- Kaj si razumel?
- Kaj si občutil?
- Kaj si se novega naučil o svojem vedenju?
- Kaj boš napravil po tej izkušnji?

Odgovori na ta vprašanja vam bodo v pomoč pri preverjanju, ali je vaše srečanje uspelo. Vselej pa je treba preveriti to, kar delate.

7. Usmerjaj k cilju

Vaša naloga je, da otroke vodite k nekemu vzgojnemu cilju. Če imate na voljo le malo časa, ker morate peljati otroke na bazen, izlet, itd., si lahko pomagate tako, da s pomočjo otrok *zgradite* te cilje s tem, da zberete njihove odgovore, pripovedi, izkušnje.

8. Preveri

Ob koncu vsakega dne preletite znova vaš program - da boste lahko pripravili ali spremenili kako stvar v načrtih naslednjega dne. Npr. v skupini vlada zelo malo navdušenja, torej bomo vpeljali kakšno zanimivo igro, ki

bo pritegnila in izzvala pravo energijo; mogoče pa se dogaja, da se nekateri počutijo izključene, torej bomo vpeljali aktivnosti v podskupinah, ki se bodo menjale. Zdaj pa hitro zgrabite priročnik in se lotite načrtovanja: čaka vas trdo in naporno teoretično delo. Berite, pišite, izmišljajte si, dajte vse od sebe: zadovoljstvo bo tako zelo veliko.

3. Nasveti za igre in razvedrilo

Kako zastaviti igro in jo voditi s sprotnim preverjanjem?

Otrok se med igranjem osvobodi vseh svojih občutij in zaradi popuščanja samokontrole se pokaže takšen, kot je v resnici: pravičen ali lažniv, len ali aktiven, pameten ali zaostal. Ni boljšega spoznavanja otrok kakor prav pri igri in razvedrilu.

Pri organiziranju in izvajanju raznih iger morate biti zelo previdni, nikoli ne smete improvizirati; otroci vedno nestrpno pričakujejo igre, hočejo se zabavati, to pa je povsem odvisno od vas! Igre morajo biti skrbno pripravljene, prav tako tudi pravila, da se izognemo prepiranju vpricho otrok, kdo od animatorjev ima prav.

Vse igre lahko igramo kot tekmovalne (*tako, da vsak tekmovalec tekmuje zase in/ali za skupino*), nekatere lahko tudi samo kot razvedrilne. Voditelji iger naj si natančno zapisujejo dosežke tekmovalnih iger (*priporočamo velik plakat*), ki jih na koncu združijo v končne rezultate. Pri tekmovalnih igrah je še posebej treba paziti na disciplino in prav tu se pokaže, koliko smo res animatorji ...

Cilj igre namreč ni samo razvedrilo, ampak tudi vzgoja.

1. Iskanje iger

V nadaljevanju in nekaterih drugih priročnikih boste našli veliko preizkušenih iger, iz katerih boste lahko črpali material, če pa si boste morali še kaj izmišljovati, iskati, prilagajati ... kar pogumno na delo.

Preden se lotite priprave iger, se najprej vprašajte: Koliko igralcev imamo? Koliko so stari? Kaj vse imamo na voljo za igro? Igramo v prostoru ali na prostem?

Kakršnokoli igro boste izbrali, pa naj bo za otroke ali za odrasle, postavite si vedno tole vprašanje: *Če bi meni predlagali to igro, bi bil navdušen nad njo?* Če JA, potem nadaljujte z obdelavo in posvetovanjem, saj ste na dobri poti! Če pa NE, takoj zamenjajte igro, saj bi le-ta lahko vodila do poloma in razočaranja otrok!

Ko ste končno izbrali pravo igro, si zadovoljni recite: *Ja, ta je pa O.K.!*

Pripravite vse, kar je potrebno za igro, in ničesar ne prepuščajte naključju!

Nekatere preizkušene igre: olimpiade, vodne igre, igre s kolesi

Olimpiada lahko dejansko poteka ves teden, vodne igre pa takrat, ko je primerno vreme. Otroke že vnaprej opozorimo, naj prinesejo s sabo obleko, da se lahko preoblečejo. Kadar imamo igre s kolesi, je prav, da se umaknemo nekam, kjer bodo lahko otroci zelo na varnem, seveda naj pridejo s kolesi.

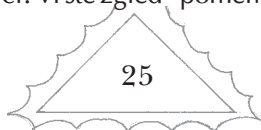
2. Predstavitev

Zapomnite si, da imate v rokah lepo, zanimivo igro, zdaj pa jo morate samo še razložiti vašim otrokom! Tudi če bi bila igra zelo preprosta, jo morate predstaviti tako, kot da je to najlepša in najbolj zanimiva igra na svetu!

- a) Najprej morate **navdušiti oz. podžigati** vašo skupino otrok. To je zelo pomembno, da jih vnamete za igro. Kako to narediti? Pripravite kak klasičen skupni vzklik, vedno so dobrodošli in zelo vžgejo. Nikoli pa ne pretiravajte, vse naj traja le nekaj minut, O.K.?
- b) Zdaj pa **posedite otroke**, vendar samo če je igra treba dlje časa razlagati, nekje v bližini igrišča ali na igrišču, da ne pride do nepotrebnih premikanj, ki lahko povzročajo nezbranost, še posebej, če je skupina velika!
- c) **Hitro in jasno razložite** stvar in se držite teh nekaj točk:
 - naj bo jasno podan smisel igre,
 - pokažite prostor, kjer bo igra potekala in razporedite skupine,
 - skupine naj bodo vedno mešane,
 - povejte pravila, začnite pa pri najpomembnejših, in sicer s tem, da tvorite kratke in jasne stavke.
- č) Medtem ko razlagate, vedno **glejte vso skupino**. Ko govorite, uporabljajte tudi kretnje, spreminjajte ton glasu, predvsem pa ne stojte na mestu kot na kakem podstavku in morda še s sončnimi očali na nosu! Otroci vas morajo *videti v obraz*, sončna očala pa povzročajo razmak med otrokom in animatorjem! Nikoli jih ne uporabljajte pri animiranju! Skušajte vedno pritegniti pozornost nase in ne dopustite, da vam kak *klasičen razgrajac* pokvari skupinsko vzdušje. Skušajte se večkrat ozreti vanj! Morate ga navdušiti bolj kot vse, še posebej pa pri igri!
- d) Pustite, da vam zastavijo **nekaj vprašanj** - a ne veliko - in še to samo ob koncu razlage.
- e) Bodite **pripravljeni spremeniti** pravila, če je potrebno, če bi se pojavila kakšna pomanjkljivost ali motnja; kasneje ne moremo ničesar več spremenjati!

3. Izvajanje igre

- Delitev skupin: skupine lahko razdelimo na različne načine. Prav pa je, da upoštevamo podobnost v strukturi skupine (*starost, spol, število ...*). Da bi omogočili čim boljši potek iger in da bi vsi lahko čim več igrali, lahko večje skupine razdelimo še na manjše, katerih rezultati se na koncu pripišejo matični skupini.
- Pri igrah, ki se igrajo v parih, naj bodo skupine sodega števila, če pa to ni mogoče, naj kateri od igralcev igra dvakrat (bolje, kot pa da eden ne igra!).
- Pravila morajo biti jasna tudi v vaši glavi.
- Odločitve glede kakih ugovorov in pritožb morajo biti hitre in jasne, da ne bo nepotrebnega zapravljanja časa.
- Navadite otroke na to, da se med igro ne prepirajo, lahko tudi tako, da uvedete pravila, ki bi upornikom dajala kazenske točke.
- Bodite nepristranski, otroci to takoj opazijo.
- Naj ne bo prerekanja med animatorji na igrišču! Če se vi prepirate med igro, kaj bodo storili šele otroci! Vi ste zgled - pomemben zgled! O raznih

problemih se pogovorite v fazi preverjanja v skupini animatorjev.

- Če ste član skupine, morate delovati kot vzgojitelj: animirati, opogumljati, usmerjati otroke v igro brez tekmovalnosti.
- Če so v skupini večji otroci, jih določite kot voditelje skupin.
- Na koncu morate jasno razglasiti rezultate in zmagovalce, vendar brez delanja nepotrebnih razlik med zmagovalci in poraženci.

4. Kako spremljati igre

- Če lahko, potem se skušajte igrati s skupino. Vedno je lepo videti animatorje, ki se igrajo in zabavajo skupaj z otroci (tako kot uči don Bosko)!
- Pozor na pretirano tekmovalnost!
- Skušajte si čim prej zapomniti imena otrok. Dobrega animatorja spoznamo prav po tem! Med igro vam bo potem lažje priklicati otroke in tako boste lahko nadzorovali situacijo.
- Naj se vedno vsi igrajo!
- Poslušajte njihove nasvete in težave.
- Spoštujte otroka (ne zmerjajte in ne tepite ga nikoli).
- Če imate nekatere otroke raje, tega ne smete pokazati. Bodite bolj prijazni do manj sposobnih otrok.
- Nikoli se ne posmehujte napakam, pomanjkljivostim, še posebej telesnim.
- Spomnite se na *potrpljenje*, ki je vrlina močnih/pogumnih, še posebej pri delu z najmlajšimi!
- Uporabljajte pohvale in priznanja, saj vedno dobro denejo ter v otroku vzbujajo voljo, da da vse od sebe!
- Nikoli ne kaznujte, ne da bi prej uporabili vsa druga sredstva.
- Nikoli ne kaznujte pred drugimi, nikoli ne kaznujte z roko, nikoli ne kaznujte vseh po vrsti in naj ne bodo kaznovanja ponižujoča.
- Nujno je, da ima kdo od animatorjev pregled nad celotnim dogajanjem igre. To je še posebej pomembno, da lahko usmerja skupine in hitro rešuje nastale težave.

Prekinite igro ob pravem trenutku ... naj ostane želja po ponovnem igranju!

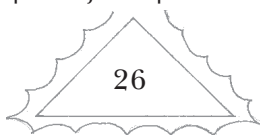
5. Preverjanje

Faza preverjanja je zelo pomembna zadeva, ki jo morajo animatorji vedno izpeljati. Tu vam predlagamo nekaj vprašanj, ki vam lahko pomagajo pri preverjanju:

- So se vsi otroci igrali ali bolje rečeno: so bili vsi aktivni?
- Smo morali v igro vnašati veliko sprememb?
- Je uspelo skupinsko delo, kako so se *ujeli* člani skupine?
- Je bilo sojenje pravilno in pravično?
- Je bilo na igrišču kaj problemov med animatorji?
- Kateri otroci so najbolj oteževali delo? Zakaj?
- Je bilo dovolj pripomočkov za igro?
- Kaj predlagate za izboljšanje?

Morda ste vse to že vedeli - torej je to dobra obnovitev vsega.

Če pa vam je bilo vse novo, spravite v svoje možgančke. V obeh primerih pa vedno skušajte uporabljati ta pravila in vse bo lažje!

III. PONUDBA ORATORIJA

1. Zgradba priro~nika Oratorij 99

Priročnik PRIDI, OTROK MOJ je sestavljen iz dvanajstih zgodb, vsaka zgodba vsebuje naslednje prvine:

1. Vrednote oz. vzgojni cilj

Vsaka zgodba nakazuje prizadevanje za neke vrednote oz. vzgojni cilj posamezne vsebinske enote, ki usmerja delo dneva. Pomembno je, da animatorji poznajo vrednote vseh zgodb in da jih skušajo tudi uresničevati (*glej predvsem vsebinski prerez priročnika*). S preprostimi plakati jih lahko predstavimo vsem udeležencem oratorija, njihovim staršem in drugim odraslim.

2. Zgodba

Gre za pripoved zgodbe o svetopisemskem očaku Jakobu, njegovi mladosti (ko si je z materino pomočjo/zvijačo pridobil očetov blagoslov), njegovem begu, izkušnji služenja, sprave z bratom, boja z Bogom, izgube ljubljene sina in slovesnega blagoslavljanja vseh dvanajstih sinov.

Pustolovščina njegovega življenja in življenja njegovih najbližjih je zaznamovana po eni strani s človeško slabostjo po drugi strani pa je vedno na delu Očetova ljubezen, ki spremlja tako njega kot tudi vse njegove.

Naj njegova zgodba pomaga tudi mladim v oratoriju, da bi razmišljali o svojem življenju, o tem, kaj je prav in kaj ne, o vrednotah, o odgovornosti do življenja in okolja, v katerem živijo, da bi si prizadevali za osebno rast, za človeške in duhovne vrednote in se z vsem srcem oklenili Gospoda.

Zgodbo lahko svobodno prirejamo, primerno okoliščinam in ozračju v oratoriju. Vsaka zgodba je tako sestavljena, da jo lahko beremo po vlogah ali zaigramo. Zahteva spontanost, izvirnost in veselo ozračje, po drugi strani pa tudi resen pristop, da bo sporočilo zgodbe jasno in nedvoumno. Tudi okolje oz. prostor sam po sebi naj spodbuja doživljanje zgodbe.

3. V premislek

Ta del je namenjen predvsem vzgojitelju. Besedilo predstavi nekaj vrednot, ki jih najdemo v zgodbi. Vzgojitelj lahko poglobi nekatere pomembne vidike zgodbe. Voditelju priporočamo, da se poglobi tudi v nakazane svetopisemske odlomke. Ti odlomki še dodatno osvetljujejo vsebino zgodbe določenega dne. Vse to nam pomaga, da bi se znali pri igri zabavati in da bi se znali igrati z vsemi in z vsakim posebej. Predvsem pa so nenadomestljivi, ko hočemo otroke in mlade naučiti brati in razlagati dogodke iz njihovega življenja v luči Božje besede in jih ob različnih življenjskih situacijah usmerjati na pravo pot življenja.

Predvsem je na vzgojiteljih, da *razlagajo* besedo Svetega pisma in jo vnašajo v življenjske izkušnje otrok in mladih, da bi mogli skupaj z njimi brati in poslušati to besedo, ki sprašuje, izziva, vliva pogum in daje pravi in edini odgovor na vsako človeško prizadevanje.

4. Delo v skupini

Za zgodbo vsakega dneva imate v priročniku v posebnem poglavju tudi spodbude za delo in pogovor v skupinah. Vselej poskušajte v delo po skupinah vnašati:

- Animacijske igre, ki naj otroke in animatorje v zgodnjih dopoldanskih urah razpoloži na temo dneva.
- Poučne zgodbe, ki naj poglobljajo nakazane vrednote dneva.
- Resno delo ob temeljnih vsebinah/vrednotah tistega dneva. Z delom v skupinah poskušajte poglobiti predstavljene vrednote in se o njih pogovoriti, kaj konkretnega ustvariti, se pripraviti na jutranjo molitev ipd. Predlagane naloge zahtevajo vsaj nekaj priprave (*pripraviti potrebni material*). Bodite čimbolj izvirni. Potruditi se moramo, da ta program dobro izpeljemo, da tako še bolj poosebimo sporočilo zgodbe.

5. Molitve za otroke

Molitev je srce dneva, je trenutek, v katerem lahko mladi doživijo Mihoovo zgodbo na globlji ravni, na kateri odkrivajo navzočnost nevidnega, ki je oblikovalec njihovega življenja. V njem, Bogu, lahko *preberejo* tudi svojo zgodbo in odkrijejo v njej znamenja Božje navzočnosti. Z molitvijo poskušamo mladim omogočiti srečanje z Bogom prek vrednot, ki jih srečujemo v pripovedi. Za vsak dan predlagamo nekaj gradiva, ki nam ob zgodbi pomagata moliti. Kako so zasnovane molitve? Skozi celoten potek sta ohranjeni enotna *tematika* in enotna *oblika*.

Tematika molitve se navdihuje ob letošnjem letu Boga Očeta in jemlje za izhodišče molitve Očenaš. Že v pripravi na oratorij poskrbimo za primerno urejen prostor in primerno simboliko (bodite ustvarjalni).

Očenaš je molitev vseh kristjanov.

Očenaš je postala najpomembnejša molitev vseh kristjanov po svetu. Jezus sam nam jo je daroval. Mnogi jo molijo zjutraj in zvečer. Srečanja kristjanov se pogosto začenejo s to molitvijo. Mnoge družine jo ob večerih skupaj molijo. Mnogi jo premišlujejo v naravi, v mestu, ob poti ali med delom.

Je čudovita molitev, toda ne vedno lahko razumljiva.

Molitve za vsak dan oz. za vsak del Očenaša je sestavljena takole:

1. uvodi v molitve so zasnovani ob posameznih prošnjah Očenaša in se nanajšajo na besedilo zgodbe oratorija tistega dne
2. evangelijski odlomek
3. kratka zgodba
4. razmišljanje ob evangeliju, zgodbi in naslovu molitve
5. uvodna prošnja za molitev Očenaša
6. molitev Očenaša (na razne načine – ki so v dodatku ob koncu knjige)

7. priložnostna molitev
8. sklepna zahvalna molitev
9. vse skupaj naj bo prepleteno s primernimi pesmimi

Molitev za sklep dneva: Preden končamo dan, je dobro, če se za kako minuto v tišini zamislimo. V tem času naj si mladi izprašajo vest in se osebno zahvalijo Bogu za preživetje dan. Kratko zmolimo, voditelj pa naj pove nekaj besed (*povzetek dneva, napoved novega dne, kratka spodbuda, opozorilo, vzgojni poudarek ...*), *besedo za slovo, za srečno oz. besedo za lahko noč.*

Še nasvet: Samo animator, ki je sam osebno srečal Gospoda, bo lahko mladim pomagal pri njihovem srečanju z Bogom. Čim boljše molitev pripravimo, tem bolj bo uspela: primerno pripravljen prostor, potrebna zbranost in tišina ... vse to so nujni pogoji, da se mladi doživeto srečajo z Bogom. Molitve, ki jih v priročniku predlagamo, naj animatorji po potrebi spremenijo in prilagodijo razmeram, številu udeležencev, potrebam in občutljivosti različnih okolij.

6. Delavnice

V poglavju »delavnice« imate več predlogov, ki se bolj ali manj lahko navezujejo tudi na posamezne zgodbe. Za vsako zgodbo je nakazana vsaj ena delavnica. Nekatere so bolj primerne za majhne otroke, nekatere pa za večje (*zlasti je pomembno, da poskrbite, kaj bodo delali fantje višjih razredov OŠ*). Vse so bolj ali manj tudi ilustrirane, da bi tako lažje izvedli, kar želite. Pri tem pa ne pozabite uporabljati tudi svoje domišljije. In pravočasno si pripravite dovolj vsega tistega, kar potrebujete za delavnice. Delavnice načrtujte tako, da bodo lahko otroci ohranili kak lep spomin zase in da bodo njihovi izdelki tudi razstavljeni na sklepnem srečanju oratorija.

Priporočilo: Ob pripravi delavnic se lahko poslužite predlogov iz priročnikov prejšnjih let (*Oh, ta direndaj; Sonce za vse; Biser planin, Veselo srce*), še zlasti, če kake delavnice doslej še niste izvedli ali imate oratorij prvič v svojem kraju.

7. Igre

V letošnjem priročniku vam predstavljamo štiri. Zelo vam priporočamo, da predlagane igre že prej dobro naštudirate, jih po potrebi prilagodite in jih potem tudi izvedete. Vsaka nova igra je namreč izziv za otroke, to pa samo tedaj, če so voditeljem in otrokom pravila zelo jasna.

Prav je, da v program oratorija vključujete nekatere že znane igre, npr.: igre brez meja, igre s kolesi, svoje izvirne igre, vodne igre in morda tudi iskanje skritega zaklada.

Priporočamo pa vam, da si pri organizaciji iger pomagata tudi s prejšnjimi priročniki in s knjigo Igrajmo se (*avtor Rafo Pinosa, založba Salve, Ljubljana*).

Igre izvajamo po navodilih; na prostem ali pa tudi v večjih prostorih.

P.s.

Opozorilo: Odlomki "Delo v skupini", "Delavnica", "Zgodba v igri" in "Molitve za otroke" so središčni deli vsakega dneva in se logično navezujejo na "Zgodbo" in na "Premišljevanje". Omenjeni štirje deli vsebujejo vedno isto vzgojno sporočilo. Animator naj poskrbi, da bo ta notranja povezanost med izvajanjem programa ostala jasna. To namreč zagotavlja ob koncu neko harmonično izkušnjo. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti notranje doslednosti. Dovolj je, da da animator na začetku vsakega dela nekaj namigov, navodil ... in mladi bodo hitro razumeli, kako avantura njihovih počitnic in Mihovih pustolovščin poteka logično.

8. Priloge

V *prilogi* so na voljo

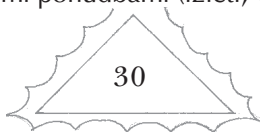
- *Razne oblike molitve* **Očenaša**.
- *Osnutki za skupna molitvena srečanja animatorjev* ob začetku oz. sklepu vsakodnevne oratorije. Tudi ta molitvena srečanja imajo za osnovo molitev Očenaš. *Prilogo za animatorje* lahko uporabimo tudi ob drugih priložnostih, zlasti za načrtno delo v t. i. *šoli animatorjev* ali npr. v delu z birmanskimi voditelji (ne *prakticistični* vidik ampak vidik *osebnega oblikovanja* oz. *osebne rasti* animatorjev). Prav zaradi tega poglavja, ki je izrecno namenjeno animatorjem (skupaj z uvodnim poglavjem *Animatorjem*), zelo priporočamo, da ima priročnik vsak od animatorjev.
- **Pesmi**. Prav na koncu je še nekaj novih pesmi, večina med njimi se izrecno navdihuje ob letošnji temi oratorije.

2. Namen in uporaba priročnika

Gradivo je namenjeno osnovnošolskim otrokom in mladostnikom. Priročnik lahko uporabljamo v skupini, lahko pa je koristen tudi posameznikom za njihovo osebno rast.

Lahko ga uporabimo za:

- poletni oratorij
 - počitnice v hribih ali na morju
 - duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.
 - mesečna sobotna srečanja oratorija skozi vse leto (12 enot)
 - delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri kaki uri verouka, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah pri delu z otroškimi zbori ipd.).
- Za poletni oratorij je gradivo sestavljeno tako, da ga lahko uporabljamo za
- tedenski program (po dve enoti/zgodbi skupaj),
 - štirinajstdnevni program (vsak teden šest enot) ali
 - tritedenski program (vsak teden 4 enote, začetna je lahko spoznavanje oseb iz zgodbe, v drugem in tretjem tednu pa je potrebno po en dan obogatiti še z drugimi ponudbami (izleti, velike igre ipd.).

Priporočamo, da vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik, izvedemo v enem dnevu: od zgodbe do molitve, delavnic in igre, pa tudi molitev animatorjev ob večernem povzetku.

3. Priprava na oratorij

Nujna je priprava animatorjev med šolskim letom (*vsaj 3 srečanja, priporoča se tudi daljša priprava, en ali dva vikenda, da se animatorji čim bolj povežejo med seboj, da si naberejo tudi nekaterih teoretičnih in praktičnih znanj in izkušenj*);

Sodelovanje pri skupni pripravi na oratorij: nekateri teoretični poudarki za vzgojno delo animatorjev v oratoriju, srečanje z animatorji iz drugih župnij, seznanjanje z gradivom za določeno leto, učenje pesmi ipd.;

Privabiti k sodelovanju sponzorje (*občina, podjetja ...*), priskrbeti si dovolj materialnih sredstev za izvedbo oratorija (*v raznih podjetjih, pri privatnikih ipd.: papir, pisala, barvice, druga potrebna sredstva, zlasti za delavnice ipd.*);

Pravočasno naročiti in nabaviti vse potrebno za oratorij: zlasti priročnik, majice in drug material, ki je v ta namen pripravljen;

Pravočasno o datumu in vsebini oratorija obvestiti otroke in njihove starše prek župnijskih glasil, oznanil, verouka in roditeljskih sestankov ter večjih plakatov.

Ovrednotiti pomen molitve animatorjev za delo, ki ga bodo opravljali, da bi nad svoje delo resnično klicali Božji blagoslov.

4. Zasnova oratorija - dnevni raspored

Program oratorija – ki se redno dogaja v kraju/župniji, kjer so otroci in animatorji doma -temelji na nekajletni izkušnji oratorija v slovenskih župnijah in je doslej dobil temeljno tele obrise:

- 8.00
Zbiranje animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok
- 9.00
Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, zgodba, delo v skupinah, jutranja molitev
- 10.15
Delo v delavnicah
- 12.00
Opoldanska molitev Angel Gospodov, malica/kosilo
Odmor (*ponekod gredo pojest kaj domov, zelo pa priporočamo kosilo v sklopu oratoriju, kajti tudi to je eden od močnih vzgojnih elementov*)

- 13.30
Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpiade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd.
- 16.00
Sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo, navodili in kratko mislijo voditelja za *srečno!* oz. za *lahko noč*.
- 16.30
Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k pospravi dneva in molitvi, ki je predlagana v priročniku, ki pa jo lahko svobodno prirejajo, prilagajajo in izbirajo tudi kaj drugega. Naj gredo pravočasno počivati, da ne bodo naslednji dan preveč utrujeni.

PRIDI, OTROK MOJ

Zgodba o očaku Jakobu

Nastopajoči

Povezovalec
Izak, očak
Rebeka, njegova žena
Ezav in
Jakob, dvojčka, njuna sinova
Rahela, Jakobova žena
Laban, Rahelin brat
Jožef, Jakobov sin
Ruben, Jožefov sin
Juda, Jožefov sin
Jožefovi bratje
pastirji
sli
trgovci
Neznanec
faraon
dvorjani
Jakobovi sinovi

glas
glas iz ozadja

*Večina dialogov je dobesedni navedek iz Svetega pisma (1 Mz).
Didaskalije naj določi režiser glede na okoliščine,
v kakršnih bo nastajala predstava.*

Prva zgodba

DVOJČKA

(1 Mz 25,19-34; 26,23-25)

Vzgojni cilj

Da bi vzljubili svoje življenje in življenje drugih,
da bi se ga veselili in si prizadevali iz njega narediti kaj lepega zase,
za ljudi in za Boga.

Povezovalec

Poznamo zgodbo Abrahama, ki je zapustil daljno deželo in šel, kamor ga je poslal Gospod, močni Bog. Poznamo zgodbo njegovega sina Izaka, ki ga je nameraval oče Abraham darovati na gori. Gospod Bog je nagradil Abrahama za njegovo vero. Namesto sina Izaka mu je pokazal kozlička v grmovju. Ko pa je sin Izak odrasel, je vzel za ženo čudovito dekle, Rebeko. Rodila mu je dvojčka, dva sinova: prvi je prišel na svet Ezav, drugi Jakob. V dneh oratorija bomo spremljali zgodbo očaka Jakoba, Izakovega sina. To bo tudi zgodba o Božji pravičnosti. Zgodba o tem, kako je Bog Mogočni Bog. To bo zgodba o Gospodovi besedi, ki je sveta in beseda obljube. To bo zgodba o tem, kako Bog vedno varuje svoje ljudstvo in kako nas Bog rešuje.

Prizorišče: pod šotorom

Izak

Moj oče Abraham se veseli v Gospodu Bogu, ki daje življenje.

Rebeka

Tudi jaz se zahvaljujem Gospodu, da mi je podaril otroka in tako pomnožil Abrahamov rod.

Izak

Prosil sem Gospoda, Boga Najvišjega, da ti odvzame nerodovitnost in ti podari otroka.

Rebeka

Ko sem začutila, da pod mojim srcem živita dva otroka, mi je Gospod razodel:

Dva naroda sta v tvojem telesu. Dve ljudstvi se bosta ločili iz tvojega naročja.

Eno bo močnejše od drugega in starejše bo služilo mlajšemu.

Izak

Ne razumem, a verjamem. Pri Gospodu je res vse mogoče.

Vodil je mojega očeta Abrahama. Mogočen zarod je obudil iz nje-ga.

Rebeka

Slliš? Služabnica tolazi najinega sina Ezava.

(jok)

Izak

Slišim. Mogoče pa joka sin Jakob.

Rebeka

Dobro razločim jok svojih otrok. Ezav je. Prvorojenec. Kar zaskeli me v telesu, ko pomislim nanj. Ta rdečkasti otrok. Ves je poraščen in dlakav. Kot da bi bil poraščen s kozuhom.

Izak

Bog je hotel tako. To je znamenje, Rebeka moja. Ezava čaka velika prihodnost. On bo res velik v našem rodu.

Rebeka

Jakob bo večji. Z roko je držal Ezava za peto, ko je prišel na svet. Gospodov glas mi je razodel, da bo Jakob močnejši od Ezava, da bo starejši služil mlajšemu.

Veš, Jakob mi je prirasel k srcu.

Izak

60 let sem star. Ezav je prvorojeni sin. Naučil ga bom bivati pod milim nebom.

Človek polja bo. Rad bo imel živali.

Rebeka

Res, Ezav je dlakav. In kadar joka, kriči. Jakob pa je miren otrok. Rada bi, da bi dolgo bival pri meni v šotoru.

Povezovalc

In so minevala leta, leta Gospodova. Ezav in Jakob sta odrasčala. Ezav je postal zelo dober lovec. Delal je na polju. Jakob pa je imel raje mir in domača opravila, zato je prebival v šotorih. Izak je ljubil sina Ezava, Rebeka pa je imela rada sina Jakoba.

Prizorišče: ob ognjišču**Jakob**

Leča je kuhana, obed je pripravljen. Grem in jih pokličem, preden se jed ne ohladi.

Ezav (*pride s polja*)

Vse mi kruli po želodcu, tako sem lačen. Kaj si skuhal, brat Jakob? Daj mi, da srknem malo ta rdečega, ta rdečega. Tako sem zdelan, ves sestradan.

Jakob

Dam ti leče, dam ti ta rdečega, a prodaj mi pravico prvorojenstva.

Ezav

Lačen sem kot volk. Umiram od lakote.

Prav malo mi je za prvorojenstvo! Imej ga, če hočeš.

Jakob

Prisezi! Prisezi!

Ezav

Prisegam pri Gospodu, dam ti prvorojenstvo za skledo slastne leče in požirek rdečega.

(*je, mrmraje odide*)

Le kaj mi bo prvorojenstvo!

V premislek

Otroci, mladi, ali ste veseli, da živite? Da ste? Da ste tukaj na oratoriju? Ali ste kaj srečni, ko imate okrog sebe toliko prijateljev in prijateljic? Da imate starše?

Pa pogledajte še okoli sebe: rože, drevesa, živali – vaši hišni ljubljenci. V vseh je nekaj prav zanimivega - življenje: nekoč so rože vzcetele, so pognala drevesa, so zaživele živali in nekega dne bo prišel čas, ko bodo rože ovene, ko se bodo drevesa posušila, ko bodo živali poginile.

Tudi oče Izak je imel otroke. Rodila sta se mu dvojčka. Eden samo nekaj minut pred drugim. In vendar – prvi je veljal za starejšega in torej za prvorojenca.

Koliko nas je tukaj. In vsi smo bili nekega dne rojeni: pred osmimi, desetimi, dvanajstimi, petnajstimi, dvajsetimi leti. Veliko prej sta se rodila tudi moj oče in mama. Če se ne bi rodila onadva, tudi mene danes ne bi bilo na svetu. In njiju ne bi bilo, če tudi onadva ne bi imela svojih staršev, ki so se rodili še prej ...

Največji dar, ki smo ga prejeli, je življenje. Bog nam ga je podaril po ljubezni naših staršev. Devet mesecev smo rasli pod srcem matere. Očca in mamica sta nas vsa srečna in vesela pričakovala. Otroci in mladi, vsak otrok se ima pravico roditi in živeti. Žal pa se danes dogaja, da veliko otrok, ki so začeli živeti pod maminim srcem, ne dočaka, da bi se tudi rodili in se igrali tukaj na zemlji s svojimi vrstniki.

Ko pa smo se mi rodili, je bil to velik dogodek, ki so se ga naši starši zelo razveselili. Tedaj so prihajali k nam na obisk mnogi sorodniki, znanci, sosede in prijatelji.

Še prav posebej je bilo veselo, ko smo bili krščeni, ko smo postali Božji otroci. V svojo skupnost nas je sprejela tudi župnijska skupnost. Jezus je postal naš brat. Dobili smo novo ime – postali smo kristjani. Bodimo hvaležni Bogu in staršem za tako velik dar življenja.

Prosimo pa našega dobrega Očeta v nebesih, da bi vsi ljudje imeli zelo radi otroke, tudi tiste pod maminim srcem, da bi jim dovolile živeti ...

V skupini

Osebne izkaznice ...

V skupini naredimo zvezke, ki jih bomo vsak dan oratorija nosili s seboj in vanje zapisovali različne stvari. Naslovnico vsak oblikuje samostojno; že takoj prvi dan pa lahko vanje zapišemo nekaj vprašanj, na katere bomo poskušali odgovoriti (nekateri stvari že mogoče vedo, za druge pa bodo vprašali starše ...). Vprašanja se navezujejo na prvo vrednoto – življenje:

Živijo, tu sem jaz!
Moje ime je:
Stanujem:
Rodil/a sem se:
Ob kateri uri sem se rodil/a?
Kako bi mi bilo ime, če bi bil/a fant/punčka?
Kdaj sem dobil/a svoj prvi zobek?
Kdaj sem shodil/a?
Koliko časa sem potreboval/a dudko?
Ali sem veliko jokal/a?

Družinsko drevo

Poleg ali namesto teh vprašanj lahko izdelajo svoje družinsko drevo (ki ga tudi narišejo v zvezek). Namen tega je, da premislimo, od kod prihajamo; koliko svojih sorodnikov sploh poznamo, morda živijo kje takšni, ki jih sploh ne poznamo ... Tudi pri tej možnosti jim damo nalogo, naj stvari dopolnijo doma, vprašajo svoje starše in naslednji dan prinesejo pokazat svoj izdelek.

Moje naloge

V zgodbi smo spoznali Ezava in Jakoba. Vsak od njiju je imel v družini drugačno nalogo. Ezav je bil lovec, domov je prinašal hrano, Jakob pa je bil doma in pomagal materi pri njenih opravilih. Preko pogovora ali z risanjem na plakat (primerno za mlajše) ugotavljamo, kakšne so naše naloge, ki jih imamo doma. Kaj mora vsak od nas narediti doma, da je vse v redu, da so drugi zadovoljni? Kaj starši zahtevajo od mene?

Prvorojenstvo za lečo

Ezav je bil prvorojenec in je imel zato določene privilegije. Nekatere stvari so mu bile dane same od sebe. Vendar mu prvorojenstvo ni pomenilo veliko. A. Pogovor o tem, kakšen odnos imamo mi do stvari. Dandanes nam stvari ne pomenijo več veliko. Namesto, da bi bili veseli, če nam nekdo da bonbon, ga grdo gledamo, ker je dal tako malo ...

B. Je tudi nam vseeno za stvari, ki so nam dane? Imamo starše, streho nad glavo, hrano: se kdaj zamislimo in zahvalimo Bogu za vse to; se mu kdaj zahvalimo za življenje? Ali mislimo samo na to, da bi raje imeli igračo, ki jo ima sosed; da bi dali vse, da bi imeli takšno kolo, kot ga ima prijatelj ...

Moja družina in jaz

Vsak naj na svoj list nariše starše, svoje brate, sestre in sebe (lahko tudi samo brate, sestre in sebe). Nato pa zraven pripiše dobre in slabe lastnosti vsakega od njih. Pogovor nato poteka na podlagi slik (med seboj – bratje in sestre – smo si lahko različni tako kot Ezav in Jakob, čeprav smo otroci istih staršev; zakaj je otrok narisal sebe npr. večjega/manjšega kot druge, zakaj ima on tako veliko dobrih/slabih lastnosti, drugi pa skoraj nič ali obratno ...).

OČE

Pesem: Pesem vesela

Uvod

Videli smo, da zgodba govori o očetu Izaku ter sinovih Jakobu in Ezavu. Sedaj pa se spomnimo svojega očeta. Če ga ne bi imeli, sploh ne bi prišli na svet. Tudi sedaj nas oče s svojim delom preživlja. Ima nas rad in se pogovarja z nami. Vsaj bilo naj bi tako, čeprav vemo, da danes mnogi otroci žal nimajo takega očeta.

Tu na oratoriju so z nami animatorji. Oni bodo v teh dneh neke vrste naši očetje, ker bodo skrbeli za nas. Zato jih tudi mi ubogajmo.

In še enega Očeta imamo. Ta je v nebesih in nas ima zagotovo rad. K njemu se obračamo v molitvi. Prosimo ga, da bi nas spremljal in varoval.

Evangelij: Mt 5,43-48

Zgodba: Prva cvetlica

V gorski vasici so imeli zelo lepo navado. Vsako pomlad so prebivalci organizirali tekmovanje. Kdor je našel prvo cvetlico, ta je postal kralj vseh praznovanj v letu. Pri tem so sodelovali prav vsi, mladi in starejši.

Komaj je sneg skopnel, so se vsi podali iskat prvo cvetlico. Ure in ure so raziskovali v višavah in nižinah. Že so pojenjale njihove moči, ko so slišali dečkov klic: *Tukaj je! Našel sem jo!*

Vsi so stekli k njemu. Deček je s prstom pokazal, kje je cvetlica vzcvetela. Vzknila je med skalami, le nekaj metrov pod previsom visokega prepada. Zevajoči prepad je bil strašen. Deček je pokleknil na travo. Hotel je utrpati cvetlico, toda bal se je prepada. Ostali pa so bili prijazni in so hoteli pomagati. Pet mož je prineslo vrv.

Privezali te bomo in te spustili dol, so rekli.

Ne, ne, je deček zajokal. Strah me je!

Prišlo je petnajst najmočnejših sovaščanov: *Saj te bomo mi držali.*

Nič ni zaleгло. Na lepem pa je deček nehal jokati. Z roko si je obrišal solze. Vsi so utihnili.

Prav, je rekel, šel bom dol ... šel bom dol, če bo vrv držal moj očka.

Imeti očeta pomeni, da je nekdo blizu, pripravljen pomagati, saj nam hoče dobro.

Ko rečemo očka in mama, pomislimo na tople besede, prijazen objem, razveseljivo dobroto, nežne poglede, varnost in pomoč.

Pomislimo na koga, ki reče: Karkoli se ti zgodi, name lahko vedno računaš.

Takšen je tudi Bog. Bog je očka, ki nam hoče tako dobro kot mama, je napisala neka punčka v svoj veroučni zvezek.

Pesem: Hvalnico pojem

Uvod v molitev Očenaš - Oče

Oče, čutim se varnega v tvojem objemu. Ti si moj Oče, ki me vodiš in usmerjaš moje nepravilne korake. Ker si ti moj Oče, zaupam vate. Ker si tako dober do mene, sem tudi jaz dober do drugih.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Roka mojega očeta

Kadar držim za roko svojega očeta,
sem v svojem srcu miren.
Očetje imajo močne dlani
in se ne bojijo teme.
Vedno vedo,
kaj je najboljša za njihovega otroka.
In nikoli te ne izpustijo izpred oči.
Moje srce vriska v meni,
ker lahko Očeta kličem
Kralj vesoljstva.
On mi je podaril življenje
po mojih starših,
on me je hotel kot sina
in vem, da me nikdar ne izpusti izpred oči.
Zato se ne bojim ničesar,
saj vedno hodim
z roko v Božji roki.

Zahvalna molitev

Hvala ti, da te lahko klišmo Oče in da te lahko sprejemamo kot Očeta. Tiveš, da otroci potrebujemo nekoga, ki bi nas razumel in sprejel z vsemi našimi dobrimi in slabimi lastnostmi. Potrebujemo nekoga, ki bi z nami živel tudi v pomanjkanju in bolečini. Hvala ti, da si to ti, Oče nas vseh ljudi.

Druga zgodba

UKRADEN BLAGOSLOV

(1 Mz 7,1-30)

Vzgojni cilj

Otrokom in mladim pomagati doumeti,
kaj je resnično pomembno v življenju
in kakšna je njihova lestvica vrednot.

Povezovalec

Izak se je postaral. Oči so mu opešale in ni več videl. Čutil je, da se mu bliža smrt. Poklical je Ezava in mu naročil, naj zanj ujame divjad. Preden umrje, bi rad okusil dobro jed. Potem bi blagoslovil svoje domače in se preselil v Abrahamovo naročje. Rebeka je slišala, kaj je oče naročil Ezavu. Pohitela je k svojemu ljubljenu sinu Jakobu.

Prizorišče: v šotoru

Rebeka

Jakob, slišala sem, kaj je oče Jakob govoril tvojemu bratu Ezavu. Ti pa poslušaj moj glas. Pojdi k čredi, vzemi dva lepa kozliča, da ju pripravim za okusno jed. Nesel jo boš očetu, da te bo blagoslovil, preden umre.

Jakob

Mati, Ezav je poraščen človek, jaz pa ne. Kaj če me oče potipa? Spoznal bo prevaro in namesto blagoslova bom prejel prekletstvo.

Rebeka

Name naj pride prekletstvo, moj sin, če se to zgodi. Poslušaj moj glas. Pojdi in stori, kot ti veleвам.
glasba

Jakob

Storil sem, mati, po tvojem ukazu. Toda ne upam stopiti pred očeta. Moja koža je gola in gladka. Kaj če me oče potipa?

Rebeka

Ne boj se. Oblekel boš Ezavovo obleko. Pripravila sem kozličkovo kožo. Stopi k meni, da te ovijem z njo.
(ovije kožo okoli rok in vratu, v roke mu da jed s kruhom, Jakob odide)

Jakob (pred očetom)

Moj oče, prišel sem.

Izak

Kdo si ti, moj sin? Jakobov glas se je dotaknil mojih ušes.

Jakob

Ezav sem, tvoj prvorojenec. Storil sem, kakor si ukazal. Sedi in jej, potem pa mi daj svoj blagoslov.

Izak

Hitro si se vrnil, moj sin. Stopi bliže, da te potipam. *(ga otiplje)*
Glas je Jakobov, a roki sta Ezavovi. Si res moj sin Ezav?

Jakob

Sem.

Izak

Daj mi bliže, kar si mi prinesel, da bom jedel od plena svojega sina in da te blagoslovim. (*je, pije vino*) Zdaj me poljubi, moj sin.

Jakob (*poljubi očeta*)

Izak

Začutil sem vonj tvoje obleke. Bodi blagoslovljen, moj sin Ezav. Vonj mojega sina je kakor vonj polja, ki ga Bog blagoslavlja. Bog ti daj rose neba in rodovitno zemljo in obilico žita in vina! Naj ti služijo ljudstva in se ti priklanjajo rodovi! Zagospoduj svojim bratom in priklanjajo naj se ti sinovi tvoje matere. Preklet naj bo, kdor te preklinja, in blagoslovljen, kdor te blagoslavlja.

Jakob

S tvojim blagoslovom odhajam izpred tvojega obličja. Bog Abrahamov naj te varuje do poslednjega dne.

(*odide iz šotora*)

glasba

V premislek

Otroci, vi zelo dobro veste, kaj je prav in kaj ne, kdaj se vam godi kaka krivica. Zelo hitro začutite, če imajo starši rajši brata oz. sestro kot pa vas. Mnogokrat pa ste prav vi tisti, ki *prinašate okoli* svoje starše in poskušate storiti vse, da bi staršem, enemu ali obema, skušali bolj prirasti k srcu, da bi vas bolj razvajali, bolj upoštevali – in to mnogokrat tudi na račun brata ali sestre, ki ga poskušate očrniti pred starši.

Oče Izak je imel raje starejšega Ezava, prvorojenega, mati Rebeka pa mlajšega Jakoba. Ali je to prav, da je imel eden od staršev enega raje kot drugega, drugi pa obratno – gotovo boste rekli, da ne.

Otroka sta to dobro čutila in naklonjenost enega oz. drugega tudi izkoriščala. Ezav se je znal prilizovati očetu – delal je na polju, to so bila težaka dela. Jakob pa se je vrtel okoli matere – delal je doma, v gospodinjstvu. Ezav je bil prvorojenec, zato je imel v družini glavno besedo, po naravi je imel pravico do nasledstva in do očetovega blagoslova. Bog pa ne gleda na zunanjo veljavo, ampak na srce.

Kako je mogel Bog dopustiti, da je Ezav v svoji lahkomiselnosti prodal prvorojenstvo oz. da se ga je Jakob polastil tedaj, ko je bil Ezav utrujen in lačen? Ezav je bil lačen. Tedaj je bilo zanj bolj pomembno to, kako bo zadovoljil trenutno potrebo, kot pa, kaj se bo dogajalo z njim v prihodnosti.

Tudi mi mnogokrat gledamo prehitro le na trenutno korist, užitek, potrebo in se ne vprašamo o posledicah, o tem, kaj kakšna odločitev pomeni za naše nadaljnje življenje.

Ezav je nepremišljeno zapravil prvorojenstvo – za skledo leče, za kos kruha. In s tem je pravzaprav že zapravil tudi očetov blagoslov – ki je bil po naravi namenjen prvorojencu. Lahko bi torej rekli, da je pozneje Jakob po pravici prejel očetov blagoslov, saj ga je Ezav prekmalu zapravil.

Kdo je delal prav in kdo ne? Gotovo ne bomo odobraval Jakobovega izsiljevanja (Jakob se je moral leta skrivati, zapustiti je moral očetovo hišo, če je hotel preživeti), niti ne bomo odobraval Ezavove kratke pameti. V zgodbi pa nam postane zelo jasno, kako pomembno je prvorojenstvo. Za velike vrednote je vredno marsikaj zastaviti in jih ne lahkomiiselno zapravljati.

V skupini

Zgodba

Salomon je zavladal za svojim očetom Davidom. Ker je bil še mlad in neizkušen, je odšel v svetišče. Tam je opravil žgalno daritev Gospodu ter ga prosil, naj mu da modrosti za pravilno vladanje ljudstvu. Bogu je bila prošnja všeč in naklonil mu je še drugih milosti. Nekoč so k Salomonu pripeljali dve ženski in enega otroka. Vsaka je trdila, da je ta živi otrok njen, oni mrtvi pa od druge. Salomon je ukazal prinesiti meč, da bo otroka razdelil na dvoje. Tako bi vsaka mati dobila polovico otroka in prvi materi se je ta delitev zdela pravična. Tedaj pa se je oglasila druga mati, ki se je bila pripravljena odpovedati otroku, samo da bi ta ostal živ. Tako je Salomon spoznal, da je druga žena resnično otrokova mati in ji dal otroka.

P.s.:

Animator naj si prebere zgodbo o Salomonu še iz Svetega pisma, in če je potrebno, prilagodi starosti otrok v skupini. Če je skupina starejša, lahko zgodbo prebere direktno iz Svetega pisma.

Najprej obnovite vsebino današnjega odlomka, ki govori o tem, kako je Jakob s pomočjo svoje matere prevaral očeta Izaka. Presodite:

1. Ali je prav, da je Ezav v trenutku slabosti zamenjal prvorojenstvo za skledo leče?
2. Ali je Rebeka ravnala prav?

Kaj pa Salomon in njegova rabsodba, je ravnal prav? (primerjajte)

Iz teh dveh zgodb poskušajte ugotoviti definicijo pravice? Kaj je pravica in kaj ni? Na primer: pravica – da mama razdeli vsem otrokom enako število piškotov; pravica – da učiteljica oceni sošolca z višjo oceno, ker pozna njegovo mamo.

Za konec lahko iz svojih ugotovitev izdelate plakat, ki ga lahko dopolnite s članki iz revij, časopisov, katerih vsebina ali zgodba se otrokom zdita lep primer pravice (krivice) v današnjem svetu.

Če je skupina starejša in jim igranje leži, lahko namesto plakata za predstavitev odigrajo situacijo, npr. ko so včasih s strani staršev deležni krivice ali pravice.

Molitev

NAŠ

Pesem: In polje prepeva

Uvod

Videli smo, kako je Jakob Ezavu ukradel očetov blagoslov. Ni storil prav. Brata bi si morala med seboj pomagati, ne pa drug drugega go-ljufati. Tudi mi vsi smo sinovi in hčere enega in istega Očeta, ki je v nebesih. Smo bratje in sestre med seboj, naš skupni oče pa je Bog, ki nas ima vse rad. Tudi od nas pričakuje, da se imamo radi med seboj in se ne sovražimo. Zato sedaj molimo drug za drugega.

Evangelij: Mt 6,9-15

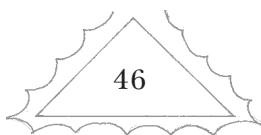
Zgodba: Moža, ki sta videla Boga

V vasi, ki je ležala ob vznožju visokih gora, sta živela soseda, ki sta se prepirala od jutra do večera. Vedno sta se zaničevala, natolcevala laži in se maščevala. Nihče ju ni mogel prenašati, zaradi njiju v vasi ni bilo nikoli miru.

Neki starček se je odločil, da bo to stvar končal. K sebi je poklical prvega soseda in mu naročil: *Pojdi na goro in se srečaj z Bogom*. Sosed se je odpravil na pot in po dolгих dnevih naporne hoje je prispel na vrh gore. Bog ga je že čakal. To je bilo pravo presenečenje: pomel si je oči z rokami, če res prav vidi. Toda nobenega dvoma več ni bilo: Bog je imel podobo prepirljivega in antipatičnega soseda. Tega, kar mu je Bog razodel, nihče ne ve. Toda po vrnitvi z gore ni bil več isti človek. Drugi sosed pa je še naprej nadaljeval s prepiranjem.

In starček je spet sklenil: *Najbolje je, da se tudi ta odpravi k Bogu*. Tako se je tudi drugi sosed podal na vrh gore. Tam gori je odkril, da ima Bog podobo soseda ...

Od tistega dne se je vse spremenilo in na vasi vlada mir.

Ko rečemo, da je Bog naš Oče, priznavamo, da na poseben način pripadamo njemu in smo del njegove družine. Vsi ljudje so naši bratje in sestre. Ker so vsi otroci vsaj malo podobni očetu, lahko v vseh, ki jih srečujemo, vidimo podobo Boga.

Pesem: Ko čutiš to

Uvod v molitev Očenaš - naš

Tudi mi te kličemo očka, kakor te je Jezus. Zahvaljujemo se za tvojo bližino,

ki jo odkrivamo v svojih starših, ki nas imajo radi. Naj jih čim manjkrat razočaramo! Ker hočeš biti moj Oče in Oče vseh ljudi, moram biti vsakemu človeku zelo dober brat.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Molitev bosanskega otroka

Gospod, naj ne bo več požganih hiš,
ki spominjajo na drevesa brez listov
in da nad našimi glavami
zacvetijo cvetovi.

Naj ljudje po cestah
ne nosijo več pušk, ampak darove,
in naj ne bo več uboštva in obupa,
ampak veselje in radost.

Gospod, ko slišim avtomobil s sireno,
če je kdo bolan, daj, da hitro ozdravi,
če je požar, daj, da ga bodo hitro pogasili
in da ne bo ranjenih ter mrtvih.

Gospod, usmili se in nas reši.

Udari hudobne, če hočeš, toda ne prehudo,
saj ne vedo, kaj počnejo.

Hvala, Gospod, za vse, kar si storil,
vendar je premalo ljubezni.

Ptice in cvetlice jo imajo,
ljudje pa ne ...

Zahvalna molitev

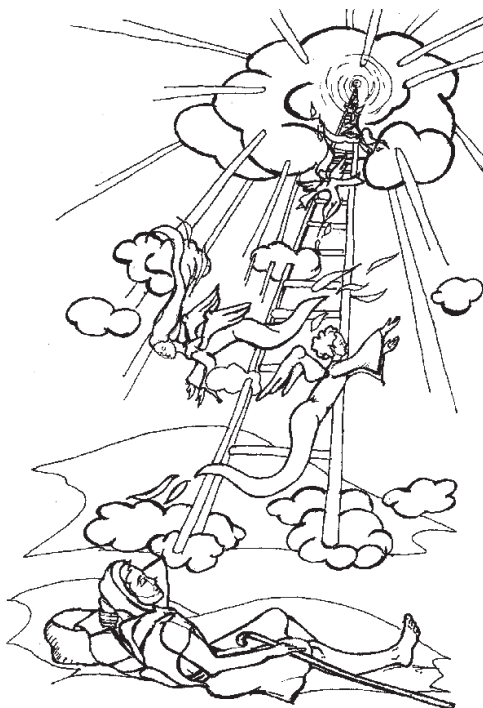
Naš Oče si. Izraz *naš* izkazuje tvojo bližino in prisotnost. Jezus je naročil, da te v molitvi kličemo *naš* Oče. Hvala ti, da si nam tako blizu, da se lahko s teboj pogovarjamo v molitvi. Hvala ti, ker si Oče vseh ljudi.

Tretja zgodba

BEG OD DOMA, SANJE

(1 Mz 27,30-46; 28,1-22)

Vzgojni cilj

Četudi kdaj prelomimo zavezo z Gospodom,
četudi človeško gledano napravimo vse možnosti,
Bog ostaja vedno z nami in nam daje novo življenje.

Povezovalec

Medtem se je Ezav vrnil z lova. Oče Izak je spoznal prevaro. Toda blagoslova sinu Jakobu ni mogel odvzeti. Ezav je bil neizmerno žalosten, kajti brat ga je kar dvakrat ogoljufal. Najprej za prvorojenstvo, zdaj še za blagoslov. Postal je njegov gospodar. Jokaje je prosil očeta za blagoslov. To so besede očeta Izaka:

Glas iz ozadja

Ezav, Ezav. Daleč od plodne zemlje bo tvoje bivališče in daleč od rose neba od zgoraj. Z mečem se boš preživljal in bratu služil. Ko pa se boš stresel, boš zlomil njegov jarem z vratu.

Prizorišče: šotor

Rebeka

Jakob, tvoj brat Ezav se hoče maščevati in te ubiti. Sin, poslušaj moj glas. Zbeži k mojemu bratu Labanu v Haran. Tam ostani, dokler se ne poleže bratova jeza. Potem pošljem pote.

Jakob

Dolga bo pot, mati. Pot skozi puščavo. In kdaj naj se vrnem?

Rebeka

Ne premišluj tega. Pojdi k očetu, da te blagoslovi. *(odide)*

Izak

Sin, pridi. Blagoslovljen v imenu Boga Mogočnega. Ne jemlji si žene izmed kanaanskih hčera. V Mezopotamijo pojdi, tam si vzemi ženo izmed hčera materinega brata Labana. Namnoži naj se tvoj rod in bivaj v deželi svojega tujčevanja kot v svoji lastnini.

Jakob *(se prikloni, odide)*

Ezav *(kot glas iz ozadja)*

Slišal sem očetov glas: Jakob, ne jemlji si žene izmed kanaanskih hčera. Zato pojdem k Izmaelu in si vzamem za ženo še Mahalato, hčer Abrahamovega sina Izmaela.

glasba

Povezovalec

Jakob je na poti proti Haranu prispel v neznani kraj. Naredil si je vzglavje iz kamnov in zaspal. In sanjal. Kakšne sanje! Zlata lestev do neba! Angeli hodijo po njej gor in dol. Gospod stoji zgoraj in govori: Jaz sem Gospod, Bog tvojega očeta Abrahama in Izakov Bog. Zemljo, na kateri stojiš, bom dal tebi in tvojim potomcem. Teh bo kakor prahu zemlje in v njih bodo blagoslovljeni vsi rodovi zemlje. Varoval te bom, kjerkoli boš hodil, in pripeljal te bom nazaj v to deželo.

Jakob (*se zbudi na vzglavju iz kamnov*)

Strah me je. Zares, Gospod je na tem kraju, pa tega nisem vedel.
To ne more biti drugega kot hiša Božja in vrata nebeska.

(*vzame kamen, zlije nanj olje*)

Naj se ta kraj ne imenuje več Luz. Odslej naj se imenuje Betel.
(*slovesno*)

Če bo Bog z menoj in me bo varoval na poti, če mi bo dajal kruha,
da bom jedel, in obleko, da se bom oblačil, in če se bom srečno
vrnil v očetovo hišo, bo Gospod moj Bog. Od vsega, kar mi boš dal,
ti bom dajal desetino.

V premislek

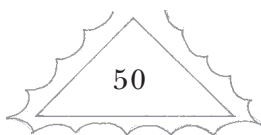
Največji dar, ki smo ga prejeli, je naše življenje. Kaj bomo z njim naredili? Se bomo odločili, da ga prespimo ali celo zasovražimo? Ne! Življenje je lepo! Soočimo se z njim, uživajmo v vsej njegovi pestrosti. To najprej pomeni, da z njim ravnamo odgovorno! Da bi ga naredili zanimivega in bogatega, nam lahko pomagajo mnoge izkušnje, med drugim tudi Jakobova. Ni se ustrašil. Tvegaj je in se spustil v avanturo, ki je zahtevala veliko poguma. Pri tem ga je spremljala zavest, da je to tveganje smiselno, ker mu Bog sam kaže pot in ga spremlja s svojim blagoslovom. Bog pa svoje obljube ne prelomi. Ostane zvest, četudi smo mi pogosto nezvesti. To nam daje moč, da lahko življenje ljubimo.

Kajti življenje je zaklad, ki nam ponuja srečo in zadovoljstvo, če se le potrudimo in izkoristimo vsako priložnost. Ne smemo se predati brezdelju in dolgočasu. Zato se Bogu in našim staršem zahvalimo za dar življenja, občudujmo veličino stvarstva, pridobimo si veliko dobrih prijateljev; tako bo naše življenje tudi pestro, imelo bo smisel. Bog nam je po Jezusu Kristusu obljubil večno srečo, to je polnost življenja, čemu bi se torej bali. Ostanimo mu verni in skupaj s Kristusom stopimo na pot; to pa je z veseljem!

V skupini

- Se še spomnite, kaj je bilo obljubljeno Jakobovemu bratu Ezavu? (da bo dobil očetov blagoslov).
- V današnji zgodbi je bila dana še ena obljuba. Kdo je obljubil in komu ter kaj?
- Na list ali plakat naj vsak nariše ali napiše, kaj si predstavlja pod besedo *obljuba* (asociacije; besede, na katere se navezuje).
- Verjetno si tudi ti že kdaj komu kaj obljubil. Kaj si obljubil in komu?

Ali si izpolnil svojo obljubo?

- Kako si se počutil, če ti je kdo kaj obljubil, pa se tega ni držal? Si bil jezen, razočaran? Kako si tej osebi to pokazal, povedal? Takšna situacija ti lahko pokaže, kako se počutijo tisti, ki si jim nekaj obljubil, pa si na svojo obljubo čisto pozabil.
- Vedno je zelo pomembno, da sledimo danim obljubam, da jih ne pozabimo, ampak da jo izpolnimo. S tem ohranjamo dobre odnose in tudi prijateljstvo.

Naloga

1. Starejši

- Ali ti je že kakšna obljuba zelo veliko pomenila? Napiši svoja občutja, ki si jih imel takrat, in občutja, ki so se pojavila, ko je bila obljuba izpolnjena.
- Vsak v skupini naj se spomni svoje zadnje obljube in jo do naslednjic tudi izpolni.

2. Mlajši

- Nariši Jakobove sanje ali pa tisti del zgodbe, ki se ti je najbolj vtisnila v spomin!
- Vsak naj se spomni kakšno dobro delo (pomoč doma ...) in ga napiše ali nariše na izrezano zvezdico (animator jih že prej izreže iz belega papirja), jo pobarva in nosi obešeno okoli vratu, dokler tega dela ne opravi (zvezdica je kot opomin).

Molitev

KI SI V NEBESIH

Pesem: Danes je dan

Uvod

Ker je Jakob dobil blagoslov, se mu je v sanjah na vrhu visoke lestve prikazal Bog. Čeprav je Jakob tudi goljufal, da je dobil prvorojenstvo in blagoslov, se mu je Bog vseeno prikazal. Obljubil je namreč, da bo spremljal Izakovega prvorojenca.

Tudi nam je Bog dal takšno obljubo, da se lahko pogovarjamo z njim, ki je v nebesih. Ta obljuba je sveti krst, pri katerem smo postali Božji otroci. Tistim, ki niso krščani, pa Bog do krsta na druge načine daje milosti. Bodimo veseli in hvaležni za to obljubo, da lahko molimo in smo Božji otroci, in se Bogu v molitvi zanj zahvalimo.

Evangelij: Mr 12,28-34

Zgodba: Kje prebiva Bog

Družba ciganov se je ustavila pri vodnjaku blizu neke kmetije. Petletni fantič je prišel na dvorišče in jih radovedno opazoval.

Posebno je občudoval nekega cigana. Bil je velikanski: z vedrom je zajemal vodo iz vodnjaka in jo pil kar iz vedra, kot bi jo vlival v posodo.

Kaplje so drsele po rdeči bradi. Ko je končal, si je odvezal barvni trak, ki ga je imel prevezanega okrog vratu in si z njim osvežil obraz. Nato se je nagnil in se zagledal v vodnjak.

Radovednost je fantiča premagala, da je vstal in se približal in se nagnil čez rob vodnjaka. Velikan ga je opazil in ga smehljaje objel. *Ali veš, kdo je tam doli?* je vprašal. Fantič je zmajal z glavo. *Tam je Bog*, pravi cigan. *Poglej*, je dodal in posadil fantiča na rob vodnjaka.

Na površini mirne vode, ki je odsevala kot ogledalo, je zagledal podobo lastnega obraza.

Toda tisto sem jaz! - Ah, je sladko vzkliknil cigan, *sedaj veš, kje je Bog*.

Jezus je v nebesih, *pravi mama*. *Sedemletni Dominik*: Ne, Jezusa ni v nebesih. Je v mojem srcu. *Mama mu razloži, da nebesa niso oddaljen prostor in da je Jezus res v njegovem srcu* Ne, mama. Jezusa ni v nebesih, ampak je v mojem srcu in moje srce so nebesa. Bog prebiva tam, kjer ga sprejmemo, kjer mu dovolijo vstopiti. In kamor vstopi, prinese košček nebes.

Pesem: Jezus je pot

Uvod v molitev Očenaš - ki si v nebesih

Oče, ki si v nebesih in tudi pri nas na zemlji. Pri nas si, kadar smo žalostni in kadar se smejemo. Vedno si z nami in zato, hvala ti! Tam, v nebesih nas čakaš. Verujemo v izpolnitev evangelija, da mora biti vsak iskren pred Teboj.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Frfoitanje kril

Bila sem sama na plaži in večer se je spuščal.

Obdajala me je tišina,

drevo me je varovalo s svojimi vejami.

Nenadoma sem slišala frfoitanje kril:

ptiček je sedel na mojo roko.

Sončni žarek je poplesaval po morju.

Občutila sem veselje,

ko sem se poglobila sama vase kot val.

In spoznala sem tvojo navzočnost,

Oče nebes in zemlje.

Marjana (9 let)

Zahvalna molitev

Nebesa so tvoj prestol in vendar ti tudi naš svet ni tuj, ker je tvoje stvarjenje. Hvala ti, da nam naš svet nenehno blagoslavljaš in tako nam tvojega blagoslova nikoli ne manjka.

Četrta zgodba

ŠTIRINAJST LET ZA RAHELO

(1 Mz 29,1-30)

Vzgojni cilj

Da bi znali odkrivati prave vrednote in se zanje truditi,
četudi bi to dolgo trajalo.

Povezovalec

Jakob je hodil in hodil. Prehodil je širne daljave. Puščavski veter mu je oral obraz. Padala je noč in vstajal je dan. Zelene oaze so mu ponujale počitek. Vsak dan, z vsakim korakom je bil dlje od doma. Vzpenjal se je po lestvi svojih sanj in zaupal v Gospoda.

Prizorišče: ob vodnjaku s pastirji

Jakob (*pride k pastirjem*)

Bratje, od kod ste?

Pastirji

Iz Harana.

Jakob

Ali poznate Labana, Nahorjevega sina?

Pastirji

Seveda ga poznamo. Dober človek je. Spoštovan v vsej deželi.

Jakob

Potem se mu dobro godi.

Pastirji

Dobro. Glej, njegova hči prihaja s čredo ovac.

Rahela (*se približa Jakobu*)

Jakob (*jo poljubi in zajoka*)

Rahela, jaz sem Jakob, Rebekin sin. Pojdi povedat očetu, da prihaja k njemu sin njegove sestre Rebeke.

glasba

Prizorišče: šotor

Povezovalec

Laban je z veseljem sprejel Jakoba v svojo hišo. Jakob je ostal pri stricu Labanu. Hitro so mu minevala leta. Z veseljem mu je služil, ker je imel rad lepo Rahelo. Rahela, Rahela, se je radovalo njegovo srce. Žal pa Jakob ni poznal navad tistega kraja in tistega časa.

Laban

Jakob, zvesto mi služiš. Kakšno plačilo zahtevaš?

Jakob

Služil ti bom sedem let za tvojo mlajšo hčer Rahelo. Lepa je njena postava. Lep je njen obraz.

Laban

Ostani pri meni. Bolje, da jo dam tebi kot komu drugemu.

Povezovalec

Minilo je sedem let kot bi minil en sam dan. Potem je Laban pripravil svatbo. Zvečer je Jakobu pripeljal hčer Leo. Ta je zjutraj spoznal prevaro.

Jakob

Zakaj si mi to storil, Laban? Ali ti nisem zvesto služil za Rahelo. Podtaknil si mi Leo. Njene oči so motne.

Laban

V našem kraju ni navada, da bi mlajšo hčer oddajali pred starejšo. Služi mi še sedem let, da dobiš za ženo še Rahelo.

Jakob

Storil bom tako, ker jo ljubim. Bolj jo ljubim kakor Leo. Odslužil ti bom zanjo še sedem let.

glasba

V premislek

Podali smo se torej na pot; skupaj z Jakobom razmišljamo o svojem življenju, o svoji prihodnosti. Vse naše življenje je potovanje. To je zaznamovano z lepimi, pa tudi neprijetnimi doživetji.

Ko nam gre dobro, ko smo uspešni v šoli, ko se dobro razumemo s starši in prijatelji, smo dobro razpoloženi, živimo kot ptički. Prav pogosto se dogaja, da nas tako življenje uspava. Nobenega naprežanja ni potrebno, vse nam gre kot po maslu. Zgodi pa se nato, da nas življenje postavi pred odločitve. Če hočemo naprej, če hočemo rasti, se moramo spopadati s preizkušnjami, z različnimi ovirami, ki se pred nas postavljajo, ali pa se preprosto predamo, sedemo in čakamo, kaj se bo zgodilo. Jakob ni bil takšen. Pogumno in brez oklevanja se je podal na pot. To je zanj pomenilo, da je moral zapustiti stare prijatelje, s katerimi se je dobro razumel. Zapustiti je moral, kar mu je bilo pri srcu, ne samo svoje najdražje, ampak tudi navade, ki so doslej dajale smisel in uresničenje njegovega življenja. Pa se vprašajmo, zakaj je vendar to storil. Odgovor je preprost. Zaradi svoje velike ljubezni. V življenju mu ni ničesar manjkalo, pa je šel za sužnja in to samo zaradi velike ljubezni. In ko je bil po sedmih letih zvestega služenja prevaran, in so mu podtaknili namesto lepe Rahele Leo, je služil še sedem let. Vse to zaradi svoje velike ljubezni.

Potrpežljivost in vztrajnost sta mu omogočili doseči veliki cilj. Veliko je žrtvoval in zato je veliko pridobil. Brez ponižnosti in vztrajnosti ter odločnosti ne napredujemo in ne zorimo na naši življenjski poti.

Animacijska igra: Kdo žvižga?

Potrpežljivost je danes zelo pomembna. Če človek ne bi bil potrpežljiv, ne bi imeli danes računalnikov. Če ribič ne bi bil potrpežljiv, ne bi ujel ribe. Ta igra naj pokaže, koliko ste potrpežljivi. Igralci se prosto gibljejo v krogu. En igralec ima zavezane oči. Po prejšnjem dogovoru nekdo zažvižga. Vsi igralci obstanejo na svojih mestih, igralec z zavezanimi očmi pa mora prijeto igralca, ki je zažvižgal, in uganiti, kdo je. Če trikrat ne izbere pravega, mora igralca zamenjati, če pa ga izbere, mora ta z zavezanimi očmi nadaljevati igro.

Zgodba: Tri življenja

Nekoč je v neki hiši na koncu vasi živela siromašna žena, ki je imela sina edinca. S težkim delom je mati preživljala sebe in otroka. Ko je sin dorasel v dečka, je spoznal, kako težko ju preživlja. Zato se je odločil, da ne bo več breme svoji siromašni materi, in je sklenil, da si poišče kruha pri drugih ljudeh. Stopi v službo in zasluži tri cekine. Nato se ga poloti želja, da bi šel po svetu in zaslužil še kruha in tudi srečo. Poslovi se od matere in gre. Dolgo hodi in pride v neko vas, kjer si hoče kupiti kruh, ker je bil lačen. Tam pa vidi otroke, ki tepejo psa. Deček jim da cekin, da psa spuste. Pes mu v zahvalo reče, da bo šel z njim in mu povrnil hvaležnost. Nato se odpravita dalje v naslednjo vas. Tam deček zagleda na mostu, kako otroci drže v rokah vrečo, vnjej pa mucu. Tudi tem da cekin, da spustijo mucu. Nato se mu muca zahvali in gre z njim. Spet se odpravijo naprej v naslednjo vas. Na robu vasi vidi deček pastirčka, ki hoče ubiti kačo, zato tudi njemu da cekin, da jo izpusti. Vsi skupaj se nato odpravijo naprej. Deček pa je postal lačen, vendar ni imel več denarja. Takrat mu pravijo živali, da vedo za skrit zaklad, in se napotijo tja. Ko pridejo tja, deček najde ta zaklad, se zahvali živalim in se vrne k materi. Ker je bil deček zelo dobrega srca in potrpežljiv, je rešil tri življenja in je bil zadovoljen sam s seboj.

Spodbuda za pogovor in naloga

Kaj ti pomeni beseda potrpežljivost in kdaj si potrpežljiv?

Kdaj si doma potrpežljiv?

Kje najdeš potrpežljivost v zgodbi? Ali se je Jakobu tudi splačala?

V skupini naredite izviren plakat, ki naj predstavlja potrpežljivost!

Naloga

Doma bodi potrpežljiv do domačih in zvečer moli za potrpežljivost ljudi.

POSVEČENO BODI TVOJE IME

Pesem: Koliko človek prehodi poti

Uvod

Bog nas tako zelo ljubi, da rečemo kar: *Bog je ljubezen*. Ker nas on ljubi, želi, da bi se tudi mi ljubili med seboj. Če koga res ljubimo, smo zanj pripravljeni pretrpeti tudi kakšen napor. Videli smo, kako je Jakob za Rahelo služil štirinajst let, ker jo je res ljubil.

Če bomo tudi mi znali iz ljubezni tako potrpeti, potem bomo res poslušali Boga, ki želi, da se ljubimo. Ne bomo le molili: *Posvečeno bodi tvoje ime*, ampak bomo Božje ime s svojim življenjem posvečevali.

Ko bomo sedaj molili, poslušajmo, kaj bomo govorili, da bomo to lahko potem tudi delali.

Evangelij: Lk 11,1-4

Zgodba: Pozabljivo mesto

Nekoč so se začele v majhnem mestu, ki je bilo enako mnogim drugim, dogajati čudne stvari. Otroci so pozabljali delati domače naloge, odrasli so pozabili sezuti čevlje, preden so odšli spat, nihče več se ni pozdravljajal. Vrata cerkve so ostala zaprta. Zvonovi niso več zvonili. Nihče ni znal več moliti. V ponedeljek zjutraj je učitelj vprašal svoje učence: *Zakaj vas včeraj ni bilo v šolo?*

Toda včeraj je bila nedelja, so odgovorili učenci, ob nedeljah vendar ni pouka.

Zakaj? je vprašal učitelj. Učenci pa niso vedeli, kaj bi odgovorili.

Približeval se je božič.

Zakaj igrajo te lepe melodije?

Zakaj so na drevesčku svečke?

Nihče ni vedel.

Dva prijatelja sta se skregala: žalila sta se, dokler nista postala vsa hripava.

Sedaj nisva več prijatelja, je naslednji dan žalostno pomislil eden od njiju. In ni vedel, kaj bi storil.

Majhno mesto je postajalo vedno bolj otožno in žalostno. Ljudje so postajali vsak dan bolj prepirljivi in sebični.

Zdi se mi, da sem nekaj pozabil, so vsi ponavljali.

Nekega dne je zapihal močan veter nad strehami mesta, tako močan, da je zanihal zvonove na zvoniku. Najmanjši zvon je zazvonil.

Nenadoma so se ljudje zaustavili in gledali v zrak. Nekdo je vzkliknil v imenu vseh:

No, kaj smo pozabili: Boga!

Če je na tem svetu še kakšno upanje, je zaradi tega, ker še odmeva Božje ime. Milijoni in milijoni ljudi zaupajo temu imenu veselje in strahove lastne osebnosti. To je edino ime, ki nosi s seboj vso težo človeštva in ki daje smisel vsemu.

Tudi zaradi tega ga ne moremo nehati izgovarjati s spoštovanjem in zaupanjem.

Pesem: Na tej poti v večnost

Uvod v molitev Očenaš - posvečeno bodi tvoje ime

Oče, prizadevali si bomo, da bomo lepo govorili. Naj se vse slabe besede spremenijo v lepe, kajti to te osrečuje. Prosimo, naj bo njegovo ime posvečeno v nas. Vsak dan prosimo, ker vsak dan grešimo.

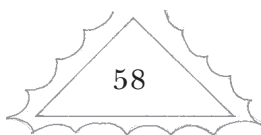
OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Dobro ime Boga

Moj Bog, ti nas ne potrebuješ.
Pa vendar slediš vsakemu posebej.
Ti nas ne potrebuješ,
mi pa te potrebujemo.
Kdor izgovarja tvoje ime,
spreminja svet.
Kdor drugim govori o tebi,
prižiga luč v temi.
Tvoje ime je vrv, ki nas povezuje.
Kdor je dober v tvojem imenu,
se svet po njem razcveta.
Zato te prosim, odpri mi usta.
Nauči mene in moje prijatelje
govoriti o tebi.
Osvobodi nas strahu, da bomo slavili tvoje ime.
Daj nam željo, da ti bomo dali prostor
v naši družbi.

Zahvalna molitev

Dragi Oče, zahvaljujemo se ti, da tvoje ime slavi in povečuje vse tvoje stvarstvo skupaj z njegovo krono, ki je človek.

Peta zgodba

BLAGOSLOVLJEN

(1 Mz 30,25-32)

Vzgojni cilj

Pomagati mladim do spoznanja,
da so odgovorni za svoje življenje, za svojo prihodnost,
in da je pri tem zanje zelo pomembno njihovo
osebno prizadevanje.

Povezovalec

Jakobu so se rojevali otroci, dvanajst sinov. Med zadnjimi sta se mu rodila Jožef in Benjamin.

Prizorišče: šotor

Jakob

Laban, dolgo časa sem bil pri tebi. Užival sem tvoje gostoljubje. Služil sem štirinajst let za Rahelo. Rodili so se mi sinovi. Zdaj je čas, da odpotujem.

Laban

Oditi hočeš? Kam te žene odtod?

Jakob

Odpusti me, da grem v svoj kraj in v svojo deželo. Tja me vleče srce.

Laban

Zakaj že zdaj?

Jakob

Saj veš, da sem ti zvesto služil. Dovolj, da vzamem svoje ljudi in odidem. Bog Abrahamov me je blagoslovil z njimi.

Laban

Naj najdem naklonjenost v tvojih očeh. Spoznal sem, da me je Bog blagoslovil prav zaradi tebe. Povej, kaj hočeš za plačilo za vsa ta leta in ti ga dam.

Jakob

Zvesto sem ti služil, ti to veš. Tvoje črede so se ta čas pomnožile. Gospod te je blagoslovil za vsak moj korak. Zdaj bi jaz rad delal za svojo hišo in za svoj dom.

Laban

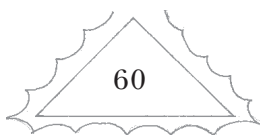
Kaj na ti torej dam?

Jakob

Ničesar ti ni treba dati. Nekaj drugega te prosim. Naj še naprej pasem tvojo drobnico. Danes bom šel po sredi tvoje drobnice in izločil vsa črna pikasta in vsa marogasta jagnjeta in vse črne ovce. To naj bo moje plačilo.

Povezovalec

Tako se je tudi zgodilo. Z veliko iznajdljivostjo je Jakob pripravljaj črede zase, tako da so vse krepke živali pripadle njemu, slabotne pa Labanu. Jakob je zelo obogatel. Imel je številno drobnico, dekle in hlapce, kamele in osle. Imel je sinove in na tihem se je pripravljaj na odhod iz Harana. Čutil in videl je, kako ga Gospod blagoslavlja.

V premislek

Jakob se po dolгих letih bivanja in služenja pri Labanu odloči, da se vrne domov k očetu Izaku. Laban za to Jakobovo odločitev najraje ne bi slišal, saj je opazil, da Bog deli obilen blagoslov po Jakobu. Jakob je namreč prejel poseben očetov blagoslov, čeprav s prevaro. V Jakobovih časih se je Božji blagoslov največkrat kazal v gmotnih dobrinah. Kako? Slišali smo, da je Jakob bil oskrbnik Labanovih čred. Blagoslov se je kazal ravno v tem, da se je ta čreda silno povečala, da so živali bile lepo rejene, kar je seveda opazil tudi Laban. Zato Laban Jakobu pove: *Iz znamenj sem spoznal, da me je Gospod blagoslovil zaradi tebe* (v. 27). In kdo bi želel izgubiti dobrega oskrbnika? Verjetno nihče.

V nadaljevanju izvemo, da sta se Laban in Jakob dogovorila za plačilo. Jakob bo dobil ves tisti del črede, ki je črno pikast ali marogast. Ponovni dokaz, da je Bog bil z Jakobom, je sedaj v tem, da se je tudi ta Jakobov del silno povečal. Seveda pri tem ne gre pozabiti, da je sodeloval tudi sam Jakob. Silno je obogatel, tako da je *imel številno drobnico, dekle in hlapce ter kamele in osle* (v. 43).

Ta svetopisemska pripoved nas uči veliko stvari. Naj jih omenimo vsaj nekaj. Božji blagoslov se kaže v vsakdanjem življenju po dogodkih in po ljudeh. K Božjemu blagoslavljanju je povabljen tudi človek, da sodeluje z Njim. Blagoslov pomeni *hoteti, govoriti, delati dobro*. Bog dela dobro človeku, zato človek govori dobro o Bogu. Starši včasih kar naravnost rečejo, naši otroci so pravi blagoslov za naju. Gre za *marljivost*, ki jo otroci pokažejo ne samo v šoli, ampak tudi doma, ko storijo tisto, kar jim oče ali mati rečeta.

V skupini

Jakob je bival v tuji deželi. Njegovo srce je hrepenelo po domovini. Bil je pripravljen takoj oditi. Medtem ko je delal pri tastu Jetru, je skrbel za svojo družino. Bog ga je blagoslavljal.

- Si že bil na daljšem potovanju? S kom si potoval? (mlajši lahko narišejo) Ti je bilo dolgčas? Si želel, da bi se čim prej vrnil?

mlajši

Kako je bilo ob vrnitvi? Si bil vesel? (lahko uporabimo bans *aplavz slovesa* in *ponovnega snidenja*, da podoživimo žalost in veselje).

starejši

Pogovor lahko poteka v dveh smereh:

- a) Naše srce je pogosto navezano na različne stvari. Na kaj ali na koga je navezano tvoje srce? (starši, dom, domovina, prijatelji, denar,

lepe obleke priznanih blagovnih znamk, televizija, cigarete, sladkarije, mnenje drugih ...) Preveliko navezanost lahko primerjamo z verigo, ki te priklepa in ne pusti, da greš svobodno po poti naprej (na lističe napišejo tisto, kar jih zasužnjuje ... lepimo in sestavljamo verigo). Vse to nam ne pusti, da bi bili svobodni. Naša srca so odvisna od teh stvari. Bomo pustili, da nas veže takšna veriga? Verige lahko skupine prinesejo k molitvi ali k maši, jih položijo pred Gospoda s prošnjo, naj nas osvobodi. Lahko jih simbolično tudi pretrgamo.

- b) Pogovor o naši domovini: Kje je domovina kristjana? Kje je cilj našega potovanja? *Zgodba:* Nekega dne je slavnega rabina obiskal turist. Presenečen je bil, ko je odkril, da je rabinov dom ena sama soba, polna knjig. Edino pohištvo sta bili miza in klop. *Rabi, kje pa imaš svoje pohištvo?* je vprašal turist. *Kje pa imaš ti svojega?* je z novim vprašanjem odgovoril rabin. *Jaz?* *Jaz sem tukaj samo na potovanju,* je pojasnil turist. *Jaz tudi,* je rekel rabin.
- Kaj sestavlja moje telo? (Pred seboj imamo le trup človeka – iz papirja, pene, stiroporja ... med pogovorom – čemu posamezni deli služijo – glava z možgani, oči, ušesa, usta, nos, roke, noge ... – in kako skrbimo zanje, le-te pripenjamo, dodajamo trupu.) Ali uporabljamo vse to, kar nam je Bog dal?

Igra

Imamo različne postaje z različnimi nalogami. Npr. postaja za oči – z zavezanimi očmi moraš prepoznati predmete v vrečki, usta – pantomina, ostali člani skupinice ugibajo, ušesa – zatisni si jih in ugibaj, kaj ti je nekdo povedal oz. zapel, roke – brez ene ali obeh nekaj napiši oz. nariši, noge – opravi neko nalogo brez ene ali obeh nog. Skupina se razdeli na manjše skupinice tako, da je na vsaki postaji ena skupinica. Za vsako nalogo predvidimo čas izvajanja. Po preteku odmerjenega časa se skupinice zamenjajo. S tem je omogočeno, da vsaka skupinica opravi vse naloge. Po končani igri se pogovorimo o ne/uspešnosti opravljenih nalog. Sem Bogu hvaležen za vse, kar mi je dal? Ali poznaš koga, ki je slep, gluhonem, invalid? Sledi pogovor o drugačnih ljudeh. Potrebno je poudariti, da zaradi tega niso manjvredni, da ne zaslužijo našega zasramovanja ...

Bog nam je dal tudi dušo. Kako skrbimo zanjo?

Zgodba: Največ vredno!

Uboga in sestradana mlada žena z otrokom v naročju se je znašla pred mogočnim gradom. Mlad graščak je povabil ženo: *Pridi, naberi zase in za otroka, kolikor hočeš, vse ti je na razpolago, toda hiti, tvoj čas je kratek. Ob tem ne pozabi na to, kar je največ vredno, kajti nobena vrata se ti ne bodo*

ponovno odprla. Najprej je žena z otrokom v naročju prišla v grajsko shrambo. Hitela je nabirati, a vse je bilo tako težko. Odprla so se ji druga vrata, kjer je bilo ogromno obleke zanjo in za otroka. Zdaj je žena odvrгла vso hrano, z mislijo, da je obleka večje vrednosti, ker dalj časa traja. Potiskala je obleko skupaj, hitela, da ji je pot lil z obraza. Graščak jo je opomnil: *Ne pozabi na tisto, kar je največje vrednosti.* Odprla so se ji naslednja vrata in glej: soba, polna zlatnine. Žena je v sobi z obleko odložila vso obleko, nanjo posadila otroka in hitela v sobo z zlatnino. Nabirala je zlatnino in ob tem računala: *Kako bogata bova. Ničesar nama ne bo manjkalo!* Graščak pa jo je še enkrat opomnil: *Ne pozabi na tisto, kar je največ vredno!* Žena je še iskala med zlatnino največjo vrednost, tedaj pa so se oglasili udarci ure in vrata za njo so se zaprla. Njen otrok je ostal v prejšnji sobi. Uboga mati je začela metati po tleh zlatnino, z nohti je hotela odpreti vrata, prsti so ji krvaveli, toda bilo je zaman: vrata so ostala zaprta. (Žena predstavlja vsakega človeka, otrok pa našo dušo. V življenju hitimo, da bi si nabrali bogastvo. Nekaj časa še nosimo skrb za dušo, potem pa jo odložimo, naš čas pa se izteče, vrata se zapro in za dušo ne moremo več poskrbeti.)

- Če se resnično trudimo živeti v prijateljstvu z Bogom in ljudmi ter pri tem uporabljamo vse sposobnosti, ki nam jih je dal Bog, potem se nam ni treba bati ničesar. Nad nami počiva Božji blagoslov. Bog sam nas blagoslavlja. Kako ti veš, da te Bog blagoslavlja? (ko odgovorno in vestno opravljamo svoje dolžnosti – učenje, pomoč pri domačih opravilih ... v naših srcih vladajo veselje, sreča, mir ...)

Naloga

- Učimo se odgovornega ravnanja. Dogovorimo se za neko stvar (roža, žival, pšenica ...), za katero bomo vsak dan na oratoriju skrbeli. Na koncu oratorija skupaj analiziramo, kako smo skrbeli in kakšni so rezultati.
- Odgovoren sem za svoje telo. V molitvi se zahvali Bogu za svoje zdravje. Molitev napiši v zvezek.
- Odgovoren sem za svoje prijatelje. Ali poznaš že vse otroke, s katerimi se srečuješ na oratoriju? Danes se potruži spoznati čim več novih prijateljev. Pri večerni molitvi se Bogu zahvali zanje.

PRIDI K NAM TVOJE KRALJESTVO

Pesem: Jezus se ob morju ustavi

Uvod

Vsi želimo, da bi k nam prišlo Božje kraljestvo, saj v Očenašu tako molimo. Vendar ni dovolj, da le molimo, naj pride. Bog ne bo delal namesto nas, sami se moramo potruditi. Tudi sami smo namreč odgovorni, da pride Božje kraljestvo.

Jakob je imel Božji blagoslov iz nebes, a se ni zanašal le nanj. Tudi sam se je trudil in črede so se mu pomnožile.

Pregovor pravi: *Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal*, ali pa *moli in delaj*. Trudimo se torej in molimo, da pride Božje kraljestvo.

Evangelij: Mt 6,19-21

Najmanjše seme

Nihče ne ve, kako se je zgodilo, da je v sejalčevo pest med velika in bleščeča semena žita prišlo črno, črno seme, ki je bilo tako majhno, da ga je bilo komaj moč opaziti. Kmet je vrgel seme v razorano zemljo. Semena so se z vso spoštljivostjo razporedila v svoje posteljice dobre in dišeče zemlje.

Ko pa je prišlo črno seme, se je med grudami razlegel smeh.

Zgnij, neuredni črničev! je jezno brundalo debelo žitno seme.

Oprostite, gospod, je mrmralo črno seme, *res mi je žal.*

To je najbolj smešno seme, ki sem ga kdaj videla, je rekla korenina divje čebule.

Malo seme se je čutilo zapostavljeno ob vseh glasovih, ki so ga obdajali.

Medtem ko so ostala semena leno poležavala in se norčevala iz njegove majhnosti, je malo seme takoj pognalo korenine v vlažno zemljo. Prišla je huda zima. Semena so uživala v topli zemlji, igrala karte in uganke, da bi čas hitreje minil. Malo seme pa se je trudilo na vso moč.

Prišlo pa je poletje.

Popotniki, ki so potovali po cesti ob polju, so se ustavljali in občudovali visoko in vitko drevo, ki se je razprostiralo nad žitnim poljem. Nekega jutra je mimo prišel tudi Jezus. Pogovarjal se je s svojimi prijatelji, ko pa je prišel pred drevo, se je ustavil in ga pozorno gledal.

Vrabci so ropotali in tudi veter, ki je mučil stebelca žita in kuštral travo, je mirno utihnil. Jezus je poznal velike napore majhnega semena v zimskem času in je zato pohvalil zaupanje, ki ga je imelo samo vase.

Rekel je: *Poglejte gorčično seme. Najmanjše je med vsemi semeni, ko pa zraste, je največje izmed rastlin na vrtu. Postane veliko drevo, da lahko ptice gnezdi na njegovih vejah.*

Žitna semena, ki so pričakovala kakšno pohvalo o svoji pomembnosti, so se skoraj posušila zaradi nevoščljivosti.

Majhno seme pa je umiralo od veselja.

Božje kraljestvo je majhno seme, zaupano vsem ljudem. Je najmanjše med vsemi, toda v sebi ima moč, da postane največje drevo. Ko si bil krščen, si tudi ti prejel seme Božjega kraljestva. Če okrog tebe raste odpusčanje, ljubezen in mir, se to malo seme razvija.

Pesem: Hej brat, odpri oči

Uvod v molitev Očenaš - pridi k nam tvoje kraljestvo

Oče, želimo si lepega sveta, kjer bi živel ljubezen in kjer bi bil prostor za dobro in lepo. Pogosto pa imamo občutek, da je na svetu vse narobe: vojne, ljudje so neprijazni in kruti. Ko bi ljudje sprejeli tvoje kraljestvo, bi bilo lepše in prijaznejše.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Dobro jutro, Bog

V življenju slišim tisoče hrupov:

zjutraj, čez dan, živali, stvari ...

Včasih bi komu rekel: *Želim ti dobro.*

Pretegujem se kot maček,

da bi bil pripravljen služiti bolje.

Iznašel bom pesem - kot vrabci

in bom pozdravil luč, ki jo prinašaš.

Kot mak

bom razprostrl svoje srce, da te bo lahko sprejelo.

Zato ti rečem: *Dobro jutro, Bog!*

Dobro jutro, Oče naš!

In to razsvetljuje ves dan

kot sonce, kot smeh.

Kristijan (11 let)

Zahvalna molitev

Z učlovečenjem svojega sina Jezusa Kristusa se nam je približalo nebeško kraljestvo. Oče, hvala ti, da nas vabiš in vodiš vanj.

Šesta zgodba

BOJ Z BOGOM

(1 Mz 32,23-33)

Vzgojni cilj

Preden se želimo zares srečati z ljudmi, jih sprejeti v njihovi drugačnosti, se moramo srečati z Bogom.

Povezovalec

Prišel je torej dan in Jakob je zbežal iz Harana. S seboj je odgnal vse govedo in vzel vse imetje, ki ga je pridobil, in se napotil k očetu Izaku v kanaansko deželo. Tretji dan je Laban zvedel, da je Jakob pobegnil. Podal se je na pot za njim. Po hudem prepiru sta sklenila zavezo. Jakob je daroval daritev, Laban pa se je naslednji dan vrnil na svoj dom.

Jakob pa je nadaljeval pot in neke noči, ko je vse ljudstvo že mirno spalo, zbudil vse svoje ljudi in se z njimi odpravil čez reko. Ko je bil sam, se mu je nenadoma približal neznanec.

Prizorišče: temračno zunanje okolje

Jakob

Kdo si, ki prihajaš?

Neznanec

(udari Jakoba)

Jakob in neznanec se tepeta. Pretep se stopnjuje.

Neznanec udari Jakoba v kolk. Jakob le klecne.

Neznanec

Spusti me, kajti zarja že vstaja. Jutro se svetilka.

Jakob

Ne bom te spustil, dokler me ne blagosloviš.

Neznanec

Kako ti je ime?

Jakob

Jakob sem.

Neznanec

Tvoje ime ne bo več Jakob, temveč Izrael, kajti bojeval si se z Bogom in si zmagal.

Jakob

Povej, kako je ime tebi!

Neznanec

Čemu me sprašuješ, kako mi je ime? Bodi blagoslovljen *(se umakne)*.

Jakob

Videl sem Boga iz obličja v obličje in ostal živ. Zato naj se ta kraj odslej imenuje Penuel *(odšepa s prizorišča)*.

mogočna glasba

Glas iz ozadja

Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog. To je zvesti Bog. Nikdar ne prelomi dane obljube. Odpušča nezvestobo svojega ljudstva in ga blagoslavlja. Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog.

V premislek

Različni so načini, s katerimi se Bog razodeva človeku in različni so načini, s katerimi človek sreča Boga. Jakob se pred svojim srečanjem z Ezavom sreča z Bogom, kakor nam poroča svetopisemski pisatelj. Zdi se, da to srečanje ni bilo nič kaj prijetno, saj je med njima potekal boj. Jakob se je namreč boril z nekim možem vse do jutra in ga ni izpustil, dokler ga ta ni blagoslovil. Šele na koncu pripovedi izvemo, da se mu je razodel Bog, da mu je spremenil ime, in da ga je blagoslovil.

Jakobovo srečanje z Bogom *iz obličja v obličje* (v. 31) je bilo odločilno. Prvič zaradi srečanja in boja samega, drugič, ker je Jakob dobil novo ime: *Izrael* (ki pomeni: *tisti, ki se bori z Bogom*), in tretjič, ker je ponovno prejel blagoslov.

Srečati Boga v svojem vsakdanjem življenju ni vedno lahko, še zlasti takrat, kadar je to srečanje zaznamovano z *bojem*. Kolikokrat slišimo v svoji okolici vprašanje, ali Bog sploh obstaja, ko zremo toliko nesreč, krivic in nasilja. Obenem pa nam ravno srečanje z Bogom da priložnost, da srečamo ljudi in da smo do njih dobri. Boj lahko predstavlja tudi naše omahovanje med Bogom in ničem.

Vsako srečanje z Bogom pušča sled v našem življenju. Jakob je prejel novo ime – Izrael, po katerem se še danes imenujejo del prebivalcev, ki živijo v Sveti deželi. Prejel pa je tudi blagoslov, s katerim naj bi blagoslavljal naprej. Tudi mi smo povabljeni, da po našem *srečanju* z Bogom blagoslavljam – govorimo dobro z drugimi in o drugih. To srečanje je bilo neke vrste priprava na srečanje z Ezavom.

Naše najodličnejše srečanje z Jezusom je pri sveti maši in pri zakramentih. Tam vedno srečamo Jezusa, saj duhovnik vse dela v njegovem imenu. Srečamo ga pa tudi v ljudeh, ki jih srečamo v domači družini, na ulicah, v šoli, itd. Še zlasti pa se ga razveselimo takrat, kadar ga prepoznamo v ljudeh, ki so v stiskah, in jim pomagamo.

V skupini

Animacijska igra

Bog je svoje ljudstvo vodil ves čas skozi puščavo v izvoljeno deželo. Med vsemi ljudstvi je izbral ravno njih in jim obljubil, da jih bo vodil v svobodno deželo. 40 let jih je preizkušal in marsikdo je obupal, vendar je držal svojo roko nad njimi, jih varoval in na koncu pripeljal v deželo. Bogu moramo zaupati, saj nas ima neizmerno rad in ne bi dovolil, da se komu kaj zgodi.

Igra

Dežela je polna nevarnosti. Srečamo slepega moža, ki nas prosi, če bi ga vodili skozi deželo. Po prostoru se razporedijo otroci (čepe, se poležejo, sedijo drug poleg drugega, ...) kot ovire in nevarnosti. Slepega moraš voditi čez ovire in okrog nevarnosti, ampak le z besedami (levo, desno, naravnost, dvigni nogo čez ...). Vodniki in slepi naj se zamenjajo.

Primer: lahko je tudi več slepih (ki imajo zavezane oči), držijo naj se skupaj za pas ali ramena v koloni, drugo velja kot zgoraj.

Zgodba: Vsa moč

Oče je opazoval svojega otroka, ki je poskušal premakniti zelo težak cvetlični lonec z rožami. Mali se je napenjal, sopihal, godrnjal, a kljub vsemu posode ni premaknil niti za milimeter. *Si uporabil prav vse svoje moči?* ga je vprašal oče. *Da!* je odvrnil otrok. *Ne bo držalo*, mu je odvrnil oče, *mene namreč še nisi prosil za pomoč.*

Spodbude za pogovor in naloge

- Marsikdaj pozabimo, kako smo nemočni in mislimo, da smo zmožni vse narediti, potem pa smo razočarani. Pozabimo, da nas Nebeški Oče vedno čaka, da ga prosimo, da nam vedno prisluhne in nam v vsakem trenutku izkazuje nesebično ljubezen.

- Pomislimo, kolikokrat se ga mi spomnimo. Ali je to samo takrat, ko smo žalostni in ves čas prosimo pomoči, pozabimo pa se mu zahvaliti za tisto, kar imamo?

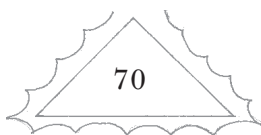
- Za kaj vse bi se mu zahvalili? (za očeta, mamo, zdravje, dobro oceno ...)

- Kdaj se ga spomnimo? (zjutraj, ko vstanemo, v šoli pred zahtevnim testom, pred dobrim kosilom, zvečer ...)

- Tudi mamo in očeta ves čas nekaj prosimo. Velikokrat ne opazimo drobnih stvari (postlana postelja, pripravljen zajtrk, poravnana obleka), ki nam jih naredijo, a se jim pozabimo zahvaliti.

Naloga

Mami in očeta bom opazoval pri delu in se sam takoj ponudil za pomoč (pobrisati posodo, posesati hodnik ...). Ne bom se pozabil zahvaliti za pomoč, ki so mi jo drugi namenili, tako tudi sam ne bom odklonil pomoči svojemu prijatelju, bratu ... Zvečer pa se bom pogovoril z Bogom in mu podaril ta dan, poln dobrih del. Ne pozabi, da je on tvoj prijatelj in mu lahko vse zaupaš. Si se mu že zahvalil za bratca ali sestrice? Čeprav ti velikokrat nagaja, ampak kako lepo vama je takrat, ko se skupaj igrata ...

ZGODI SE TVOJA VOLJA

Pesem: Klic naš se dviga

Uvod

To, kar smo videli v zgodbi, ni bil navaden pretep s komerkoli, to je bila molitev z Bogom. Jakob je namreč Boga prosil za blagoslov, preden se sreča z bratom. Boj pomeni, da je bila njegova molitev vztrajna; zato mu je Bog na koncu dal blagoslov.

Kako pa mi molimo? Ali smo vztrajni, ali kar pozabimo na molitev, ali pa jo na hitro zblebetamo. Najpopolnejša molitev pa je ta, da Bogu rešmo: *Zgodi se tvoja volja*. Kajti Božja volja je za nas tista, ki nam želi najboljše in najlepše življenje.

Evangelij: Mt 12,46-50

Raztreseni pajek

Lepega septembrskega jutra so valovale v zraku lahke nitke, ki so se bleščale kot svila. Samo veter je vedel, od kod so se vzele. Ena izmed nitk je povezovala vrh drevesa in pilot, rumeno-črni pajek, je spuščal svojo ladjico na list. Takoj se je lotil dela in spletel lepo pajčevino, vpeto med liste.

Naslednje jutro je rosa okronala pajčevino s svojimi bleščečimi diamanti. Muhe in mušice so se zapletale v velikem številu. Tako se je pajek redil in postajal vedno večji. Nekega jutra pa je očitno vstal z vsemi štirimi levimi nogami. Naredil je obhod po pajčevini, da bi pozajtrkoval kakšno mušico, pa ni bilo nikjer nič.

Odločil se je za natančen pregled svoje mreže. Krožil je in krožil in odkril čudno nit. Začuda se ni nikamor povezovala. Zdelo se je, kot da gre naravnost med oblake. Bolj ko jo je ogledoval, bolj se je jezil. *Bomo že videli, je godrnjal, kdo neki prihaja po tej niti in mi krade moj plen ... Neumna nit, boš že videla.*

In z enim zamahom je raztrgal nit. Takoj se je njegova čudovita pajčevina sesula v zavozlan klobčič in ga ovila.

Ubogi pajek se je prepozno spomnil, da se je prav on nekega lepega septembrskega dne spustil po tej niti in prav iz te niti začel graditi svojo mrežo.

Božja volja povezuje nebesa in zemljo in dopušča, da lahko človek dopolnjuje njegovo čudovito stvarstvo. Brez mene ne morete narediti ničesar, je rekel Jezus.

Pesem: Išči dobrega Boga

Uvod v molitev Očenaš - zgodi se tvoja volja

Oče, tvoja volja ni težka, če se dovolj potrudimo, da bi jo odkrili in po njej živeli.

V življenju ne bi bilo pretepov, grdih besed, sovraštva, ampak bi bili vsi ljudje ljubeznivi in dobri, če bi hoteli poslušati Tebe, naš dobri Očka.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Molimo,

da bi nam pomagal živeti
ustvarjalno in rodovito,
tako kot je tebi všeč.

Vodi nas k praviim

in modrim odločitvam,

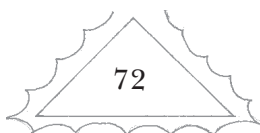
ki bodo prinesle boljšo prihodnost za vse nas.

To te prosimo v Jezusovem imenu.

Amen.

Zahvalna molitev

Bog, kolikokrat nas v spoštovanju naše svobodne volje ne pustiš, da bi bili svojevoljni in se zaradi tega oddaljili od tebe. Hvala ti, da se lahko tvoja volja udejanji v naših mislih in dejanjih in tako postanemo še bolj tvoji ljubljene otroci.

Sedma zgodba

SPRAVA Z BRATOM

(1 Mz 32,2-22; 33,1-17)

Vzgojni cilj

Pomagati mladim, da bi odpuščali, vedno znova.
Le z držo odpuščanja lahko človek mirno živi.

Povezovalec

Po tisti čudni noči, ko se je na poti proti Kanaanu Jakob boril z Gospodovim angelom, se je Jakob spet dvignil in z vso družino šel proti rodni deželi naproti svojemu bratu Ezavu.

Prizorišče: zunanje okolje

Jakob (obdan z možaki)

Približujemo se deželi Seir, edomski pokrajini. Potrebujem hitre sle, da pojdejo k mojemu bratu Ezavu. Vas sem izbral.

Sli

Kaj naj mu sporočimo?

Jakob

Tako recite mojemu bratu Ezavu: Tako govori tvoj služabnik Jakob: Živel sem pri Labanu kot tujec prav do zdaj. Pridobil sem si govedo, osle in drobnico, hlapce in dekcle. To bi rad sporočil svojemu gospodu, da bi našel naklonjenost v tvojih očeh. Odidite zdaj in Bog Abrahamov naj bo z vami.

(sli odidejo)

glasba

Sli (se vrnejo k Jakobu)

Našli smo tvojega brata Ezava. Sam ti prihaja naproti. Štiristo mož ga spremlja.

Jakob

Razdelimo v dva tabora vso drobnico, govedo, kamele in ljudi. Če pride Ezav do enega tabora in vse pobije, se bo drugi tabor še lahko rešil. Namenjam pa tudi darilo za svojega brata: 200 koz in 20 kozlov, 20 oslic in 10 osličkov, 200 ovc in 20 ovnov, 30 kamel z mladici, 40 krav in 10 juncev. Mogoče ga pomirim z darilom, ki gre pred menoj, potem pa stopim predenj še sam.

glasba

Povezovalec

Ko je Jakob zagledal prihajati Ezava v spremstvu 400 mož, je razdelil svojo družino v dva tabora. Sam se je sedemkrat priklonil do tal, preden se je približal bratu. Ezav pa se mu je približal, ga prisrčno objel in poljubil. Potem sta oba zajokala.

Prizorišče: zunanje okolje, žene z otroki

Ezav

Kdo so vsi ti ljudje, brat Jakob?

Jakob

Otroci, ki jih je Bog naklonil tvojemu služabniku.

Ezav (*se prikloni članom Jakobove družine*)

Kaj hočeš z vso to vojsko, ki sem jo srečal?

Jakob

Hotel sem najti naklonjenost v očeh svojega gospoda.

Ezav

Zadosti imam svojega, brat moj, obdrži vse, kar imaš.

Jakob

Nikar, prosim te. Našel sem naklonjenost v tvojih očeh, zato sprejmi moj dar. Tvoj obraz je kakor Božje obličje, prijazno si me sprejel. Vzemi, prosim, moj dar.

Ezav (*vzame darove*)

Pojdiva pogumno naprej.

Jakob

Jaz bom hodil počasi s svojo drobnico in otroki, dokler ne pridem k svojemu gospodu.

Ezav

Prav. A pri tebi bom pustil nekaj svojih ljudi.

Jakob

Le čemu? Samo da sem našel naklonjenost v očeh svojega gospoda (*Ezav odide, Jakob ostane*).

glasba

V premislek

Vemo, da je Jakob pobegnil od doma, ker je skupaj s svojo materjo prevaral očeta in brata Ezava. Nevede mu je oče dal svoj blagoslov in ga pozneje ni preklical, tako da ga je ta spremljal skozi ves njegov beg in pozneje bivanju pri Labanu. Vrnitev v domači kraj je torej pomenila spravo z bratom, ki mu je zelo zameril zaradi prevare.

Jakob se je hotel prikupiti bratu Ezavu ravno s tem, da mu je odstopil velik del od svojega blagoslova: *dvesto koz in dvajset kozlov, dvesto ovc in dvajset ovnov, trideset doječih kamel z mladiči, štirideset krav in juncev, dvajset oslic in deset osličkov* (32,15-16). To ogromno darilo dokazuje, ne samo, kaj je pomenila za Jakoba sprava, ampak tudi, kako je cenil svojega brata Ezava.

Iz svetopisemskega sporočila ne vemo, kaj vse se je dogajalo v Eza-
vu, izvemo le to, kar je seveda zelo pomembno, da je Ezav bratu Jako-
bu odpustil. Prišel mu je namreč naproti, *ga objel, mu padel okoli vratu, ga
poljubil in zajokala sta* (33,4). V Svetem pismu najdemo še na enem me-
stu zelo podobno pripoved o odpuščanju. Katero? Glej *Lk 15,11-32*!

Sprava ali pobotanje v našem vsakdanjem življenju zahteva tudi
neko delo pravičnosti. Krivice, ki jih prizadenemo drugim, morajo
biti na nek način popravljene. Jakob jo je hotel popraviti s tem, da je
odstopil znaten del *svojega blagoslova* – svojega bogastva. Kljub temu
da je Jakob poslal precejšnje darilo za Ezava, se ta ni oziral toliko na
darilo, ampak je bratu odpustil in ga objel zaradi brata samega. Krist-
jani se imenujemo bratje in sestre in si znamo med sabo odpuščati
tudi brez velikih daril, čeprav morajo biti storjene krivice poravnane.
K odpuščanju nas vabi Jezus, ki nam je prvi odpustil, in želi, da se ima-
mo radi in da drug drugega ljubimo.

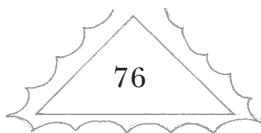
V skupini

Animacijska igra

Dva iz skupine odigrata kratek prizor dveh bratov (lahko tudi brat
– sestra in druge kombinacije), ki se skregata in se razideta. Nato ani-
mator prekine igro in vsi imajo sedaj možnost, da povedo, kako se po-
čutijo vsakič, ko se z nekom skregajo (animator jih vzpodbuja, da vsak
nekaj pove). Sledi nadaljevanje prizora: sedaj se morata ta dva igral-
ca (brata ...) nekako pomiriti in spraviti, si odpustiti ... to je prepuš-
čeno njuni ustvarjalnosti. Po končanem prizoru se spet vsi pogovar-
jajo, kako se počutijo sedaj: kako se počutijo, ko morajo nekomu re-
či oprostiti oz. ko so z nekom zopet prijatelji.

Dva ne moreta biti skregana, ne da vsak nosil del svoje krivde. Ne
more biti kriv samo eden od njiju. Torej je za spravo pomembno obo-
jestransko priznanje krivde in njeno obžalovanje. Drug drugemu mo-
rata reči oprostiti in vsak izmed njiju mora narediti pot do sprave.

1. Vsak nariše na plakat asociacijo (na kaj najprej pomisli) ob omembi
sprava, nato pa še vsak razloži, kaj mu to pomeni, lahko tudi pove
svoj primer, ko se je z nekom spravil.
2. Vsak iz skupine si naj predstavlja, da je skregan z nekom iz svoje
družine. Napišejo ali povejo naj, kaj bi vse naredili, jim prinesli, da
bi se z njimi spravili; da bi bili s to osebo (brat, sestra, mati, oče ...)
znova prijatelji. Mlajši naj to narišejo!
3. Pogovor: Se velikokrat s kom skregam? Sem z njim dolgo časa skre-

gan? Se je lažje skregati ali nekomu odpustiti, se mu opravičiti oz. se z njim spraviti? Kako ponavadi pristopim k človeku (bratu, sestri ...), s katerim sem se skregal? Je moje srce takrat mirno?

Naloga

Dobro bom premislil, če sem s kom skregan, če sem koga užalil in se mu bom opravičil, čeprav vem, da je to težko narediti. Zvečer pa bom za vse tiste, s katerimi sem bil skregan, nekaj zmolil.

Za mlajše

1. Vsak naj ima dva lista. Na en list naj nariše družino, ki se je pravkar skregala (kaj takrat počnejo), na drugi list pa svojo družino, ko so vsi prijatelji in se imajo radi. Lahko nariše vsak le eno risbo, če se npr. nikoli ne skregajo (Hvala Bogu!).
2. Nariši svojega prijatelja, brata, mamico, očeta ... osebo, s katero si se nazadnje skregal. Nato pa še sebe, ko tej osebi ponujaš roko. Vsak lahko nariše karkoli, vendar tako, da se bo videlo, da sta z osebo prijatelja.

Molitev

KAKOR V NEBESIH TAKO NA ZEMLJI

Pesem: Mir potuje kakor reka

Uvod

Jakob in Ezav sta se pobotala, zato sta bila vesela in pomirjena. Ob tem dogodku pa se spomnimo tudi Jezusovih besed: *Prav tako bo v nebesih večje veselje nad enim grešnikom, ki se spreobrne, kakor nad devetindevetdesetimi pravičnimi, ki ne potrebujejo spreobrnjenja.* V nebesih namreč vsi želijo, da bi se zgodila Božja volja, da bi se ljudje razumeli med seboj. Tam Boga prosijo, da bi nam pomagal. Tudi tebi pomagajo, zlasti še, če jih v molitvi prosiš. Pomaga ti svetnik, katerega ime nosiš, tvoj angel varuh, tisti, katere si poznal, in mnogi drugi. Pa tudi mi lahko z molitvijo pomagamo dušam v vica, da bi čim prej prišle pred Božje obličje. Tako se bo povsod izvrševala Božja volja, radi bomo imeli Boga in drug drugega. Zato bomo sedaj v molitvi Boga prosili za duše v vica.

Evangelij: Mt 15,29-31

Pesem: Svet mora biti lepši

Uvod v molitev Očenaš - kakor v nebesih tako na zemlji

Oče, zakaj je v nebesih lepo? Tam se vsi prizadevajo, da bi osrečevali drug drugega.

Tudi mi si bomo danes prizadevali, da bomo osrečili vsaj enega prijatelja, animatorja ali naše starše. Pomagaj nam, da nam bo uspelo! Kdor izpolnjuje Božjo voljo, tega Bog tudi usliši!

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Hvaljen bodi, o Gospod

Hvaljen bodi, o Gospod
za pamet ljudi,
za delavnost njihovih rok,
za domišljijo, ki jo imajo,
za spomin, ki si zapomni,
za srce, ki ljubi.
Da, bodi hvaljen,
ker se nisi bal
in si jim zaupal svet.

Miha (10 let)

Zahvalna molitev

Predobri Oče, hvala ti, da se kljub pomanjkljivostim v naravi in v naših medsebojnih odnosih vendarle na koncu povsod uresniči tvoja volja, ki nam vselej prinese neizmerno več lepega, kot si moremo sami želeti ali misliti.

Osma zgodba

IZRAEL

(1 Mz 35,1-20)

Vzgojni cilj

Da bi se sredi svojega življenja pogosto srečevali z Gospodom v molitvi. Da bi se vsaj kdaj resno zaustavili ob dejstvu, da se imenujemo kristjani. Bog nam s krstom daje novo ime.

Povezovalec

Jakob in Ezav sta se spravila in Jakob se je naselil v Kanaanu. Bog pa je spet govoril z Jakobom. Naročil mu je, naj se odpravi proti Betelu in naj tam ostane. Bogu naj postavi oltar. Tudi zdaj je Jakob izpolnil Božje naročilo. Še je Bog govoril Jakobu in ga blagoslovil.

Prizorišče: zunanje okolje

Glas

Jakob, Jakob!

Jakob

Slišim te, Gospod, Bog Abrahamov. Kaj želiš od mene?

Glas

Jakob, rešujem te pogube na vsej poti.

Jakob

Vem, Gospod. Bodi zahvaljen. Ne oziraj se na mojo človeško nemoč. Samo ti si resnično mogočen.

Glas

Ime ti je Jakob, a ne boš se več imenoval tako. Odslej se boš imenoval Izrael.

Jakob

Poslušam, Gospod. Naj se zgodi po tvoji volji.

Glas

Jaz sem Bog Mogočni. Bodi rodoviten in silno se namnoži. Narod, še več, veliko narodov naj nastane iz tebe in kralji naj prihajajo iz tvojega rodu. Deželo, ki sem jo dal Abrahamu in Izaku, zdaj dam tebi.

Jakob

Zahvaljen, Gospod. Kaj naj storim? Kako naj ti služim? *(tišina)*

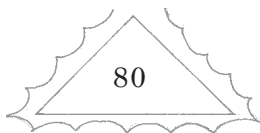
Ne slišim več Boga Mogočnega. Postavim mu spomenik, kamnit spomenik. Sinovi, prinesite kamenja in olje! *(pridejo, položijo kamne drug na drugega, Jakob spomenik oblije z oljem)*

Ta kraj, kjer je Bog govoril z menoj, naj se imenuje Betel. Betel bodi ime temu kraju. Jaz pa se odpravim dalje, jaz, moja družina in črede.

(odide s sinovi)

Povezovalec

Ko je Jakob z družino nadaljeval pot, mu je umrla žena Rahela. Pokopali so jo ob poti v Betlehem. Na njenem grobu pa je Jakob postavil spomenik. Po dolgem potovanju je Jakob končno prišel k svojemu očetu Izaku v Hebron.

V premislek

Ta odlomek nam predstavlja odnos, kakršen je vladal med Bogom in Jakobom. Jakob se prepusti Bogu, da usmerja njegovo življenje, in mu popolnoma zaupa. Zakaj je tako, ugotovimo, če pozorno spremljamo Jakobovo življenjsko pot: *Bog ga je namreč uslišal na dan njegove stiske in je bil z njim na poti, po kateri je hodil* (prim v.3). Jakob se je v svoji stiski obrnil na Boga in ta ga je uslišal.

Jakob se na Božjo pobudo odpravi v Betel, na kraj, kjer se je prvič srečal z Bogom v sanjah, ko je bil na begu pred bratom Ezavom. Toda prej mora odpraviti iz svoje družine vse tuje bogove – malike, se očistiti in *zamenjati obleko*.

Betel torej postane kraj molitve, srečanja z Bogom: zato Jakob tu postavi oltar. Kjer pa je oltar, tam je molitev in daritev, tam se ustvari odnos med Bogom in človekom. V zaupnem odnosu, ki vlada med Jakobom in Bogom, ki ga mi imenujemo molitev, sta dejavna oba. Jakob kliče Boga in se mu zahvaljuje za prejete dobrote, Bog pa mu odgovarja, ga usmerja v življenju, blagoslavlja in seveda varuje. Takšen odnos do Boga seveda zahteva, da Jakob posluša Boga. Jakob je to zmožgel narediti, ker je vedel, da je pred enim Bogom, in se ni zmenil več za malike, potem, ko je *zamenjal obleko*.

Ob Jakobovi drži do Boga se tudi mi učimo naše drže do Boga. Mi se najlažje obračamo na Jezusa, ki nam je nekako najbližji, ker je naš brat in prijatelj. Za dobro molitev se je vedno potrebno razpoložiti: najti primeren prostor, kjer se ne raztresamo, in odpraviti moramo malike. Maliki so namreč stvari, ki nas odvrčajo od molitve ali pa nas pri njej raztresajo: klepetanje, zvečenje, televizija, zganjanje ropota, denar itd. Vse to moramo odpraviti in si *zamenjati obleko*. To bi danes pomenilo, da si očistimo srce, kajti samo čisto srce govori čiste misli in ima čiste namene. Sicer pa tako nima smisla veliko pisati o molitvi, morda bi za začetek bilo bolje, če se postavimo v zaupen odnos do Boga in mu povemo le nekaj zaupnih besed iz svojega življenja, mu povemo, da ga imamo radi nad vse drugo.

V skupini

Animacijska igra: Pisanje stavkov

Molitve je danes zelo pomembna, zato je nikar ne opuščajte. Vedno, ko molite, molite iz srca in iskreno. Kajti če je molitev kratka in obenem iz srca, je boljša od daljše in neiskrene molitve. Ker pa moramo biti pri molitvi zbrani, je naslednja igrice zelo zahtevna, saj moramo dobro poslušati in slediti igri!

Animator razdeli liste in svinčnik, nato pa razloži igro. Animator prebere stavek enkrat počasi in zelo razločno, otroci ga pa potem zapišejo (pazite, da ne bodo prej pisali, ker potem igra ni zanimiva). Na začetku naj bodo stavki kratki in lahki, kasneje pa malo težji in zahtevnejši. (primer: Filip se vozi s kolesom.) Igro dobi tisti, ki napiše stavek najbolj točno ali čisto pravilno. Če je za manjše otroke prezahtevno, lahko stavke nadomestite s številkami (primer: 4, 3, 6, 8)!

Zgodba: Deklica s srcem

Nekoč je živel bogati meščan s svojo ženo v nekem lepem mestu. Nekega dne se jima je rodila deklica, ki je bila res čudovita. Deklici sta dala ime Julija. Ker je bila rojena v bogati in verni družini, ni nikoli v svoji mladosti poznala revščine in lakote. Julija pa je rasla in zrasla v zelo lepo in čudovito dekle, bila pa je tudi zelo prijazna in je rada pomagala ljudem v mestu. Vsi po mestu so jo poznali in govorili, da je najlepša deklica v mestu. Pravili so, da je lepša kot princesa. Nekega dne se je Julija sprehajala po gozdu in si prepevala pesmi. V nekem trenutku je zagledala starčka, ki ga je takoj z nasmehom pozdravila. Starček ji je ljubeznivo odzdravil in jo poprosil za malo kruha in vode. Juliji se je zasmilil in ga je peljala domov. Na poti domov pa ji je starček povedal o svetu, kakšen je, da ni samo dobrota in ljubeznivost, ampak tudi sovraštvo in nasilje. Tedaj je Julija spoznala, kakšen je sploh ta svet, v katerem živi. Ko sta prišla domov, mu je Julija dala kruha in vode, nato pa se je starček poslovil in ji rekel, da je s tem rešila eno življenje. Tedaj pa je starček izginil v gozd. V deklici se je prebudilo srce in je začelo razumevati tegobe sveta. Pomagala je ljudem, jih osrečevala in jim tudi dajala hrane in vode za dušo in telo. Julija je torej postala dobrotnica ljudi in njihovih src.

Spodbuda za pogovor in naloga

Animator naj prebere otrokom zgodbo in naj se pogovorijo o tej zgodbi (ne predolgo časa). Ko človek nekoga hoče osrečiti, mu lahko pomaga samo tako, da mu izkaže ljubezen in moli zanj!

V skupini naredite plakat, nanj napišite člane družine (v sredo lista), okoli ostalega dela pa napišite, kdaj molite s svojimi starši in kdaj sami (lahko naredite tudi kaj drugega v zvezi z molitvijo)!

Naloga

Zvečer bom nabral sopek rož in jih dal mami in očetu, ter se ju tudi večkrat spomnil v molitvi! (skupna večerna molitev s starši)

DAJ NAM DANES NAŠ VSAKDANJI KRUH

Pesem: Vlij mi olja v srce

Uvod

V Očenašu molimo: *Daj nam danes naš vsakdanji kruh.* Kruh pa nam ne pade iz neba, prislужiti si ga moramo. Bog nam ga daje tako, da nam daje poklic, da nam daje sposobnosti za določeno delo, za določeno življenjsko nalogo. Za marsikoga je odločitev za poklic težka. Naš junak Jakob je poklic dobil v molitvi. Bog mu je rekel, da bo oče narodov, in to je bil njegov življenjski poklic, njegova življenjska naloga.

Torej moramo moliti, da si izberemo tisti poklic, ki nam ga je Bog namenil. To je prava molitev: želja, da se izpolni v našem življenju Božja volja. Zato bomo sedaj molili za pravilno izbiro poklica.

Evangelij: Mr 8,1-10

Zgodba: Lastovke in strašilo

Nekega dne je neki lovec ranil lastovko. Ko je prihajala jesen, ni mogla poleteti z drugimi v toplejše kraje. Nekaj časa se je lahko preživljala s tem, kar je našla na poljih. Nato pa je nastopila mrzla in strašna zima. Nekega mrzlega jutra, ko je iskala nekaj, kar bi dala v svoj kljun, je sedla na strašilo. Bilo je odlično strašilo, prijatelj s srakami in vranami in drugimi ptiči. Nabito je bilo z omlateni slamo v stari večerni obleki; za glavo je služila velika oranžna buča; zobje so bili narejeni iz koruznih zrn; za nos je imelo koren in za oči dva lešnika.

Kaj se ti je zgodilo, lastovka? je vljudno kot vedno vprašalo strašilo. Slabo, slabo, je vzdihovala lastovka. Mrazi me in nimam zavetja. Da ne govorim o hrani. Mislim, da ne bom dočakal pomladi.

Ne boj se. Zlezi pod mojo jakno. Moja slama je suha in topla. Tako je lastovka našla dom v slamnatem srcu strašila. Ostal pa je problem s hrano. Vedno težje je našla kako jagodo ali seme. Ko je ledena slana prekrila polja, je strašilo reklo lastovici: *Lastovka, lahko poješ moje zobe: so najboljša zrna koruze.*

Potem boš ostalo brez zob.

Potem bom izgledalo bolj modro.

Strašilo je tako ostalo brez zob, a je bilo veselo, da je lastovica živela naprej. In se je smejalo z lešnikovimi očmi. Čez kak dan je prišel na vrsto koren.

Kar pojej ga. Je poln vitaminov, je reklo strašilo lastovki.

Nato so prišli na vrsto lešniki, ki so služili za oči. *Saj mi bodo zadostovale tvoje pripovedi*, je reklo strašilo. Nazadnje je strašilo darovalo tudi bučo, ki mu je služila za glavo.

Ko je prišla pomlad, strašila ni bilo več. Žrtvovalo se je za življenje lastovke.

Kot vsak oče, Bog poskrbi, da nam ne manjka tega, kar potrebujemo za življenje. To stori po delu mnogih ljudi. Prosimo ga, da bi si zaslužili naš kruh in ga delili s tistimi, ki ga nimajo.

Toda Bog daje še več. Da bi razumeli, kako nas ima rad, je sam postal naš kruh, v evharistiji.

Pesem: Ti si ta luč sveta

Uvod v molitev Očenaš - daj nam danes naš vsakdanji kruh

Oče, vse, kar prejmemo, je tvoj dar – tudi kruh, hrana. Prosimo te, da bi lačni dobili dovolj kruha. Mi pa ti obljubljam, da bomo spoštljivo uživali hrano in jo dovolj cenili.

Tudi Kristus sam je kruh, ki je vedno znova prinešen na oltar, da je vsak dan vernikom nebeška hrana.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Oče, želim prositi za vse tiste otroke na svetu,

ki nimajo dovolj hrane.

Vem, da obstajajo dežele,

kjer skoraj nikoli ne dežuje, zato nič ne zraste.

Ali pa nenadoma pade preveč dežja,

poplava vse odnese.

Vem, da ljubiš tiste uboge lačne otroke

celo bolj kot jaz, vendar pričakuješ od mene, da jim bom pomagal.

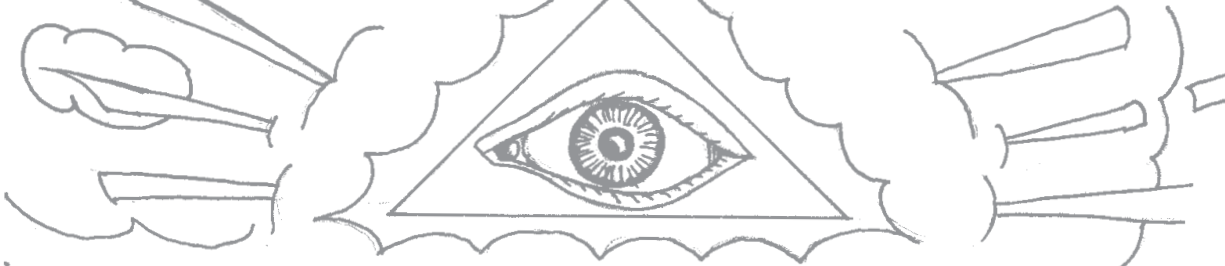
Danes bom poskušal zdržati brez sladkarij

in bom poslal denar, ki sem ga prihranil, v pomoč lačnim.

Zahvalna molitev

Oče, vsak dan nam daješ tiste dobrine, ki so nam nujne za življenje. Med njimi tudi zemeljski kruh, ki ga žal ne znamo deliti enakomerno z vsemi ljudmi. Bolj kot zemeljski kruh potrebujemo tvojo besedo in ljubezen, ki bo podrla sovraštvo, meje in zavist med ljudmi. Hvala ti, da nam prihajaš naproti s svojo ljubeznijo.

Deveta zgodba

DVANAJST SINOV in JOŽEFOVA SUKNJA

(1 Mz 35,22-26; 37,1-36)

Vzgojni cilj

Da bi se znali in hoteli v ljubezni sprejemati med seboj,
pa četudi smo si še tako drugačni.
Samo ljubezen premaga je sovraštvo.

Povezovalec

Jakobov oče Izak je medtem dopolnil 180 let. Pokopala sta ga sinova Ezav in Jakob. Jakob je imel torej 12 sinov, ki so se imenovali: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isahar, Zabulon, Dan, Neftali, Gad, Aser, Jožef in Benjamin. Najraje je imel sina Jožefa. Naredil mu je dolgo suknjo z rokavi. Bratje so mu bili zato nevoščljivi.

Prizorišče: ob vodnjaku

Jožefovi bratje

Naš brat Jožef je sanjač. Kar naj nam razlaga svoje sanje. Najbolje, da ga ubijemo. Prav zdaj prihaja. Res, ubijmo ga in vrzimo v kak vodnjak.

Ruben

Nikar ga ne ubijmo. Ne prelivajte krvi. Vrzite ga v tale izsušeni vodnjak, rok pa ne polagajte nanj.

Jožef

*(se približa bratom, ti ga zgrabijo,
mu slečejo suknjo in ga vržejo v vodnjak, sedejo in jedo kruh)*

Juda

Topot kameljih kopit slišim. Trgovci prihajajo. Prodajmo jim Jožefa! Tako se ga naša roka ne dotakne. Bodimo usmiljeni, saj je naš brat.

Trgovci

(se približajo, Jožefovi bratje se pogovarjajo z njimi, ni slišati razločnih besed, trgovci jim odštejejo 20 srebrnikov, Jožefa izvlečejo iz vodnjaka, bratje se umaknejo, trgovci z Jožefom odidejo)

glasba

Povezovalec

Bratje so potem vzeli Jožefovo suknjo. Premišljevali so, kaj storiti z njo. Zedinjili so se, da jo namočijo v kri in jo pošljejo očetu.

Prizorišče: pred šotorom

Ruben

Oče Jakob, tole smo našli. Poglej, ali je to suknja tvojega sina ali ne.

Jakob

To je suknja mojega sina. Zdaj vem, divja zver ga je požrla. Raztrgan, raztrgan je Jožef. Moj ljubljeni sin!

(pretrga oblačila, se ogrne z raševino, žaluje)

Sinovi, hčere

Oče Jakob, potolaži se. Oče, kaj naj storimo zate? Ne žaluj, zaupaj v Gospoda. Bog Mogočni naj te potolaži.

Jakob

Žalujoč pojdem k sinu pod zemljo. Žalujoč odidem s sveta. Žalujoč, žalujoč...

Primerna glasba

V premislek

Otroci radi poslušate ali berete svetopisemske zgodbe. Ena takšnih je prav gotovo tista, ki smo jo danes slišali (videli) v skrajšani obliki, zgodba o Jakobu in njegovih sinovih. Prav je, da se zgodba dopolni v pogovoru ob vprašanjih: kaj so bratje storili z Jožefom? Hoteli so ga umoriti, nato so ga pa prodali. Zakaj so to storili? Razjedala jih je zavist, ker ga je oče ljubil, mu podaril suknjo, motilo jih je njegovo pripovedovanje sanj o snopih sredi polja in soncu, luni in zvezdah, ki so si jih razlagali po svoje (prim. 1 Mz 37,5-11). Je bilo prav, kar so storili?

Sočustvujemo z očetom, ki ljubi in žaluje. In kar ne moremo verjeti, da so bratje dovolili, da se jih je polastila zavist in sovraštvo v toliki meri, da so se znebili svojega brata.

Žal se ta zgodba ponavlja tudi danes. Koliko očetov - staršev joka nad duhovno in moralno smrtjo njihovih otrok, z druge strani pa je toliko *bratov in sester*, ki zavestno in načrtno fizično (mamila), moralno (slabi filmi, slaba družba) in duhovno (sramotenje vsega, kar je Božje) ubijajo svoje mlajše brate in sestre.

Kje je vzrok takemu početju? Pomanjkanje ljubezni! Ljudje nočejo razumeti in živeti po Božji zapovedi: *Ljubi Gospoda svojega Boga ... in svojega bližnjega kakor samega sebe*.

Človek je rojen, da ljubi in da bi bil ljubljen.

Zastavlja se nam znova vprašanje: kaj je pravzaprav ljubezen? (pripovedujejo).

Moramo priznati, da je ljubezen težko opisati z besedami. Besedam mora slediti: srce, volja, konkretna dejanja: *Ljubezen je potrpežljiva, ni nevoščljiva, se ne napihuje ...* (prim. 1 Kor 13,1-13). Kaj nam je storiti, da bo več ljubezni med nami?

- Se še spomnite, kakšni so bili bratje do Jožefa? Zakaj? (ker ga je imel oče rajši od vseh ostalih)
- Kakšna pa je bila očetovska ljubezen do Jožefa?
- Kje v odlomku se kaže ta ljubezen?
- Kaj pa sploh je to ljubezen?
- Kako nam Bog pokaže, da nas ima rad? (skozi stvari, ki nam ji daje iz dneva v dan, skozi naravo ...)
- Ali imate tudi vi radi starše kot oni imajo vas?
- Kako pa vi pokažete nekemu, da ga imate radi?

Igra: Imaš rad svoja dva soseda?

Posedejo se v krog in eden je brez stola. Ta je v krogu in njegova naloga je, da dobi prazen stol. Dobi ga tako, da stopi do nekoga in ga vpraša: *Ali imaš rad svoja dva soseda?* Če mu ta odgovori *da*, potem se morata soseda zamenjati, ta v sredini pa se mora uvesti. Če pa reče *ne*, ga vpraša naprej *Koga pa imaš potem rad?* Odgovor: *vse tiste, ki imajo ...* (pove neko skupno lastnost, npr. bele nogavice). Vsi, ki imajo bele nogavice, se morajo prestesti in tisti, ki ostane brez stola, mora postopek ponoviti.

Igra: Skriti prijatelji

Igra se lahko prične že na začetku dneva. Na listke se napišejo vsa imena otrok in se jih da v koš, otrok izžreba listek, na katerem je ime. Za svojega prijatelja tisti dan ali ta teden moli, mu pošilja darila in ga preseneča. Priporočljivo je, da bi bila na oratoriju dva zaboja – za mlajše manjši in za starejše večji zaboj, kamor bi otroci nosili darila za svojega skrivnega prijatelja. Na koncu oratorija se obdarujejo oz. ugibajo, kdo je bil njihov skrivni prijatelj.

Naloga

Za mlajše: narisati nekaj lepega in to podariti svojemu prijatelju.

Za starejše: v zvezek si zapisujejo vsa dobra dela, s katerimi pokažejo staršem, kako jih imajo radi. Mlajši lahko to narišejo.

IN ODPUSTI NAM NAŠE DOLGE

Pesem: Ko bi ljudje ljubili se

Uvod

Bratje so Jožefa prodali v Egipt. Storili so zelo slabo dejanje, za katerega bi zaslužili hudo kazen. Tudi mi kdaj storimo slabo dejanje, za katerega bi zaslužili kazen, zaslužili bi, da nas Bog kaznuje. A če se res pokesamo in se trudimo poboljšati, nam Bog odpusti. On je namreč dober. Veselimo se, da imamo takega Boga in se mu zahvalimo. Nikakor pa ne skušajmo izkoriščati te njegove dobrote za to, da bi delali greh in bi nam moral odpustiti, kajti potem nam ne bo mogel odpustiti. Zahvalimo se mu torej.

Evangelij: Lk 23,39-43

Zgodba: Čebula lakomne gospe

Komaj je bogata, a lakomna gospa umrla, že se je znašla pred hudičkom, ki jo je vrgel v vroč peklenški ogenj. Njen angel varuh je začel žalostno premišljevali, če je le mogoče kaj takega, kar bi jo rešilo. Končno se je spomnil daljnega dogodka in je rekel Bogu: *Nekoč je moja gospa podarila čebulo iz svojega vrta nekemu prodajalcu. Bog se je nasmehnil angelu: Dobro. Zaradi tiste čebule se bo lahko rešila. Vzemi čebulo in se spusti v ogenj, da se bo gospa lahko oprijela čebule, nato pa jo potegni gor. Če se bo gospa trdno oprijela svojega edinega dobrega dela, jo boš lahko dvignil vse do nebes.*

Angel se je spustil v pekel in zaklical gospe: *Hitro se primi za čebulo.*

Gospa je zgrabila čebulo in se takoj začela dvigovati navzgor. Nekdo od obsojenih pa je to videl in se prijel za rob njene obleke ter se začel dvigovati tudi on; spet drugi se je prijel za njegovo nogo in se dvignil tudi on. Naredila se je dolga vrsta, ki se je dvigovala proti nebesom.

Hudički so bili zelo zaskrbljeni, saj se je pekel začel prazniti. Dolga vrsta se je dvignila vse do vrat nebes. Gospa pa je bila nepoboljšljivo sebična, in ko je videla dolgo vrsto grešnikov, ki so se oprijemali njene obleke, se je razjezila: *Čebula je moja! Samo moja! Pustite me ... V tistem trenutku se je čebula preklala in gospa je z vsemi ostalimi zgrmela nazaj v pekel. Pred vrati nebes je žalosten in jokajoč ostal samo angel varuh.*

Bog misli na vse ljudi kot na veliko družino. Kot na družino, ki se ima rada in si pomaga. Kot bi se v dolgi vrsti držali za roko.

Ve, da je najpomembnejša stvar, ki jo potrebujemo, odpuščanje, saj nas to uči takoj za vsakdanjim kruhom. Odpuščanje potrebujemo kot hrano.

Pesem: Ko bi ljudje ljubili se

Uvod v molitev Očenaš - in odpusti nam naše dolge

Kako potrebno, kako modro in zveličavno nas opominjaš, da smo grešniki, ko nas priganjaš, da naj molimo za odpuščanje grehov. Velikokrat naredimo kaj narobe: se zlažemo, preklinjamo, se pretepa-mo ... Kljub temu želiš, da smo tvoji prijatelji. Želiš, da te z vsem zau-panjem kličemo Očka.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

O Bog, daj mi take lastnosti,

ki me bodo naredile dobrega
člana skupnosti, v kateri živim.

Daj mi duha odpuščanja, da bom mogel odpuščati ljudem,
kakor upam, da boš ti odpustil meni.

Daj mi duha strpnosti, da bom mogel prej hvaliti
kot kritizirati ter da si bom bolj prizadeval razumeti
kakor pa obsojati.

Daj mi duha nesebičnosti, da bom mogel razmišljati bolj
o pravicah drugih kakor o lastnih pravicah.

Nauči me, kaj naj si zapomnim in kaj naj pozabim;
naj pozabim vse žalitve in krivice ter se spominjam
vsega, kar so mi ljudje dobrega storili.

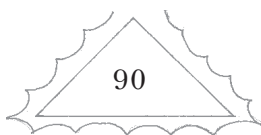
Pomagaj mi, da si bom vedno prizadeval in več v življenje vlagal,
kot od njega jemal;

po Jezusu Kristusu, mojem Gospodu.

Amen.

Zahvalna molitev

Ljudje delamo napake v svojem ravnanju do Tebe, do drugih in do narave. Včasih nas bremenijo tudi veliki grehi. Hvala Ti, da se tega sploh zavedamo, še več, zahvaljujemo se ti, da nam pomagaš odpuš-čati naše napake in zablode po zakramentu svete sprave.

Deseta zgodba

REŠITEV V EGIPTU

(1 Mz 39-42; 42,36-45)

Vzgojni cilj

Kaj sploh pomeni verovati?
Zaupati, da Bog vedno misli na nas,
da nas ne bo preskušal prek naših moči,
da nas ne bo nehal presenečati v svoji ljubezni.

Povezovalec

Jožefa je v Egiptu kupil faraonov dvorjan Putifar. Zanj so se začeli zlati časi. Vse mu je uspelo in njegov gospodar mu je prepustil celotno gospodarstvo. Zaradi zlobe Putifarjeve žene se je sicer znašel Jožef v zaporu, kjer pa se je izkazal kot izvrsten razlagalec sanj. Zanj je zvedel sam faraon. Želel je, da bi tudi njemu razložil sanje.

Prizorišče: dvor

Faraon (*dvorjanom*)

Poiščite mi najboljšega razlagalca sanj!

Dvorjani

Oni Jožef v ječi zna razložiti vsake sanje.

Faraon

Posljite ponj! Takoj pošljite ponj!

Dvorjani

(*pripeljejo Jožefa*)

Faraon

Imel sem sanje in ni ga, ki bi mi jih znal razložiti. Kaj pomeni sedem lepih in sedem suhih krav, kaj sedem polnih in sedem praznih klasov?

Jožef (*nekaj časa premišljuje*)

Sedem lepih krav pomeni sedem let izobilja v deželi in sedem suhih krav pomeni sedem let lakote. Naberite si zaloge za teh sedem let, da tvoje ljudstvo ne pogine od lakote. Ne jaz, Bog je govoril faraonu, kar mu je v blagor.

Povezovalec

Faraon je spoznal, da je v Jožefu Božji duh. Postavil ga je za oskrbnika nad vso egiptovsko deželo. V letih lakote, ki je pestila tudi druge dežele, je Jožef prodajal zaloge žita. Za blagostanje v egiptovski deželi je zvedel tudi oče Jakob. Poslal je svoje sinove, da bi v Egiptu kupili žito. Jožef je takoj prepoznal svoje brate, a jim ni povedal, kdo je. Dal jim je žito, enega brata pa je pridržal v ječi in zahteval, da pripeljejo k njemu svojega najmlajšega brata.

Prizorišče: pred šotorom

Jakob (*sinovom*)

Prek mojih moči me preizkuša moj Gospod. Jožefa že dolgo ni več, Simeona ste pustili v Egiptu in zdaj mi jemljete še Benjamina. Vse gorje prihaja nadme.

Ruben

Mož v Egiptu nas je natančno povprašal o vsem. Morali smo odgovoriti na njegova zvita vprašanja. Zahteval je, naj mu pripeljemo svojega najmlajšega brata, Benjamina.

Jakob

Pojdite torej. Vrnite onemu možu denar, ki vam ga je dal. Obdarujte ga. Mogočni naj vam nakloni usmiljenje tistega moža, da izpusti vašega brata Simeona in vrne Benjamina. Jaz pa, bil sem brez otrok in spet bom ostal brez njih.

Povezovalec

Bratje so se vrnili v Egipt. Jožef jih je natančno povprašal po očetu. Pripravil jim je veliko gostijo. Pili so z njim in postali dobre volje. Potem jih je preizkusil z ukano. V Benjaminovo vrečo je dal podtakniti srebrno čašo. Brat Juda pa je posredoval za Benjamina, ki bi zaradi ukradene čaše moral ostati v Jožefovi hiši kot suženj. Za odkupnino je ponudil sebe. Zdaj se Jožef ni mogel več premagovati. Dal se je bratom spoznati.

Prizorišče: zunanje okolje

Jožef (bratom)

Stopite k meni. Jaz sem Jožef, vaš brat, ki ste ga prodali v Egipt. Toda zdaj se ne žalostite in si ne očitajte. Bog me je poslal pred vami, da je v letih lakote vse vas ohranil pri življenju. Ne vi, Bog me je postavil faraonu za očeta in za gospodarja v vsej njegovi hiši in za vladarja vse egiptovske dežele. Vrnite se hitro k mojemu očetu. Povejte mu vse, kar ste videli in doživeli, in ga hitro pripeljite sem. (Jožef objame Benjamina. Jokata. Poljubi vse brate. Jokajo.)

Glas iz ozadja

Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog. To je zvesti Bog. Nikdar ne prelomi dane obljube. Odpušča nezvestobo svojega ljudstva in ga blagoslavlja. Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog.

V premislek

Gospod je bil z Jožefom. Namenil mu je posebno poslanstvo. Jožef je zvesto sledil Božjemu glasu, ki ga je čutil v svoji notranjosti, kljub mnogim preizkušnjam in zvijačam. Zakaj je Jožef prišel v ječo? V svoji vesti je čutil, da se kot mlad fant ne sme vdati zvijači Putiferjeve žene, ki ga je nagovarjala, da naj bi grešil z njo in si tako nakopal na glavo Božjo in faraonovo jezo.

Bog ne dopušča, da bi zvesti Jožef dolgo bival v ječi. Po daru jasnovidnosti, ko je faraonu razložil sanje, je bil rešen ječe.

Kakšne so bile sanje in kako jih je Jožef razložil? (prim. 1 Mz 41,1-33).

Bog je bogato poplačal Jožefovo zvesto služenje. Jožefa je spremljala vera, da ima Bog z njim poseben načrt in celo faraon je spoznal, da je bil v Jožefu Božji duh, ki ga je razsvetljeval. To Jožef direktno izpoveduje bratom, potem, ko se jim je dal spoznati: *Bog me je poslal pred vami, da je v letih lakote vse vas ohranil pri življenju. Ne vi, Bog me je postavil faraonu za gospodarja v vsej njegovi hiši in za vladarja vse egiptovske dežele!* (1 Mz 45,5).

Današnji svet, tudi naše slovensko ljudstvo, preživlja telesno in duhovno lakoto. Kdo naj danes prevzame Jožefovo službo rešitelja?

Bog slehernemu izmed nas daje sposobnosti in darove, da izvršimo svoje poslanstvo. Pomembno je, da se svojih darov in poklicanosti zavemo. Bog rešuje tudi danes, kakor nekoč, po ljudeh, po tebi, meni. Morda Bog komu izmed nas podarja duhovni poklic, poklic duhovnika, redovnika, redovnice, misijonarja. Če bi se to zgodilo pri tebi, bi bil pripravljen dati se Bogu na voljo? Ne boj se, kogar Bog pokliče, tistemu da tudi dovolj pomoči.

V skupini

Animacijska igra: Glava lovi rep

Biti zvest je človeku danes zelo pomembno, kajti zelo malo ljudi je, ki so zvesti drug drugemu. Zvestoba pomeni tudi to, da ljubiš tistega, ki si mu zvest. Zato je ta igra pomembna, da vidimo, kako so si ljudje med seboj zvesti in koliko si zaupajo.

Igralci se postavijo drug za drugim in se trdno primejo okrog pasu. Ko da animator znamenje, začne glava loviti rep. Prvi igralec skuša ujeti zadnjega in ga objeti okoli pasu. Če se mu to posreči, mora zadnji iz igre.

Zgodba: O treh sinovih

Neki oče je imel tri sinove in lepo kmetijo ter zarasle gozdove. Nkega dne je vzel s seboj v gozd najstarejšega, mu pokazal lepe smreke in ga vprašal: *Kaj bi ti naredil s temi smrekami, če bi bile tvoje?* Sin je odgovoril: *Jaz bi vse posekal in prodal, potlej pa dobro živel.* Oče si reče sam pri sebi, da ta že ne bo dober gospodar in bo jutri preizkusil srednjega. In sta šla domov. Drugi dan gre v gozd oče s srednjim sinom. Ko prideta do lepih smrek, mu jih oče pokaže in ga vpraša: *Kaj bi ti naredil s temi smrekami, če bi bile tvoje?* Sin mu odgovori: *Lepe hiše bi postavil, take kakor jih imajo v mestih.* Oče zopet reče sam pri sebi, da tudi ta ne bi bil

dober gospodar in da bo še preizkusil najmlajšega. In sta šla domov. Tretji dan pa oče vzame najmlajšega v gozd in ga pelje do najlepših smrek in mu reče: *Kaj bi ti naredil s temi smrekami, če bi bile tvoje?* Sin mu odvrne: *Pustil bi jih, da bi rasle, ker so tako lepe!* - *Ti imaš prav. Tebi bom dal kmetijo, dobro boš gospodaril.* Šla sta z najmlajšim sinom domov in prepustil mu je kmetijo in ga oženil.

Spodbude za pogovor in naloga

Kaj ti pove beseda zvestoba in iz katerega dela lahko potegnemo zvestobo?

Ali je bil Jožef zvest svojim bratom in očetu? Zakaj?

V skupini naredite plakat, ki naj predstavlja zvestobo!

Naloga

Danes si izberi neko osebo, ki ji boš čez dan zvest!

Molitev

KAKOR TUDI MI ODPUŠČAMO SVOJIM DOLŽNIKOM

Pesem: Čuj Gospod moj klic

Uvod

Jezus nam je povedal, da nam bo nebeški Oče odpustil naše dolge, če bomo tudi mi odpuščali svojim dolžnikom.

Ko so v don Boskovi družini nekega večera molili Očenaš, je mama Marjeta rekla sinu Antonu: *Ti pa ne moli 'odpusti nam naše dolge', ker nočeš odpustiti svojemu bratu.* Glejmo, da tudi mi ne bomo hinavci, ki bi Boga prosili, naj nam odpusti naše dolge, sami pa ne bi odpustili našim dolžnikom. Lep zgled odpuščanja nam je dal Jožef v današnji zgodbi.

V današnji molitvi zato molimo za tiste, ki so nam storili kaj slabega in jim odpustimo.

Evangelij: Mt 18,23-35

Zgodba: Čeprav je vedel ...

Mojzes, delavec iz Južne Afrike, je na svoji poti proti domu srečal dva mladeniča, ki sta ga najprej pretepla, nato oropala in ga ranjenega pustila tam, kjer je obležal. Ko je ozdravel in je lahko zapustil bolnišnico, so se pri njem zbrali sosedje, da bi se dogovorili, kaj bodo storili. Mojzes je namreč točno vedel, kdo ga je napadel.

Sklep dogovora je bil, da napadalca ne bodo prijavili, kajti ugotovili so, da sta oba brezposelna. Mojzes je naprej povedal: *Kriva je bila njuna brezposelnost, zato smo se domenili, da bomo zanj u molili in jima skušali najti delo. In res sta kmalu našla delo. Bili smo zelo veseli in srečni. Vsi smo šli na njun dom in tam smo imeli zahvalno bogoslužje.*

Pesem: Vsa ljudstva ploskajte

Uvod v molitev Očenaš -

kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom

Oče, ti odpustiš vsakemu, ki te prosi odpušcanja, in tudi mi ti želimo postati podobni.

Danes hočemo odpustiti vsem, tudi tistim, ki jih nimamo dovolj radi. Z vsemi hočemo biti prijatelji!

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Gospod, naredi me za orodje svojega miru:

kjer je sovraštvo, naj sejem ljubezen;

kjer je krivica, odpušcanje;

kjer so razprtije, enotnost;

kjer je dvom, vero;

kjer je obup, upanje;

kjer je tema, luč;

kjer je žalost, veselje.

Gospod, ti si Bog ljubezni.

Pomagaj mi danes,

da ne bom ljubil le svoje sorodnike in prijatelje,

temveč vse ljudi, s katerimi se bom srečal –

svoje učitelje, sosede,

ljudi v trgovinah ali ljudi v avtobusu.

Ti jih ljubiš.

Pomagaj mi, da jih bom ljubil tudi jaz.

Amen.

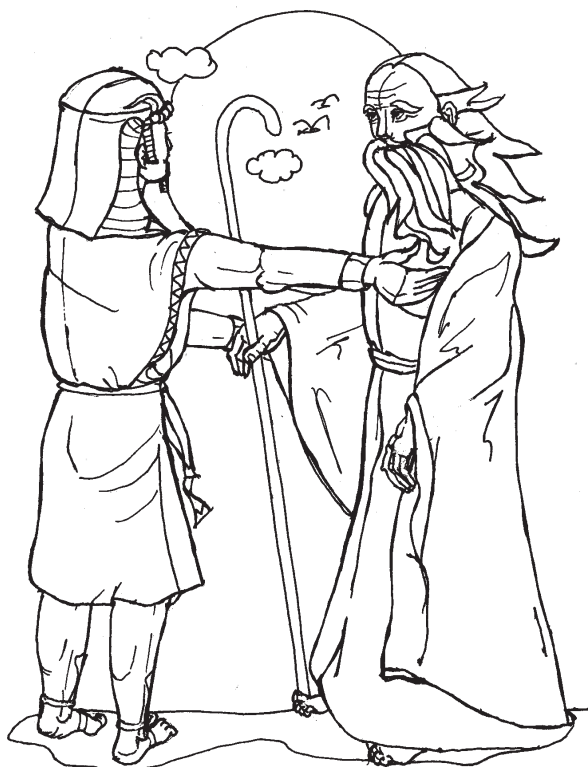
Zahvalna molitev

Velikokrat hočemo, da bi se nam odpustile naše napake. Velikokrat pravimo drugemu ali Tebi *oprosti*. Še bolj pomembno pa je, da bi tudi mi lahko odpustili tistim, ki so nas prizadeli. Hvala ti, da nam srce ne zakrknje in da smo zmožni odpustiti.

Enajsta zgodba

STARČKOVO VESELJE

(1 Mz 45,16-47)

Vzgojni cilj

Je Oče, ki je večji od vseh naših slabosti,
ki je zvest kljub vsej naši nezvestobi, ki nas ljubi,
čeprav mu mi obračamo hrbet. Je oče, ki je ljubezen sama.

Povezovalec

Sinovi so se vrnili k očetu Jakobu v kanaansko deželo z vozovi žita, kruha in drugih živil, z osli in oslicami. Jakob je tedaj rekel: Moj sin Jožef še živi. Pojdem, da ga vidim, preden umrem.

Prizorišče: zunanje okolje

Jakob (*spi*)

Glas (*oddaljeno*) Jakob! Jakob!

Jakob (*v spanju*) Tukaj sem.

Glas

Jaz sem Bog, Bog tvojega očeta. Ne boj se iti v Egipt, kajti tam bom iz tebe naredil velik narod. S teboj pojdem v Egipt in te gotovo tudi popeljem nazaj. Jožef ti bo s svojo roko zatisnil oči.

Povezovalec

Jakob se je vzdignil iz Beeršebe. Njegovi sinovi so posadili njega, svoje otroke in žene na vozove, ki jih jim je poslal faraon. Vzeli so tudi živino in imetje, ki so ga pridobili v kanaanski deželi. Tako so Jakob in z njim vsi njegovi potomci prišli v Egipt, sinovi in vnuki, hčere in vnukinje. Vse svoje potomstvo je Jakob popeljal s seboj. Vseh duš Jakobove hiše, ki so prišle v Egipt, je bilo 70. In Jožef jim je prišel naproti.

Prizorišče: pred faraonom

Jožef

Moj oče in moji bratje so prišli iz kanaanske dežele. S svojo drobnico in z vsem, kar imajo, so že v gošenski deželi.

Faraon

Tvoj oče in tvoji bratje so prišli k tebi. Egiptovska dežela je pred teboj. V najboljšem delu dežele naseli očeta in brate. Naj prebivajo v gošenski deželi. Če so med njimi sposobni moške, jih postavi za nadzornike moje živine.

Jakob (*odide, pripelje očeta*)

To je moj oče in oče mojih bratov.

Faraon

Koliko let je tvojega življenja?

Jakob

Dni mojega potovanja je 130 let. Malo jih je in huda so bila leta mojega življenja in ne dosega jo let življenja mojih očetov.

(*blagoslovi faraona, odide*)

Povezovalec

Jožef je naselil očeta in brate v najboljši deželi, v Ramesesovi pokrajini, kakor je zapovedal faraon. Oskrboval je uso očetovo hišo z živežem.

Glas iz ozadja

Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog. To je zvesti Bog. Nikdar ne prelomi dane obljube. Odpušča nezvestobo svojega ljudstva in ga blagoslavlja. Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog.

V premislek

Poskušajmo si predstaviti ostarelega očeta Jakoba. Kolikšna radost je napolnila njegovo dušo, ko je zvedel, da njegov ljubljeni sin Jožef, za katerega je bil prepričan, da je mrtev, v resnici živi in da jih vse vabi k sebi. Ni bilo lahko za ostarelega Jakoba zapustiti vse svoje imetje in se podati na tako dolgo pot, vendarle je oče storil tudi to. Občudujemo očetovo ljubezen in njegovo voljo, da reši vso družino lakote in da se sreča s sinom Jožefom. Ljubezen ne pozna ovir.

Občudujemo pa tudi Jožefovo ljubezen do očeta Jakoba in do bratov, čeprav so mu bratje povzročili mnogo gorja ... Veselimo se tudi spreobrnjenja Jožefovih bratov, potem ko so spoznali svoj greh.

Jakobova ljubezen je podoba Božje očetovske ljubezni, ki je poslal svojega Sina Jezusa na svet, da bi nas osvobodil duhovne lakote; Jožefova ljubezen pa je podobna Jezusovi, ki je toliko pretrpel, da je resil mnoge ljudi pred nesrečo lakote. Spreobrnjenje Jožefovih bratov pa je spodbuda tudi za nas, da popravimo zmote, ki smo jih zagrešili.

Letošnje leto, tretje v triletni pripravi na veliki jubilej 2000, je posvečeno Bogu Očetu in je prav, da vsi, ki se zbiramo na oratoriju, premišljujemo o našem odnosu do Boga Očeta. Sem sprejel Boga za svojega Očeta, od katerega prihajam in h kateremu se bom nekoč vrnil? Da je Bog Oče, je sam potrdil pri Jezusovem krstu, ko je Jezusa imenoval za *svojega ljubljenega sina, nad katerim ima veselje*. Jezus imenuje Boga za Očeta, ko uči apostole moliti, in pravi, da kadar molijo, naj molijo takole: *Oče naš, ki si v nebesih ...*

Tudi mi smo Očetovi ljubljeni otroci, zato je prav, da v Očeta verujemo, ga častimo, slavimo, molimo in se mu zahvaljujemo. Skratka bodimo njegove priče, kakor je zapisal apostol Matej: *Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih* (5,16).

Ko premišljujemo o našem odnosu do Boga Očeta, pa je prav, da ne pozabimo na svoje starše, na svojega zemeljskega očeta, ki me ljubi, zame skrbi, se zaradi mene veseli ali pa tudi žalosti. Molimo za naše očete, da bodo podobe Božjega očetovstva, da bodo močna opora svojim otrokom, polni nežne in obenem zahtevne očetovske ljubezni.

Lepo bi bilo, da bi vsaka skupina v času oratorija prosila nebeškega Očeta tudi za dar odpuščanja v zakramentu svete spovedi.

V skupini

Pogovor o očetu:

- Kaj najraje počnejo z očetom?
 - Dogodek z očetom, ki se mu je še posebej vtisnil v spomin.
Animator naj spodbudi otroke, da govorijo o lepih in srečnih trenutkih, ker je slabih že tako ali tako preveč.
1. *Starejši* napišejo pismo očetu (odpošljejo animatorji).
Mlajši narišejo risbico ali kaj nalepijo.
 2. Tako kot so naši očetje do nas dobri in skrbijo za nas, tudi naš nebeški Oče skrbi za vse nas. Njegova ljubezen je brezmejna in tudi z njim se moramo pogovarjati in to je tudi molitev. Ali se pogovarjam (molim) z Bogom, se mu zahvalim za vse, kar mi je podaril? Ali sploh imam Boga za očeta ali pa mi je tuj in oddaljen? Ali kdaj moliš za svojega zemeljskega očeta?

Naloga

Z majhnimi pozornostmi in ubogljivostjo razveseljuj očeta. Molizanj! (vsak pove vsaj eno stvar, za katero se bo trudil, da bi razveselil očeta).

Molitev

IN NE VPELJI NAS V SKUŠNJAVO

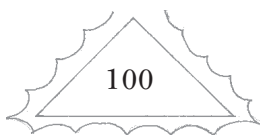
Pesem: Cesta zvalila me je

Uvod

Jakob je prišel na cilj svojega življenjskega potovanja, v Egipt. Vesel in hvaležen je Bogu, da je zopet našel svojega sina Jožefa, vesel in hvaležen je, da ga je Bog na življenjski poti spremljal s svojim blagoslovom.

Tudi mi imamo življenjsko pot pred seboj. Želimo, da bi se končala srečno, a na poti so mnoge ovire in lahko zgrešimo v svojem življenju. Zato v Očenašu vedno prosimo Očeta, naj nas ne vpelje v skušnjava, ampak naj nas blagoslovi, kakor je blagoslovil Izaka. Molimo torej v ta namen.

Evangelij: Mr 14,27-31

Zgodba: Kako lovijo opice

Lovci na opice so razvili neverjetno metodo za lovljenje. Ko odkrijejo področje v gozdu, kjer se najpogosteje zbirajo, v tla pritrdijo kokosove lupine z majhno odprtino, v katero lahko opica vtakne svojo roko.

Nato dajo v lupino pest riža ali jagod, ki so za vaba za sladkosnedne opice. Komaj lovci odidejo, se vrnejo opice. Radovedne kot so, pregledajo kokosove lupine, in ko odkrijejo dobre stvari v njih, vtaknejo roko v lupino in pograbi v svojo pest čim večjo količino. Luknja v kokosovi lupini pa je zvita. Prazna roka gre noter in ven, polna pest pa se ne more več premakniti. In opice vlečejo in vlečejo.

Mučijo se z vsemi močmi, toda še na misel jim ne pride, da bi stegnile dlan in izpustile sladke stvari iz rok. To je pričakovan trenutek za lovce, skrite v okolici. Vržejo se na opice in jih z lahkoto ulovijo.

Koliko ljudi izgubi pravo življenje zaradi strahu, da ne bi izgubili tisto, kar mislijo, da je zanje najpomembnejše, pa vendar je nepomembno. Elegantni in smejoči lovci so vedno na preži: svoje pasti skrivajo v barvnih revijah, na ekranih in vogalih ulic. In tako raste narod s skrčenimi pestmi in ugasnjenim srcem. Toda Božji otroci ne padejo v pasti.

Pesem: Hvali svojega Boga

Uvod v molitev Očenaš - in ne vpelji nas v skušnjava

Velik problem je, da večkrat delamo to, kar je prepovedano. Po glavi nam rojijo krivične in slabe misli. Dragi Očka, prosimo te, obvaruj nas vsega slabega in nam pomagaj, da ne bi nikomur delali krivice.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Daj nam pomoč, Gospod,

in premagali bomo težave.

Daj nam upanje, Gospod, in premagali bomo težave.

Daj nam ljubezen, Gospod, in premagali bomo težave.

Bog je ljubezen, in čeprav greh

okuži človeška srca s slepoto,

večna ljubeča Božja dobrota

podeljuje oporo, vodstvo in milost.

Greh, smrt in pekel ne bodo nikoli

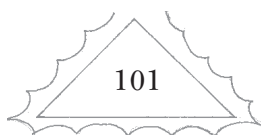
dosegli končne zmage nad nami;

Bog je ljubezen, zato rej mora za vselej

nad svetom zavladati ljubezen.

Zahvalna molitev

Nebeški oče, ne vemo, kaj nas čaka v življenju. Zagotovo lahko rečemo: hvala ti, da nas vedno rešuješ pred hudim in usmerjaš k dobremu.

Dvanajsta zgodba

OČAK JAKOB

(1 Mz 47,27 - 49,27)

Vzgojni cilj

Razumeti, kaj pomeni: nekoga blagosloviti;
imeti zanj dobro besedo (*blago slovo*), želei mu dobro,
klicati nadenj Gospodovo navzočnost in ljubezen.

Povezovalec

Jakob je živel v gošenski pokrajini egiptovske dežele 17 let. Približali so se dnevi njegove smrti. On pa ni želel umreti v Egiptu. Poklical je k sebi sina Jožefa.

glasba

Prizorišče: notranji prostor

Jakob (*Jožefu*)

Jožef, sin moj, tvoj oče je na smrt bolan. Strma je bila pot mojega življenja. Rodilo se mi je 12 sinov. V kanaanski deželi mi je umrla žena Rahela.

Jožef (*ob njem dva sinova*)

Gospod, Bog Mogočni je bil vedno s teboj.

Jakob

Kdo sta ta dva ob tebi?

Jožef

Moja sinova sta.

Jakob

Nisem mislil, da bom še kdaj videl tebe, a glej, Bog mi je dal videti tudi tvoja sinova.

(Jakob ju blagoslovi, nato ju Jožef odmakne od njegovih kolen in se prikloni z obrazom do tal).

Umrli bom, a Bog bo z vami in vas bo pripeljal nazaj v deželo vaših očetov. Pridite, vsi moji sinovi! Zberite se ob očetu Jakobu, ki ga je Bog imenoval Izrael (*pridejo sinovi*).

Jakob

Poslušajte, sinovi Jakobovi. Prisluhnite Izraelu, svojemu očetu.

Ruben, moj prvorojenec, nestalen si kakor voda, a ne boš prvi (*se prikloni*).

Simeon in Levi, razdelil vaju bom in razkropil v Izraelu (*se priklonita*).

Juda, priklanjali se ti bodo sinovi tvojega očeta (*se prikloni*).

Zabulon bo prebival ob morskem bregu (*se prikloni*).

Isahar se bo uдинjal za suženjsko delo (*se prikloni*).

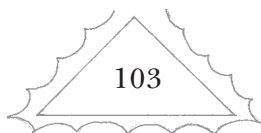
Dan bo sodil svoje ljudstvo (*priklon*).

Gad bo zmagoval v bojih (*priklon*).

Aser ima hrane v izobilju (*priklon*).

Neftali je spuščena košuta, lepe jelenčke rodi (*priklon*).

Rodovitna mladika je Jožef. Rodovitna mladika ob studencu. Trden ostaja njegov lok. Vse to ima od Boga, Močnega Jakobovega.

Bog Mogočni naj te blagoslavlja. Blagoslovi naj pridejo na Jožefovo glavo, na teme posvečenega med brati. (*Jožef se globoko prikloni*). Benjamin pa je volk, ki trga. Zjutraj pozira plen, zvečer razdeljuje ulov (*Benjamin se prikloni*).

Zdaj se pridružujem svojim ljudem. Ko bo prišel čas, me pokopljite pri mojih očetih v votlini na polju Hetejca Efrona. Tam so pokopali Abrahama in njegovo ženo Saro. Tam so pokopali Izaka in njegovo ženo Rebeko.

Glas iz ozadja

Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog. To je zvesti Bog. To je edini Bog. Nikdar ne prelomi dane obljube. Odpušča nezvestobo svojega ljudstva in ga obilno blagoslavlja. Vodi ga na vseh njegovih potih. Velik je Gospod, Abrahamov, Izakov in Izraelov Bog.

V premislek

Ne spustim te, ako me ne blagosloviš, pravi očak Jakob Bogu. To bremo v poročilu prve Mojzesove knjige o Jakobovem nočnem boju z možem, v katerem sluti Božjo navzočnost. V tem Jakobovem boju za Božji blagoslov prihaja pretresljivo do izraza Izraelovo hrepenenje, da bi se ga Bog dotaknil in sprejel (prim. 1 Mz 32,27).

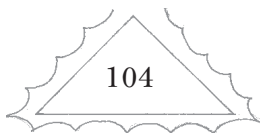
Ganljiv je prizor, ko oče Jakob na koncu svojega življenja pokliče svoje sinove, jim še enkrat spregovori očetovsko besedo in jim podeli preroški blagoslov: *In blagoslovil jih je, vsakega je blagoslovil z njemu primernim blagoslovom* (1 Mz 49,28).

V Svetem pismu se veliko govori o blagoslovih. Že na samem začetku je *Bog blagoslovil sedmi dan in ga posvetil*. Blagoslavlajo očaki stare zaveze: Noe, Abraham, Izak, Jakob. Čudovito besedilo duhovniškega blagoslova zasledimo v 4. Mojzesovi knjigi:

Gospod je govoril Mojzesu: "Govori Aronu in njegovim sinovom: Takole blagoslavlajte Izraelove sinove, da jim govorite: Blagoslovi te Gospod in te varuj! Razjasni Gospod svoj obraz nad teboj in ti bodi milostljiv. Obrne naj Gospod svoje obličje k tebi in ti da mir. Tako naj kličejo moje ime nad Izraelove sinove; potem jih bom blagoslovil." (6, 22-27).

Jezus je blagoslavljal stvari in ljudi, otroke in bolnike. Pri zadnji večerji je vzel kruh in vino in ju blagoslovil. Po tem blagoslovu in izgovorjenih besedah: to je moje telo ... in to je moja kri, se je kruh spremenil v Jezusovo telo in vino v Jezusovo kri.

Blagosloviti pomeni: nekomu dobro govoriti. Vernik je prepričan,

da z vsakim blagoslovom po človeku nagovarjamo Boga kot izvir vsega blagoslova.

Cerkev tudi danes blagoslavlja ljudi in stvari. Naštejmo, kaj se vse blagoslavlja ...

Vsi kristjani morejo in naj drug drugega blagoslavljaajo: starši otroke, otroci starše, prav tako sozakonce in prijatelje. Tisti, ki v Cerkvi blagoslavljaajo, delijo blagoslov s posebnim Kristusovim polnomočjem. To so škofje, duhovniki in diakoni. Besede njihovega blagoslova navadno spremljajo znamenja, kakor so polaganje rok, pokrižanje, blagoslovljena voda in kadilo. V stoletjih je v Cerkvi nastala posebna knjiga z molitvami in obredi, po katerih naj bi blagoslavljali ljudi in stvari (pokaži vsem Knjigo blagoslovov, lahko prebereš nekaj naslovov, komu in čemu so blagoslovi namenjeni). Za vsemi blagoslovi je skrita prošnja, naj Bog položi roko na blagoslovljene in posvečene in naj jih napolni z močjo svoje dobrohotne navzočnosti. Z blagoslovom sklepamo tudi obhajanje evharistije - svete maše. Razumemo ga kot popotnico za napore vsakdanjika, v katerega naj bi kristjan vtisnil sledove Božje navzočnosti.

Za sklep je primerno, da se prebere besedilo blagoslova za otroke.

Na koncu naj otroci pokrižajo in blagoslovijo še drug drugega, zlasti, če je predvideno kakšno bogoslužje, ali pa duhovnik vse otroke, ali vsak animator svojo skupino.

V skupini

Animacijska igra: Odprtost za druge

Uvod

Bolj ko smo odprti pri sv. maši za blagoslov, več bomo prejeli in več bomo lahko dali drugim. Tako je tudi pri igri: bolj bomo odprti za druge, hitro bomo nekomu dali dar – kamenček, in tudi hitreje bomo prejeli dar drugega. Kako se počutiš, ko ne moreš dati kamenčka nekomu, komur bi rad?

Igra

Naredimo krog. Imamo kamenčke, ki so različno pobarvani. Vsakemu damo kamenček, ki predstavlja nek dar, ki mu veliko pomeni, npr. kolo, računalnik, punčko, ki joka ter zapira in odpira oči, uro, knjigo ... Ta dar morajo izročiti nekomu, ki ga imajo radi. Seveda pa ima lahko vsak v rokah samo en kamenček. Zraven sodeluje tudi voditelj, ki je brez kamenčka.

Zgodba za otroke do 3. ali 4. razreda: Večerni blagoslov

Deklici je bilo ime Katja. Stara je bila komaj tri leta, a s svojo otroško navihanostjo in prisrčnostjo je razveseljevala vse ljudi okoli sebe. Čez dan je tekala in se igrala v peskovniku s svojim kužkom, ki mu je bilo ime San. Ko pa se je začelo temniti, jo je njena mama pospremila v hišo in pričela pripravljati večerjo. Pri tem ji je po svojih močeh pomagala tudi Katja. Zelo je bila vesela, ko se je njen ati vrnil iz službe, saj se je s tem začel pravi družinski večer. V njem ni manjkalo iger, smeha in hvaležnosti, da lahko skupaj preživijo lep večer. Seveda je vedno napočil čas, ko je morala Katja v posteljo. Malo žalostna in hkrati vesela se je hitro pripravila za spanje, saj je vedno vedela, da jo za *lahko* noč še nekaj čaka. Vedno sta pred spanjem k njej prišla mamica in ati, jo lepo pokrižala, skupaj so zmolili večerno molitev, ati in mami pa sta jo za konec še blagoslovila v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Katja je tako lahko mirno zaspala in sanjala sladke sanje.

Spodbude za pogovor in naloga

Kaj misliš? Je neumno?

Molijo starši kdaj zvečer s teboj in te blagoslovijo?

Kaj pomeni blagoslov?

Ali lahko enačimo materin poljub (preden gre otrok v šolo) z blagoslovom?

Kako si razlagaš blagoslov na koncu maše?

Domača naloga

Prosi starše za blagoslov pred spanjem.

Zgodba za otroke od 4. razreda dalje: Stanetovo darilo

Za Staneta je napočil pomemben dan. To je bil dan, ko bo izvo-ljenko popeljal pred oltar, kjer si bosta obljubila večno zvestobo. To bo tudi dan, ko bo zapustil svoje družinsko gnezdece, v katerem je zrasel in v njem preživel veliko lepih in dragocenih trenutkov. Stane je bil iz verne družine, zato je vedel, da ne bo mogel oditi od doma in si ustvariti družine brez blagoslova svojih staršev. Zato ju je prosil za njun blagoslov. Blagoslovila sta ga v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha in mu zaželela Božje milosti na njegovi novi življenjski poti. Teh nekaj trenutkov, ko sta starša blagoslavljala svojega prvorojenega otroka, je v sobi vladala popolna tišina, v oči so se prikradle solze. Pa vendar niso to bile solze žalosti, temveč solze vere, upanja in ljubezni. Stane in njegova zaročenka sta do sedaj dobila že veliko daril, največje in najbolj osrečujoče pa je bilo darilo staršev – njihov blagoslov.

Spodbude za pogovor in naloga

Kakšne blagoslove poznaš? (blagoslov velikonočnih jedil, blagoslov vode, blagoslov na koncu maše, večerni blagoslov, blagoslov v molitvi ...)

Kaj tebi pomeni blagoslov?

Boš tudi ti prosil starše za blagoslov?

Naloga

Zvečer zmoli molitev: *O Jezus, blagoslovi me!*

Molitev

O Jezus, blagoslovi me, odpusti grehe moje; po svoji ljubi Materi me sprejmi v srce svoje. Naj v tvojem svetem varstvu spim, v ljubezni tvoji se zbudim; in v zadnji uri milost daj, da pridem k tebi v sveti raj. Vse dobro staršem vračaj, v nebesih jim poplačaj. In vernih duš usmili se, da bodo tebe gledale.

Molitev

TEMVEČ REŠI NAS HUDEGA

Pesem: Res je prijetno

Uvod

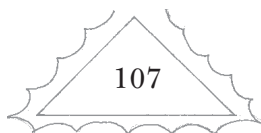
Oče Jakob je blagoslovil svojih dvanajst sinov. Beseda blagosloviti pomeni: *Dobro reči*, želeli nekomu lepo prihodnost, mu jo napovedati in moliti zanjo. V Očenašu molimo: *Temveč reši nas hudega*. S tem ne želimo le, da bi Bog nas blagoslovil, ampak da bi blagoslovil tudi druge. Z molitvijo za druge tudi mi druge blagoslovljamo. Molimo torej za druge in jim želimo, da jih Bog reši hudega.

Evangelij: Mr 1,21-28

Zgodba: Ogladali

Nekoč je hudič šel mimo ogledala. Ko je videl odsev svojega grdega obraza, se je začel pačiti in kazati jezik. Ker se je s tem zelo zabaval, se je začel krohotati. Ker se je krohotal na ves glas, da se je kar zvijal, je zadel ob ogledalo in ga razbil. Ogledalo, v katerem je gledal svojo podobo, se je raztreščilo na tisoč koščkov. Močan in divji vihar je raztresel koščke hudičevega ogledala na vse konce sveta.

Nekateri delčki so bili manjši kot mivka in so zašli v oči mnogih ljudi. Te osebe so začele videti samo stvari, ki so slabe in hudobne. Drugi

kosci so postali leče za očala. Tisti, ki so nosili očala, ni več videli prav. Veliki kosi so postali šipe na oknih. Reveži, ki so gledali skozi okna, so videli slabe sosede in mimo so hodili le pokvarjeni ljudje. Spet drugi kosi hudičevega ogledala so se vsadili v televizijske ekrane, ki so prenašali le katastrofe in strahote.

Ko je Gospod videl to strahoto, se je odločil, da bo ljudem pomagal. Vrgel je na zemljo ogledalo, ki je odsevalo njegovo podobo dobrote in pravičnosti. Ogledalo se je razbilo na milijone koščkov in veter Svetega Duha jih je raznesel povsod.

Kdor je dobil tudi najmanjšo iskrico v oči, je vse videl dobro, v drugih je videl pravičnost in darežljivost, veselje in upanje. In če je kje videl kaj slabega, je poiskal način, kako to slabo odstraniti.

Jezus je ogledalo Boga, njegova prava podoba. Če poslušamo njegove besede in ga posnemamo, bomo vedno premagovali slabo.

Pesem: Ni več tavanja

Uvod v molitev Očenaš - temveč reši nas hudega

Oče, prosimo te, da nas obvaruješ hudega, krivic in trpljenja. Naj nas hudobija sveta ne prizadene, naj nas ne pripravi do tega, da bi vračali hudo s hudim.

OČENAŠ (dodatek Očenaš, po izbiri 1-12)

Oče naš, ti nam želiš vse dobro.

Besede te molitve so sporočilo Jezusa Kristusa,
ki nam je razodel skrivnost svojega življenja.
Nočem, da bi bile te besede zgolj nekje v zraku,
ampak pritrujem Amen,
hočem reči: tako bodi.

Tu je moje zagotovilo.

Naj ta molitev postane
tudi skrivnost mojega življenja.

To molitev bom izrekal

v trenutkih sreče

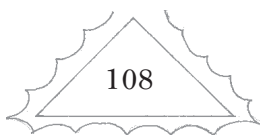
in v trenutkih preobremenjenosti.

Prepričan sem,

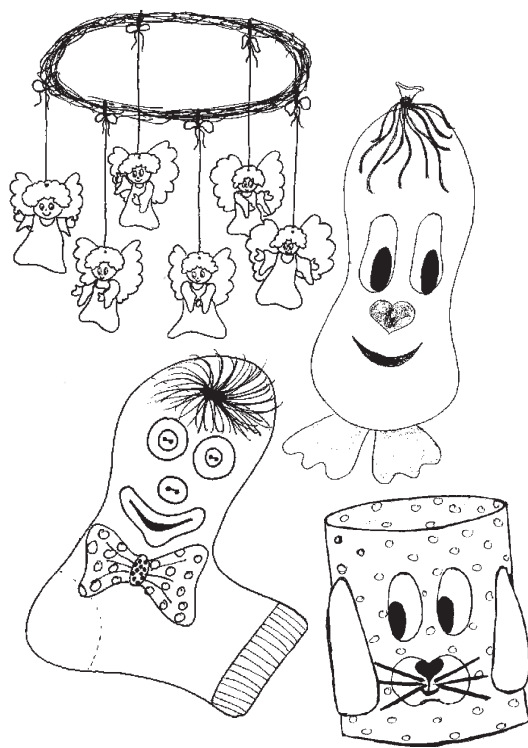
da mi boš v tišini Ti vselej odgovoril.

Zahvalna molitev

Radi te imamo. Smo del tvojega stvarstva in poklicani smo k zveličanju. Težka je ta pot, ker je veliko skušnjav in nevarnosti. Zahvaljujemo se ti, da nas na poti nikoli ne pustiš same, da bi omagali.

DE LAVNICE

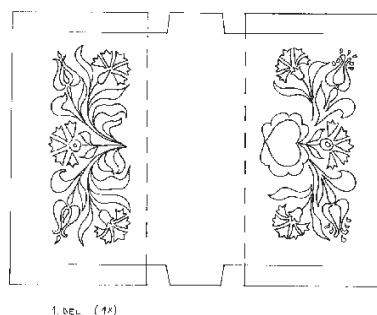
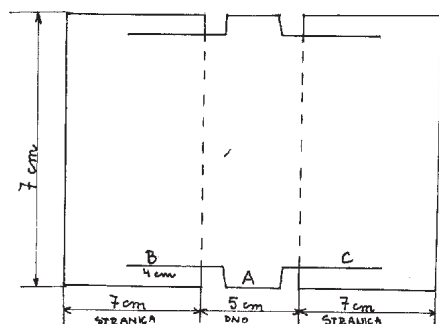
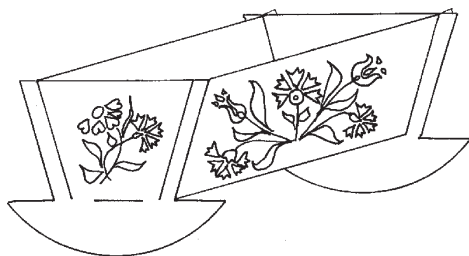
ZIBELKA (1. zgodba)

Priponočki

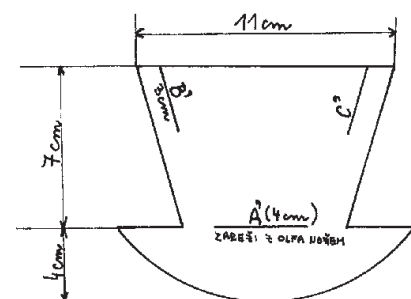
Karton, lepilo, škarje, barvice, ostanki blaga (blago, šivan-ka, sukanec).

Izdelava

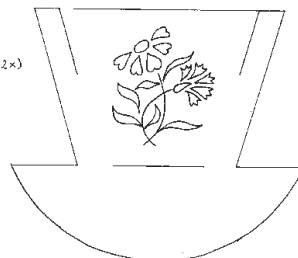
Animator naj predlogo nariše po merah ter nato 1. del (enkrat) in 2. del (dvakrat) fotokopira ter razdeli med otroke. Otroci naj fotokopije pobarvajo in jih prilepijo na karton. Izstrižejo naj jih po polnih črtah (tudi zareze A (z olfa nožem), B in C) po črtanih črtah pa prepognejo. Dele naj med seboj sestavijo, kot kaže 1. skica. Zibelke ni potrebno lepiti. Če vam dopušča čas, lahko otroci še sešijejo odevico in blazinico za zibelko.

1. DEL (1x)

2. DEL (2x)

TEHTNICA (2. zgodba)

Pripomočki

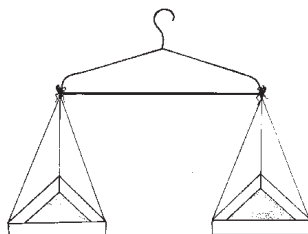
Obešalnik, vrvica (volna), karton, lepilo.

Izdelava

Narišemo enakostraničen trikotnik ($a = 10$) s stranicami (+ 2 cm). Izstrižemo in zlepimo stranice tako, da dobimo posodico. Potrebujemo dve enaki posodici. Na oglišča A, B in C prilepimo enako dolge vrvice (približno 40 cm) in jih privežemo na krajišče obešalnika.

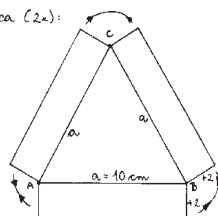
Nasvet

Animatorji naj naredijo model za posodico in otroci jo lahko na svoj karton le obrišejo. Tehnico naj lepo okrasijo.

TEHTNICA:

Posodica (2x):

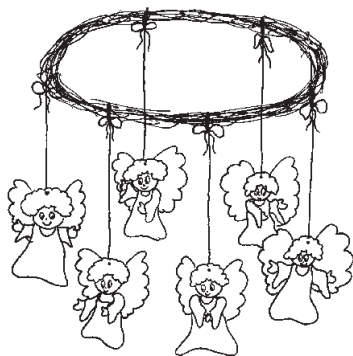
OBROČI Z OBESKI (3. zgodba)

Pripomočki

Vrbove šibe, karton, vrvica, škarje, barvice, lepilo.

Izdelava

Iz vrbovih sib naredite tako, da šibe povežete v vrvico. Na karton narišite šest angelčkov, jih pobarvajte ter izstrižite. Nato angelčke pobarvate še na drugi strani (da so obojestranski). Angelčke navežite na vrvico in jih obesite na obroč (med njimi naj bo približno enak razmak). Vrvico so lahko enako ali pa različno dolge. Obroč lahko obesite pod luč.

NA[A @UPNIJA (4. zgodba) – skupinsko delo

Pripomočki

1 kg soli (najbolj fino mleta je kamena sol), 1 kg moke, voda, lepinka ali pladenj.

Izdelava

Sol, moko in vodo zmešajte, da dobite kompaktno testo, ki se ne prijemlje prstov. Testo razdelite med otroke. Vsak naj še dobi malo moke in v lončku malo vode, če je testo presuho ali premokro. Sku-

paj boste iz testa naredili maketo vaše župnije (drevesa, ceste, hiše, cerkev, trgovine ...) na pladenj ali lepenko. Izdelke boste posušili na soncu ali pa v pečici pri 150 stopinjah. Izdelke lahko tudi pobarvate z vodenimi barvicami. Še bolj je zanimivo, če v nekaj testa dodate *rdečo temparo*, v drugi del zeleno, v tretji del testa modro itd.

PASTIR^EK (5. zgodba)

Pripomočki

Karton, risalni žebliček, škarje, barvice.

Izdelava

Na karton narišite pastirja brez nog, ga pobarvajte in izrežite. Nato narišite krog in iz središča štiri noge. Pobarvajte in krog izrežite. Krog pritrdite za pastirčkom z risalnim žebličkom (x-x). Ko pastirčka premikate po podlagi, se noge vrtijo in tako pastirček hodi.

PASTIRČEK:

OV^KE (5. zgodba)

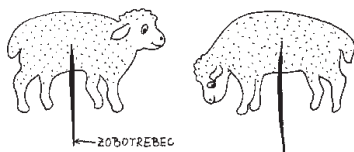
Pripomočki

Karton, zobotrebeci, vata, škarje, lepilo.

Izdelava

Na karton narišite ovčko in jo izrežite. Na ovčko prilepite zobotrebec in na trup majhne kosmiče vate. Na glavi ji narišite oči, usta in ušesa. Ovčke lahko naredite obojestransko. Vsak naredi vsaj tri in jih zasadi v zemljo k svoji roži.

OVČKA:

TRILEPI KOSMIČE VATE

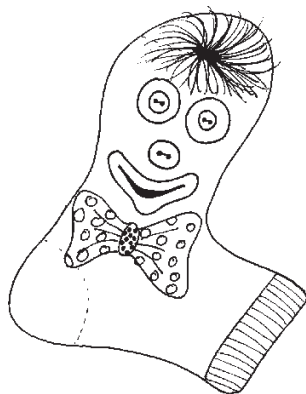
KLOVN (6. zgodba)

Pripomočki

Stara nogavica, volna, trije gumbi, blago (ostanki), šivanka ali lepilo, škarje.

Izdelava

Na staro nogavico prišijete/prilepите volno za lase, dva enaka gumba za oči, tretji gumb naj bo nos, in z rdečo ter belo volno

oblikujete usta. Namesto volne lahko uporabite blago. Metuljčka mu naredite iz blaga ter ga prišijete/prilepите.

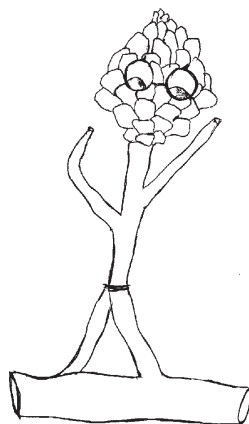
LUTKA IZ PLODOV (7. zgodba)

Pripomočki

Vejice, storži, orehi, želodi ipd., močno lepilo, vrvica.

Izdelava

Na sprehodu po gozdu si naberite primeren material. Pri nadaljnjem delu je potrebna predvsem otrokova domišljija in iznajdljivost. Plodove in vejice med seboj zlepijo ali zvežejo skupaj tako, da na koncu dobijo pajaca ali neko žival.

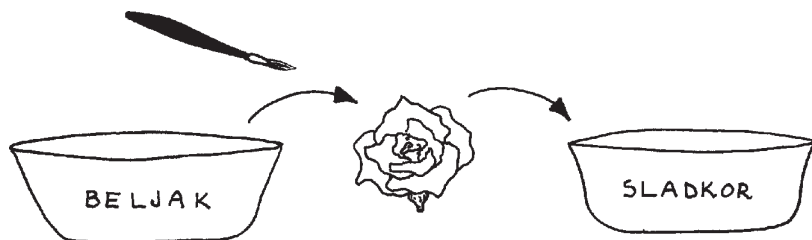
RO@NI VENEC (8. zgodba) - skupinsko delo

Pripomočki

Sveži cvetovi (najlepše so vrtnice), beljak, sladkor, mehki čopič, šivanka, močan sukanec, dve posodi.

Izdelava

Cvetove na tanko premažemo z beljakom in jih potresemo s sladkorjem. Ko se beljak in sladkor posušita, skupaj sestavite rožni venec. Lahko naredite pet venčkov z desetimi cvetovi in jih položite pred Marijin kipec.

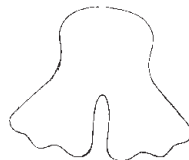
SME[KO (9. zgodba)

Pripomočki

Balon, lepilni trak, barvni papir, volna, karton, škarje.

Izdelava

Napihnite balon in ga zavežite z volno različnih barv. Iz papirja izrežite oči, nos in usta, ter jih prilepите na balon z lepilnim trakom. Na karton narišite nogice (podplate), jih izrežite in jih prilepите na balon tako, da bo balon samostojno stal.

SLIKANJE NA SVILO (9. zgodba)

Potreben pribor:

- svila,
- barve za svilo,
- čopiči,
- okvirji,
- risalni žeblički,
- posoda za vodo,
- vata ali krep papir,
- zaščiten delovni prostor in delovna obleka.

Tehnike slikanja na svilo

Uporaba soli:

- svilo zmočimo in jo napnemo na okvir,
- pobarvamo z barvami celotno površino,
- dokler je barva še mokra, po njej posujemo debela zrna kuhinjske soli in pustimo, da vsrkavajo barvo iz okolice nekaj minut,
- sol odstranimo, sliko snamemo iz okvira in izdelek utrdimo.

Uporaba kontur:

- svilo napnemo na okvir,
- na suho svilo s konturo narišemo motiv,
- počakamo, da se kontura popolnoma posuši (približno 20 minut),
- nastale ploskve pobarvamo z barvo (majhne ploskve pobarvamo z barvo na suho svilo, večje ploskve zmočimo z vodo in jih nato pobarvamo),
- sliko snamemo iz okvira in izdelek utrdimo.

Uporaba kontur na poslikani svili:

- ko je svila že poslikana s katerokoli tehniko, lahko na popolnoma suho sliko naslikamo še dodatne efekte s konturo (npr. podpis).

Mokro na suho (tehnika za risanje krajin):

- prebarvamo del površine in počakamo, da se posuši,
- pobarvamo naslednji del površine, in ko se posuši, nastane na meji med barvama oster rob.

Alkoholni mehurčki:

- suho svilo premažemo s sredstvom proti zlivanju barv,
- ko se posuši, slikamo.

Solna raztopina (proti zlivanju barv):

- v enem litru vroče vode raztopimo četrť kg soli,
- raztopina naj stoji eno uro,
- svilo napnemo, jo premažemo z raztopino in počakamo, da se posuši; postopek ponovimo trikrat,
- svilo lahko tudi potopimo v raztopino, jo obesimo in posušimo,
- slikamo na posušeno preparirano svilo.

Utrjevanje slik:

Barve na svili moramo obvezno utrditi, ne glede na tehniko, s katero smo poslikavali, saj bi se barve sicer pri pranju izprale. Utrjevanje je možno na dva načina:

- z likalnikom: z utrjevanjem barv začnemo, ko je poslikana svila popolnoma suha; sliko likamo na hrbtni strani (robec eno minuto, ruto deset minut) brez uporabe pare;
- v pečici: poslikano svilo damo v pečico, segreto na 150 stopinj za 15 minut.

SANJE (10. zgodba)

Pripomočki

2 tempari + 1 rumenjak, slike starih koledarjev, zobotrebeci, čopič ali gobica, skarje, bel list (karton).

Izdelava

Skupaj zmešamo dve tempari in en rumenjak ter s tem premažemo slike starih koledarjev. Ko se posuši, izrežemo premazane slike. Z zobotrebeci na premazano sliko narišemo faraonove sanje (lahko tudi svoje) tako, da barvo praskamo dol. Ker ne vemo, kateri košček slike se nam bo pri naši risbi prikazal, je delo še toliko bolj zanimivo.

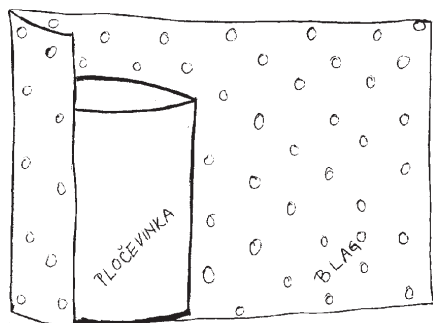
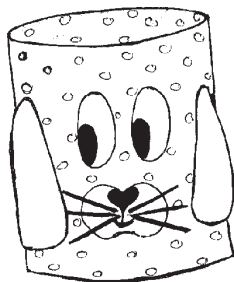
LONČEK ZA SVINČNIKE (11. zgodba)

Pripomočki

Pločevinka brez pokrova, blago, usnje, lepilo, škarje, svinčnik.

Izdelava

Blago ovijemo okoli pločevinke in ga prilepimo. Prilepimo ga čez notranji rob, da se ne moremo urezati. Na usnje narišemo oči, ušesa, smrček in brke za kužka ali mucu. Vse to izrežemo ter prilepimo na lonček.

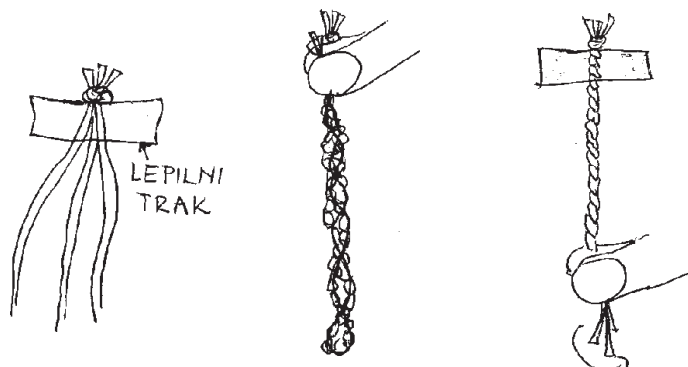
ZAPESTNICE PRIJATELJSTVA (12. zgodba)

Pripomočki

Volna, škarje.

Izdelava

Debelino in barvo zapestnice naj si otrok izbere sam. Npr. da si je izbral tri barve. Vse odreže enako dolgo (približno 60 cm), jih na koncu zaveže skupaj in prilepi z lepilnim trakom na mizo (slika A). Drugi konec prime in ga (dolgo) vrti v isto smer (slika B), npr. v desno. Ko se na sredini začnejo delati vozlički, da drugi konec k prvemu. Vrvice ne sme spustiti, ker se sicer odvijajo. Volna se zvije skupaj in tako dobimo zapestnico (slika C). Zaveže jo prijatelju okoli roke, vratu, v lase namesto kitke.

IGRE

1. Ezav in Jakob

Ta igra je pripravljena za 60 oseb, lahko pa tudi več, vendar to pomeni, da se morajo dodati igre, ki tukaj niso predlagane. Igra se lahko v zaprtih prostorih (ob primeru slabega vremena), boljše pa je, če se organizira na prostem.

Priprava

Gre za igro, ki vsebuje manjše tekmovalne igre (podigre). Zaradi tega mora biti igra dobro pripravljena. Animatorji pripravijo samo svoj del igre, ki ga izvajajo potem z vsemi skupinami.

Pripomočki

- Trije plakati s sliko ali napisom, ki označuje prostor posameznih iger.
- Barvni kartončki z vrstico ali sponko, ki naj bodo treh (štirih) barv: 10 Ezav rdeči, 10 Ezav modri, 10 Ezav rumeni; 10 Jakob rdeči, 10 Jakob modri, 10 Jakob rumeni
- 6 tabel, ki služijo za zapisovanje točk, in za vrstni red iger.

Pravila

- Razdelitev v dve skupini: Ena skupina se imenuje Ezav, druga Jakob.
- Vsaka skupina se razdeli na tri podskupine.
- V podskupine se ločijo s pomočjo barvnih kartončkov (Ezav rdeči, modri, rumeni ...).
- Celotna igra poteka na treh različnih prostorih, označenih s plakati, ki predstavljajo kraj ali ime igre.
- Pri vsakem označenem prostoru naj bo vsaj en animator, ki bo vodil že vnaprej pripravljene igre.
- Vsaki skupinici (npr. Ezav rdeči ...) damo list, kjer piše vrstni red iger, ki ga mora skupina potem nujno slediti. Na drugo stran pa naredimo razpredelnico, kjer se označujejo točke po vsaki odigrani igri.
- Na vsakem prostoru potekata po dve tekmovalni igri (lahko tudi več – odvisno od dogovora in števila otrok). Med seboj tekmujeta dve nasprotni podskupini (npr. Ezav rdeči proti Jakob rdeči ...)
- Animator na koncu napiše točke na tisti list, ki ga ima vsaka skupina (prim. zgoraj) in se podpiše. Dobro je, če ima animator tudi pri sebi eno razpredelnico kjer za sebe vpisuje rezultate.
- Če igre ne izvedejo v predvidenem času, nobena od obeh skupin ne dobi nobene točke. (To je potrebno razložiti igralcem že v začetku igre). Sicer zmagovalci dobijo dve točki, poraženci pa eno točko. Vsak sklop dveh ali treh iger naj traja (vsaj) pol ure.
- Na koncu vseh preizkušenj se podskupine zberejo v svojo skupino in seštevajo točke. Vsota točk pokaže potem, kdo je zmagovalec.

Zgodba

Izak je imel dva sinova. Gre za Ezava in Jakoba, ki sta dvojčka ... Ezav je spreten lovec in zelo močan. Jakob je pameten in pretkan. Oče Izak se odloči, da ju preizkusi, kdo izmed njiju je vreden prvorojenstva. Vsakemu je zaupal tri rodove, ki mu bodo pomagali prestati vse preizkušnje. In te preizkušnje so ...

PRVA PREIZKUŠNJA

Animator naredi pred začetkom iger kratek uvod, ki ga naveže na zgodbo o Ezavu in Jakobu: kakšna preizkušnja ju čaka, zakaj taka preizkušnja ...

*Prva igra: **Kim igra – preizkušnja sposobnosti dotika***

- 10 vrečk ali žakeljčkov, v vsakem je drug predmet.
- Dve ekipi se postavita vsaka v svojo vrsto.
- Na *zdaj* prva dva tečeta, in kdor pride prej, poskuša ugotoviti, kaj je v vrečki, ter pove na uho animatorju, ki si zapiše odgovor (potem se takoj vrne in se postavi zadaj v vrsto).
- Ko se oba vrmeta, se pokliče nova dva ... in tako naprej.
- Vsak uganjeni predmet velja eno točko. Skupinica, ki zmaga, dobi dve točki, poražena pa eno.

*Druga igra: **Požagana debla – vzdržnost in sposobnost prenašanja sebe in drugih***

- Igralci obeh skupin, vendar vsaka za sebe, se ugnezdijo na tla, drug tesno ob drugem. Tako oblikujejo debla, ki so strnjena.
- Prvi igralec se začne valiti po svojih soigralcih (debljih), in ko pride na konec, mu sledi drugi.
- Zmaga ekipa, ki s takim načinom premikanja prva premaga določeno razdaljo, ki jo že prej določi animator.

*Igra jolly: **Gremo se lovit***

Ta igra ni tekmovalna, temveč je nadomestna. Če smo igre končali prej kot v predvidenem času (pol ure), začnemo s to igro, vendar takoj, ko se izteče pol ure, prenehamo igro in skupini pošljemo na naslednjo preizkušnjo.

DRUGA PREIZKUŠNJA

Animator poveže naslednje igre z zgodbo o Ezavu in Jakobu: smisel igre

*Prva igra: **Kim – zmožnost poslušanja***

- Dve skupinici istočasno, vendar vsaka zase, poslušata kaseto z različnimi glasovi in zvoki. Glasove lahko proizvajamo tudi na licu mesta, seveda skriti za *zaveso*. Veliko domišljije!
- Ob koncu poslušanja se skupina zbere in napiše vse glasove, ki so jih uganili in se jih še spominjajo. Zvoke lahko tudi ponovimo, če se nam zdi potrebno.

- Zmaga skupina, ki ugame največ zvokov in glasov.

*Druga igra: **Zbijanje – natančnost, hitrost in sodelovanje***

- Postavijo se v dve vrsti.
- Štarta prvi in se ustavi na določenem mestu, kjer mora postaviti stolp iz pločevink.
- Ko zaključi, se vrne in štarta drugi, ki mora podreti z določene razdalje vse pločevinke s primerno žogico. Če zgreši, poskusi ponovno ... Potem se vrne in takoj nadaljuje drugi in tako naprej ...
- Zmaga skupina, ki najprej zaključi z zadnjim igralcem v vrsti.

*Igra jolly: **Igra z žogo***

Animator izbere kako preprosto, že poznano igro z žogo. Uporabi jo v primeru, da zgornji dve igri končajo predčasno.

TRETJA PREIZKUŠNJA

Animator poveže naslednje igre z zgodbo o Ezavu in Jakobu

*Prva igra: **Kim - opazovanje in pozornost***

- Skupini se postavita okrog mize, na kateri so različni predmeti, rastline ... Morajo biti pokriti z blagom ...
- Potem animator odgrne blago in po dvajsetih minutah stvari zopet pokrije.
- Medtem naj dve skupini tekmujeta v teku ali kaj podobnega (ne tekmujejo zares!!!). Po kakšni minuti obema da liste s papirjem, da napišejo vse predmete, ki so jih prej videli.
- Katera skupina ugame več predmetov, tista tudi zmaga.

*Druga igra: **Hokej z metlami***

- Za črto se postavita dve skupini. Eni na eno stran, drugi na drugo. Vsakemu se določi eno številko od ena do deset.
- Na sredini med obema skupinama postavimo žogo in dve obrabljeni metli.
- Animator pokliče številko. Dva s to številko se odzoveta in v trenutku stečeta proti sredini. Kdor prej spravi žogo za svojo črto, dobi točko ... In tako naprej (varianta: lahko pokličemo dve številki, vendar moramo potem imeti štiri metle).
- Skupina, ki nabere večje število točk, zmaga.

*Tretja igra: **Ščipalke***

- Dve skupini posebej ena za drugo. Prvi igralec ima na petih prstih roke pripetih pet ščipalk za obešanje perila.
- Na *zdaj* si odpne vseh pet ščipalk, ki jih ima pripete na petih prstih, in jih pripne prav tako drugemu na roke in tako naprej.
- Gre za štafetno igro. Skupina, ki pride prej do konca, zmaga.

Igra jolly

Za vsak primer pripravimo kako kratko in preprosto igro, ki jo otroci že poznajo. Igrajo se vsi skupaj (npr. telefon, amerika, gnilo jajce ...). Naj ne bo preveč tekmovalna ... Ko se izteče čas, z igro takoj prenehamo.

Priporočila

Igra je pripravljena za primer lepega ali slabega vremena. Če je slabo vreme, je seveda potrebno imeti vsaj tri ločene prostore, kjer te igre lahko potekajo. Celotna igra zahteva natančnost in odgovornost animatorjev in voditelja ter pripravljenost glede materialov glede časa in organizacije posameznih podiger. Čas celotne igre je približno uro in pol. To pomeni, da je vsak sklop igre določen z omejitvijo časa na pol ure. Če skupine zaključijo z igrami prej, kot je predvideno, so v ta namen predlagane jolly igre, ki se morajo končati, ko preteče čas. Če skupine ne zaključijo predpisanih iger v določenem času (včasih se to zgodi zaradi nediscipline), ne dobijo točk.

2. Lovec

V puščavi, kjer je bival tudi Jakob, je vedno polno nevarnosti. Še posebej so nevarni piki strupenih kač. Smo se zmožni obvarovati?

Število igralcev

Igra vsak zase, tako, da ni omejitev glede števila. Dobro je, da jih je več kot 15.

Kraj igranja

Lahko je majhen prostor, dvorišče, igrišče; seveda je bolje, če je pokrajina raznolika, ker je tako igra bolj zanimiva.

Čas - po želji

Pripomočki

- življenja (10 listkov na osebo)
- ena ščipalka, kakor jih uporabljamo za sušenje perila, za vsakega igralca.

Razlaga

Igra je zelo preprosta. Uščipniti je potrebno soigralca in mu s tem vzeti eno življenje (en listek). Kdor ostane brez življenj, ima možnost, da se pomeri z animatorjem, in če zmaga, si zasluži 5 življenj. Če izgubi, mu ni potrebno nič plačati. Tako je dana možnost vsem, da igrajo in ne ostanejo izključeni tisti, ki so šibkejši in bi s tem takoj izgubili vsa življenja.

Namen

Namen igre je, da se zabavamo in gibljemo. Lahko pa je tudi tekmovalna igra. Določimo čas in na koncu preštejemo življenja. Zmagata tisti, ki jih ima največ.

3. Spomini

V času, ko je živel očak Jakob, še niso imeli časopisov, TV, računalnikov ... Zato je bilo zelo pomembno, da so si zapomnili razne dogodke in besede in jih nato pripovedovali iz roda v rod. Tudi mi smo povabljeni, da v tej igri malo pobrskamo po svojem spominu in poiščemo tiste stvari, ki so nam najlepše ali ki so za nas najbolj pomembne. Hkrati pa je zagotovljen tudi pustolovski duh v iskanju svoje družine.

Število igralcev

Dobro je, da je vsaj 30 igralcev, ker manjše število lahko predstavlja problem za organizacijo. Število animatorjev mora biti dovolj veliko.

Prostor

Med osamljeni hribi na planoti, kjer ni veliko nevarnosti, kot so skale, jame ... Igro lahko prilagodimo tudi drugačnim prostorom.

Čas

Več kot ena ura. Primerno je, če se igra igra proti večeru, v mraku, ker bo še bolj zanimiva. Lahko pa se seveda igra tudi podnevi.

Pripomočki

- kostumi za *Luknje v Spominu*
- piščalke, škarje
- barvni papir za listke (rdeč, zelen, rumen), bel papir.

Razlaga

V igri *Spomini* je vsak protagonist s svojo zgodbo in s svojimi spomini; namen igre je zavarovati svoje spomine pred pozabo.

Pred začetkom igre animatorji razdelijo skupino v štiri (ali več) družin. Otroci ne smejo vedeti, kdo so drugi člani družine.

Vsak od otrok dobi na začetku igre 9 barvnih kartončkov (3x po tri), na katere napiše svoje spomine, ki naj bodo čim bolj zanimivi in nenavadni.

barva	število	vrsta spomina	točke
zelena	3	oddaljen	30
rdeča	3	srednji	20
rumena	3	bližnji	10

Ko napišejo svoje spomine, se razdelijo v toliko skupin, kolikor je družin. V skupini so predstavniki iz različnih družin. Animator vzame vsak svojo skupino in jo pelje 20-25 min stran od baze, na različne strani neba. Po določenem času se ustavijo in animator razdeli vsakemu od otrok listek z imeni članov njegove družine. Naloga vsakega od otrok je, da poišče svojo družino.

Toda po hribih hodijo tudi nenavadna bitja, ki se imenujejo *Luknje v Spominu*. Prišla so iz drugega planeta in nimajo nobenega spomina, zato poskušajo ujeti otroke in jim vzeti spomine. Otrok, ki je ujet, jim mora dati en spomin; najprej tiste najbolj oddaljene.

Ko se družine zberejo, seštejejo točke od ohranjenih spominov in s pomočjo le-teh sestavijo zgodbo ali igrico, ki mora biti čim bolj zanimiva.

Pozor!

Zelo pomembno je, da je igra zelo dobro pripravljena. Animatorji morajo sestaviti družine in skupine že pred začetkom igre. Če so otroci majhni, je bolje, da jih damo v pare in tako dva skupaj iščeta svojo družino.

Namen igre

Vsak od otrok je na nek način prisiljen, da pobrska malo po svoji preteklosti in poskuša zapisati tisto, kar mu je najbolj vtisnjeno v srce. Otroci imajo tudi možnost, da se naučijo, kako se znajti v določenem okolju.

4. Grof Drakula (za starejše, mladino)

Svet vampirjev in drugih nočnih bitij, ki iščejo grofa Drakulo, da bi ga onemogočili s česnom in zopet zaprli v svoj grob.

Število igralcev

Od 10 naprej. Razdelijo se v mešane pare (fant-dekle). Igra je primerna za animatorje ali za starejše otroke, ker bi bili mlajši preveč prestrašeni in bi se lahko ponoči tudi kdo izgubil.

Prostor

Pomembno je, da je teren čim bolj raznolik; gozd, hribi ... Lahko se igra tudi na drugih krajih, ki se lahko prilagodijo pravilom igre. Boljše je, da ni preveč blizu naselja, ker bi lahko ponoči motili tiste, ki počivajo.

Čas

Odvisno je od spretnosti tistih, ki igrajo. Igra bi morala trajati več ur.

Pripomočki

- sveče, kot jih uporabljamo na pokopališču

- krsta: lahko je tudi velika kartonasta škatla, vendar mora biti dovolj velika, da lahko vanjo zapremo Drakulo
- obleka za Drakulo
- česen
- 50 cm dolga vrvica za vsak par
- magična pijača (npr. vino + kis + fanta + ...)

Razlaga

Smo v Transilvaniji: skrivnostno bitje ob polni luni blodi okrog in ... pomembno je, da na začetku poskušamo ustvariti ozračje, primereno za igro. Ne bojte se preveč prestrašiti mlade, ker bo s tem igra pridobila na kvaliteti.

Namen igre je ponovno zapreti grofa Drakulo v njegov grob. On namreč blodi v noči in išče mlada dekleta, da bi jih spremenil v vampirke. Kako? Ko jih ujame, jim z rdečim flumastrom nariše na vrat sledi ugriza. Naloga fanta, ki jo spremlja, je, da jo brani. Kako? Kakor dobro veste, se vampirji zelo bojijo vsakega verskega znamenja, še posebej križa. Da se branijo pred Drakulo, si morajo poiskati dva kosa lesa in jih zvezati skupaj v obliko križa z vrvico, ki jo dobijo pri zlobni vampirki. Zlobna vampirka je pripravljena dati vrvico samo v primeru, če fant ugotovi vse sestavine magične pijače, ki jo poskusi pri njej. Če pravilno ugotovi, je varen pred Drakulo in lahko začne z iskanjem skrite krste; če pa ne, se po določenem času lahko zopet vrne in poskusiznova. Ko par najde krsto, jo mora odpreti in vzeti iz nje česen. Dekle ga mora pojesti in začeti lov na Drakulo. Ko ga ujamejo, mu mora dahniiti (fuj) v obraz in s tem je igra končana. Da ne bi bila stvar preveč kruta, lahko deklet stre česen na roki in ko ujame Drakulo, mu ga razmaže po obrazu.

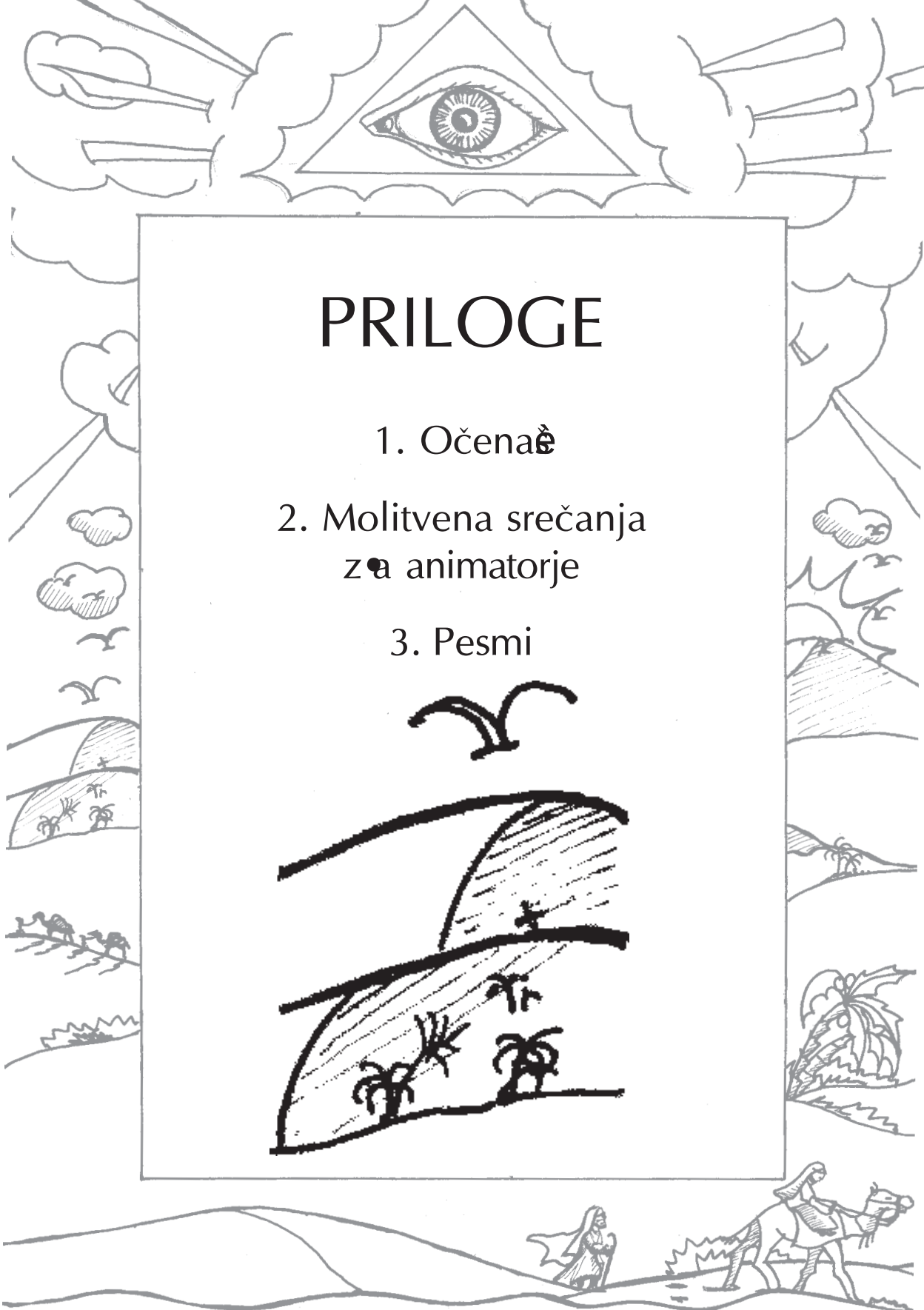
Še nekatere pomembne stvari:

- Animator, ki igra Drakulo, mora biti zelo spreten, ker je veliko odvisno od njega. Njegova vloga je, da napade na skrivaj, tako da par čim bolj prestraši.
- Krsta mora biti zelo dobro skrita, tako da je igralci ne najdejo, preden sestavijo križ.
- Krsta je lahko obkrožena s svečami (pozor na varnost - ogenj), in da je stvar še bolj zanimiva, lahko zaprete vanjo nekoga, ki ga nobeden ne pričakuje, in s tem zelo prestrašite tiste, ki krsto najdejo.
- Ko je grof Drakula ujet, ga lahko vsi skupaj nesete na določeno mesto in naznanite, da je konec igre (rakete, piščalke), ter zakurite kres in nadaljujete z zabavo. Lahko si tudi pripovedujete vtise, ki ste jih doživeli med igro.

Namen

Namen igre je, da zaživimo močna čustvena doživetja, kot sta strah in radovednost, da se čutimo protagoniste ... Mladi imajo tudi možnost, da se bolje spoznajo in tudi pogovarjajo.

PRILOGE

1. Očenaš

2. Molitvena srečanja
za animatorje

3. Pesmi

I. Razne oblike molitve OČENAŠ

1. NIKAR NE RECI

Nikar ne reci

oče,

če se dan za dnem ne obnašaš kot pravi sin.

Nikar ne govori

naš,

če živiš zagledan sam vase in v svoj egoizem.

Nikar ne govori,

ki si v nebesih,

če misliš le na zemeljske stvari.

Nikar ne govori:

posvečeno bodi tvoje ime,

če se sramuješ besede kristjan in je umazan tvoj besednjak.

Nikar ne govori:

pridi k nam tvoje kraljestvo,

če se zanašaš zgolj na materialne dobrine.

Nikar ne govori:

zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji,

če je nisi pripravljen sprejeti tudi tedaj, ko je zaznamovana z bolečino in trpljenjem.

Nikar ne govori,

daj nam danes naš vsakdanji kruh,

če se ne zmeniš za ljudi, ki so lačni kruha in ljubezni.

Nikar ne govori:

in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom,

če si jezen na svojega brata in prijatelja.

Nikar ne govori:

in ne vpelji nas v skušnjava, temveč reši nas hudega,

če se z vsemi močmi ti sam ne zoperstaviš slabemu.

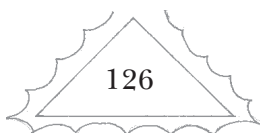
Nikar ne govori:

amen,

če nisi doumel,

če nisi zelo resno vzel besede Očenaša.

(južnoameriška molitev)

2. POGOVOR

M: *Oče naš, ki si v nebesih ...*

B: Ja?

M: Ne prekinjaj me. Molim!

B: Saj si me ti nagovoril.

M: Jaz naj bi tebe nagovoril? Ne ... ne, pravzaprav ne. Tako pač molimo: Oče naš, ki si v nebesih!

B: Poglej, že spet! Kličeš me, da bi začel pogovor z mano, kajne? Torej, za kaj gre?

M: *Posvečeno bodi tvoje ime ...*

B: Misliš to resno?

M: Kaj naj mislim resno?

B: Želiš resnično posvečevati moje ime? Kaj pa to pomeni?

M: To pomeni ... mmm ... to pomeni ..., ne vem, kaj to pomeni. Kako naj bi to vedel?

B: Pomeni, da me želiš častiti, da sem ti zelo pomemben, da ti je moje ime dragoceno.

M: A tako, hmm, to razumem.

M: *Pridi k nam tvoje kraljestvo, zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih tako na zemlji.*

B: To resnično storiš?

M: Da se tvoja volja zgodi? Seveda. Redno grem ob nedeljah k sveti maši, vsak dan zmolim kratke molitve ...

B: Želim več: želim, da si urediš življenje; želim, da delaš dobro sebi in drugim; želim, da nisi zadovoljen s cilji, ki jih lahko z lahkoto dosežeš; želim, da opustiš navade, s katerimi greš sošolcem na živce; želim, da ne misliš samo nase in na svojo lastno korist, ampak tudi na druge. Kajti vse, kar storiš mojim najmanjšim bratom, meni storiš.

M: Zakaj to pripoveduješ ravno meni? Poglej, koliko hinavcev ne gre samo ob nedeljah, ampak tudi med tednom v cerkev! Te poglej, kako živijo.

B: Oprosti, mislil sem, da resnično moliš za to, da bi prišlo moje kraljestvo in da se zgodi moja volja. To se namreč začne osebno pri sebi, ki za to prosi. Šele, ko boš isto želel, kot jaz, boš lahko postal poslanec mojega kraljestva.

M: To mi postaja vedno bolj jasno. Lahko nadaljujem z molitvijo?

M: *Daj nam danes naš vsakdanji kruh ...*

B: Ti imaš dosti hrane in se lahko vsak dan do sitega naješ. Tvoja prošnja vsebuje zadolžitev, da boš nekaj naredil zato, da bi vsi, ki trpijo na vsem svetu lakoto, dobili vsakdanji kruh.

M: Kaj lahko jaz kot posameznik sploh spremenim? Politiki in vsi, ki imajo oblast, naj nekaj spremenijo.

B: Z malim, kar imaš in uspeš narediti, lahko prispevaš svoj delež. Možnosti je dovolj: bolj ceniti vsakdanjo hrano, posebno kruh, prihran-

ke darovati potrebnim, deliti s tistimi, ki nimajo ... in JAZ bom naredil iz malega velike stvari.

M: *In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom ...*

B: In tvoj sošolec?

M: Sedaj pa še z njim začni! Ti veš, da me je javno osramotil, njegovo predrzno govorjenje mi gre tako na jetra, da bi ga najrajši ... In on to tudi ve. Stalno se dela norca iz mene, me zafrkava ...

B: Vem, vem. In tvoja molitev?

M: Ne mislim tako, kot sem zmolil ...

B: Lepo, da si vsaj odkrit. Si zadovoljen, če te vsak dan spremljata ta grenkoba in odpor do sošolca?

M: Ne. Spravita me v slabo voljo in me naredita bolnega!

B: Želim te ozdraviti. Odpusti mu in jaz ti odpustim. Potem sta predrznost in sovraštvo njegova greha in ne tvoja. Gotovo boš zgubil nekaj svojega imidža, vendar odpuščanje ti bo prineslo mir v srce.

M: Hm. Ne vem, ali bom imel zadosti moči za ta korak.

B: Jaz ti bom pomagal.

M: *In ne vpelji nas v skušnjava, temveč reši nas hudega ...*

B: Nič rajši od tega. Izogibaj se ljudi in situacij, ki bi te skušali oz. v katerih bi bil skušan.

M: Kako to misliš?

B: Ti poznaš lastne šibke točke: da se nočeš obvezati in prevzeti odgovornosti, denar, napadalnost, jeza ... Ne dajaj skušnjavcu nobene možnosti.

M: Mislim, da je bil to najtežji Očenaš, ki sem ga kdajkoli zmolil v svojem življenju. Vendar sem prvič začutil v sebi neko povezavo s svojim življenjem.

B: Lepo. Napredujewa. Sedaj pa še zmoli do konca.

M: *Kajti tvoje je kraljestvo, tvoja je oblast in slava vekomaj. Amen.*

B: Veš, kaj me razveseljuje? Če me kdo začenja jemati resno, pristno moliti in hoditi za menoj ter delati, kar je moja volja. Če kdo spozna in čuti, da ga prizadevanje za prihod nebeškega kraljestva osrečuje.

3. O^ENA[– pesem

solist/vsi (v prilogi)

4. O^ENA[– pesem

Oče, ti si Bog nebes (v pesmarici Zapoj Gospodu)

5. O^ENA[– pesem

Oče, dobri Oče (v pesmarici Zapoj Gospodu)

6. O^ENA[– z gestami

(veliko domišljije)

7. O^ENA[- PROSILNI

Oče

Čutimo se tako varne, ker imamo dobrega Očeta.
Oče, naj danes in vse življenje ostanemo v tvojem priskrbnem objemu!

Naš

Jezus te je klical naš Očka in tudi mi se zatekamo pod tvoje očetovstvo.
Bodi blizu vsem nam, bodi nam blizu tudi v starših, ki nas imajo radi!

Ki si v nebesih

Oče, ki si v nebesih in pri nas na zemlji.
Bodi pri nas, kadar smo žalostni in kadar se smejemo.

Posvečeno bodi tvoje ime

Oče, prizadevali si bomo, da bomo lepo govorili.
Naj se vse slabe besede spremenijo v lepe in plemenite!

Pridi k nam tvoje kraljestvo

Ko bi vsi ljudje sprejeli tvoje kraljestvo za plemenitejšo življenje!
Oče, pomagaj nam ustvarjati tisti lepi svet, kjer bi se vsi imeli radi.

Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih, tako na zemlji

Oče, Tvoja volja ni teška, če se jo potrudimo doumeti.
Naj nam govori glas ljubezni in ne grdih besed ali sovraštva!

Daj nam danes naš vsakdanji kruh

Oče, vse kar prejmemo, je tvoj dar – tudi kruh, hrana.
Prosimo te, da bi lačni dobili dovolj kruha in da bi ga mi znali ceniti!

In odpusti nam naše dolge

Velikokrat naredimo kaj narobe, se zlažemo, preklinjamo ali pretepamo.
Kljub vsemu želimo in te prosimo: ostani naš prijatelj!

Kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom

Očka, problem je, da velikokrat delamo to, kar je narobe.
Prosimo te, dajaj nam moči in varuj pred vsem slabim!

Temveč reši nas vsega hudega

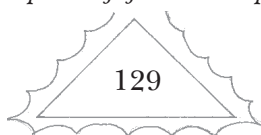
V svetu je navzoče tudi zlo in hudobija.
Pomagaj nam, da ne bi nikoli vračali hudega s hudim ampak z dobrim!

8. O^ENA[– s simbolnimi darovi

(lahko vsaka skupina pripravi eno prošnjo)

9. O^ENA[– ponavlja

(recitiramo: voditelj naprej, vsi ponavljajo določeno prošnjo)

10. O^ENA[- ZAHVALNI

Oče

Veš, kako otroci potrebujemo nekoga, ki bi nas razumel takšne, kot smo. Hvala ti, da te lahko klišmo Oče in da te lahko sprejemamo kot Očeta.

Nas

Ti si *naš* Oče. Jezus nam je naročil, da te v molitvi kličemo *naš* Oče. Hvala ti, da si nam tako blizu, da se lahko s teboj pogovarjamo v molitvi.

Ki si v nebesih

Prebivaš v nebesih in si vedno z nami. Hvala ti, ker si tako velik in mogočen, pa tudi preprost in dober.

Posvečeno bodi tvoje ime

Zahvaljujemo se ti, da tvoje ime slavi in povičuje vse tvoje stvarstvo. Hvala ti, da te lahko slavi in hvali tudi vsak človek.

Pridi k nam tvoje kraljestvo

Z učlovečenjem Jezusa Kristusa se nam je približalo nebeško kraljestvo. Oče, hvala ti, da nas vabiš in vodiš vanj.

Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji

Hvala ti, da se kljub pomanjkljivostim v naravi in v naših medsebojnih odnosih vendarle na koncu uresniči tvoja volja kot znamenje previdnosti.

Daj nam danes naš vsakdanji kruh

Tako kot zemeljski kruh potrebujemo tudi tvojo besedo in ljubezen za odpravo sovraštva in zavisti med ljudmi. Hvala ti, da prihajaš naproti s svojo ljubeznijo.

In odpusti nam naše dolge

Ljudje delamo napake v odnosu do tebe, Oče, do ljudi in do narave. Hvala ti, da se tega zavedamo, še več, hvala ti, da nam odpuščaš naše grehe in napake.

Kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom

V našem življenju težko pozabljamo in odpuščamo. Hvala ti tudi za to, da nam srce ne zakrknje in da zmoremo odpuščati.

In ne vpelji nas v skušnjava

Nebeški oče, ne vemo, kaj vse nas še ška na poti življenja. Eno ti gotovo lahko rešmo: hvala ti, da nas rešuješ in usmerjaš k dobremu.

Temveč reši nas hudega

Radi te imamo in smo del tvojega stvarstva. Hvala ti, ker nas v svoji ljubezni varuješ pred vsem hudim in nam daješ moči.

11. O^ENA[- SVETOPISEMSKI

Oče

Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje,
ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa otročičem. *Lk 10,21*

Nas

Oče namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobri-
mi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim. *Mt 5,45*

Ki si v nebesih

Vaše srce se naj ne vznemirja. V hiši mojega Očeta je veliko bivališč.
Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. *Jn 14,1-2.6*

Posvečeno bodi tvoje ime

Bog je duh in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici. *Jn 4,24*

Pridi k nam tvoje kraljestvo

Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok,
nikakor ne pride vanj. *Lk 18,17*

Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih, tako na zemlji

Oče, če hočeš, daj, da gre ta kelih mimo mene,
toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi. *Lk 22,42*

Daj nam danes naš vsakdanji kruh

Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen
in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen. *Jn 6,35*

In odpusti nam naše dolge

Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj, nisem več vreden, da bi se ime-
noval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov. *Lk 15,18-19*

Kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom

Če torej prineseš svoj dar k oltarju in se tam spomniš, da ima tvoj brat
kaj proti tebi, pusti dar tam pred oltarjem, pojdi in se najprej spravi
z bratom, potem pa pridi in daruj svoj dar. *Mt 5,23-24*

In ne vpelji nas v skušnjava

Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo
in življenjskimi skrbmi. Bedite in vsak čas molite. *Lk 21,34.36*

Temveč reši nas hudega

Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, potem pa ne morejo storiti nič več.
Bojte se tistega, ki ubije in ima potem oblast vreči v peklensko dolino. *Lk 12,4-5*

Amen

Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo
in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe. *Lk 10,27*

12. O^ENA[sv. FRAN^I[KA ASI[KEGA

Presveti Oče naš

Náš Stvarnik, Odrešenik, Zveličar in Tolažnik.

Ki si v nebesih

V angelih in svetnikih, kojih razsvetljuješ za spoznanje, kajti ti, Gospod, si luč. Ti jih razvnešaš za ljubezen, kajti ti, Gospod, si ljubezen. Ti prebivaš v njih in jih napolnjuješ z blaženostjo, kajti ti, Gospod, si najvišje dobro, večno dobro, iz katerega vse dobro izhaja, brez katerega nič dobrega ne obstaja.

Posvečeno bodi tvoje ime

Naj se zasveti v nas spoznanje o tebi, da bomo spoznali širokost tvojih dobrot, dolgotrajnost tvojih obljub, visočino tvojega veličastva in globočino tvojih sodb.

Pridi k nam tvoje kraljestvo

Da boš vladal v nas po milosti in nam dal priti v tvoje kraljestvo, kjer je gledanje tebe nezastarano, ljubezen do tebe popolna, združenost s teboj blažena in uživanje tebe večno.

Zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji

Da bi te ljubili z vsem srcem, tako da bi vedno mislili nate; z vso dušo, tako da bi vedno hrepeneli po tebi; z vsem mišljenjem, tako da bi svoje namene naravnali na tebe in v vsem iskali svojo čast; z vsemi svojimi močmi, tako da bi vse dušne in telesne moči in čute do kraja porabili v služenju ljubezni do tebe in v ničemer drugem. In da bi ljubili svoje bližnje kakor sami sebe, tako da bi z vsemi svojimi močmi pritegovali vse k ljubezni do tebe, se veselili blagra drugih kakor svojega lastnega blagra ter sočustvovali v nesreči in da bi nikogar v ničemer ne žalili.

Daj nam danes naš vsakdanji kruh

Svojega ljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa nam daj danes; daj nam ga v spomin, razum in čiščenje v odnosu do tiste ljubezni, ki jo je imel, in do vsega tistega, kar je za nas govoril, storil in trpel.

In odpusti nam naše dolge

Po svojem neizrekljivem usmiljenju, po trpljenju svojega ljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, in po zasluženju ter priprošnji blažene Device Marije in vseh tvojih izvoljenih.

Kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom

In glede tistega, česar ne odpuščamo popolnoma, stori ti, Gospod, da v polnosti odpustimo, da zaradi tebe sovražnike resnično ljubimo in zanje pobožno molimo; da nikomur ne vračamo hudega s hudim, temveč da se v tebi trudimo koristiti vsem.

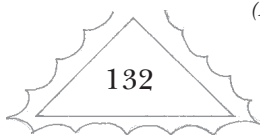
In ne vpelji nas v skušnjava

Naj bo skrita ali očitna, nenadna ali dolgotrajna.

Temveč reši nas hudega

Preteklega, sedanjega in prihodnjega. Amen.

(Iz knjige *Ves dan tvoje veličastvo*, str. 34-36)

II. MOLITVENA SREČANJA ZA ANIMATORJE

Molitve za animatorje v oratoriju '99 vsebujejo:

1. *Blagoslov animatorjev in izročitev poslanstva.*
2. *Molitve za posamezne dneve oratorija, na temo Očenaša ali vrednoto.*
3. *Molitev ob zaključku oratorija.*

I. BLAGOSLOV IN IZROČITEV POSLANSTVA ANIMATORJEM OB ZAČETKU ORATORIJA

Za vsakega animatorja potrebujemo križ na traku ali drugo znamenje poslanstva.

Prim. BLAGOSLOVI, 814 sl.

Duhovnik

V imenu Očeta ...

Dragi otroci, prosili bomo Boga, naj blagoslovi naše animatorje. Med nami so z veliko mero pripravljenosti pomagati v oratoriju. V imenu župnije jih pozdravljam in želim, da bi se med nami dobro počutili in bili srečni. Bog naj jim pomaga, da bodo delali z veseljem in navdušenjem. Njihovo delo bomo podpirali s sodelovanjem, dobro besedo in molitvijo.

Predstavitve animatorjev (npr. po imenu in glavni zadolžitvi v oratoriju).

Božja beseda: Mt 5,13-16

Iz svetega evangelija po Mateju

Tedaj je Jezus rekel: "Vi ste sol zemlje. Če se pa sol pokvari, s čim jo bomo osolili? Ni za drugo, kakor da se proč vrže in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prizigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavke, da sveti vsem, ki so v hiši. Tako naj sveti vaša luč ljudem, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih."

Odpev: Gospod ima besede večnega življenja

Gospodova postava je popolna, poživlja dušo;

Gospodova beseda je zanesljiva, uči nevednega. *Odpev*

Gospodove postave so prave, razveseljujejo srce;

Gospodov ukaz je čist, razveseljuje oči. *Odpev*

Polni zaupanja prosimo našega nebeškega Očeta:

Prosimo te, usliši nas.

1. Za papeža, škofe, duhovnike in diakone, da bi v moči Svetega Duha oznanjali evangelij vsem narodom.
2. Za redovnice, ki so se popolnoma podarile Bogu, da bi vedno izžarevale srečo svojega poklica.
3. Za naše animatorje, da bi bili med nami srečni in nas obogatili s svojimi duhovnimi darovi.
4. Za starše iz naše župnije, da bi se zavedali svoje odgovornosti pri razširjanju Jezusovega evangelija.

Bog, naš Oče, blagoslavljaljaj naše prizadevanje za oznanjevanje tvojega evangelija in nas usliši. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Očenaš

Blagoslovna molitev

Molimo.

Vsemogočni Bog,

tvoja modrost je neizmerna in tvoja dobrotà neskončna.

Poslal si nam svojega Sina, da nam je pokazal pot, ki vodi k tebi.

Nenehno izbiraš izmed nas oznanjevalce tvojega evangelija.

Tako si poklical tudi naše animatorje, da bodo v oratoriju pomagali razširjati Božjo besedo in voditi otroke k tebi.

Prosimo te, blagoslovi te animatorje in njihovo delo. Daj jim moči, da ne bodo omagali; daj jim potrpljenja, da ne bodo odnehali; daj jim ljubezni, da bodo v vsakem človeku videli tvojo podobo.

Tvoj Sveti Duh naj jim podeli vse tiste darove,

ki jih bodo pri svojem delu potrebovali.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu.

Amen.

Blagoslov in izročitev animatorskega križa

Gospod, sveti Oče,

hotel si, naj bo križ tvojega Sina

vir vseh blagoslovov in začetek vseh milosti.

Prosimo te, blago + slovi te križe in daj,

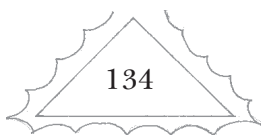
da bodo animatorji, ki jih bodo nosili,

podobni tvojemu Sinu Jezusu,

ki s teboj živi in kraljuje vekomaj.

Amen.

Dragi animator/ji (N.N.), sprejmi/te ta križ,
znamenje Kristusove ljubezni
in poslanstva, ki vam/ti ga zaupa Cerkev.

Sklep

Gospod z vami. - *In s tvojim duhom.*

Nebeški Oče, ki nam je v svojem Sinu razodel načrt odrešenja, naj vas naredi za glasnike evangelija in priče njegove ljubezni v svetu.

Amen.

Gospod Jezus, ki je obljubil, da bo ostal s svojo Cerkvijo do konca sveta, naj vodi vaše korake in potrjuje vaše oznanilo.

Amen.

Sveti Duh naj pride na vas, da boste na svojih potih oznanjali evangelij in dvigali potrta srca.

Amen.

Blagoslov vseмогоčnega Boga, Očeta in Sina in Svetega Duha naj pride nad vas in na vas vedno ostane.

Amen.

II. MOLITVE ANIMATORJEV ZA POSAMEZNE DNEVE ORATORIJA

1. O[^]E

Pripomočki: plakat, flomastri, kasetofon, kaset z meditativno glasbo; ureditev prostora: ob svečo in Sveto pismo lahko položimo velik kamen.

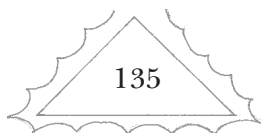
Pesem: Poglejte, kakšno ljubezen

Zgodba: Vsa moč

Oče je opazoval sina, kako se muči, da bi prestavil velik kamen. Fant je sopihal na vso moč, a kamna ni premaknil niti za centimeter. *Sinko, pa si res napel vse svoje sile?* je vprašal oče. *Seveda sem,* je odvrnil sin. *Pa nisi,* je dejal oče. *Mene še nisi prosil, naj ti pomagam.*

- A. Kaj je hotel Jezus povedati, ko je v svojih molitvah Boga imenoval Oče? Raba besede oče je znak zaupanja, znak otroške ljubezni. Tako kot se majhen otrok ob kakršnikoli težavi obrne na očeta ali na mater, tako vidi Boga ta, ki ga kliče Oče, kot trajno prisotnost in vir varnosti, še posebno v težavah. In to zaupanje je vir ogromne svobode.
- B. Bog je moj Oče in jaz sem njegov otrok.
- A. Če hočem stopiti v skrivnost nebeskega Očeta, takšnega, kakršnega nam je razodel Jezus, moram postati preprost in zaupljiv kakor otrok.

Mt 18,3-5: Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci ...

Psalm 131: Duh otroštva

Pesem: Oče, slavim te

Biti med otroki kot vzgojitelj

Nekoč sem imel vzgojitelja, ki ni bil samo vzgojitelj, ampak tudi prijatelj. Bil je vedno vesel, zame si je vzel čas, kadar sem ga potreboval, pozorno me je poslušal, spremljal me je z nevsiljivo ljubeznijo. Zaupal je v moje vrline, a tudi moje slabosti ga niso spravile v zadrego. Ljubil je resnico in me je o pravem času, pozorno in ustrežljivo opozarjal na napake in spodrseljaje. Bil je zahteven, zato lahko rečem: bil je res pravi prijatelj. Rad bi ga posnemal, vsaj ta teden.

V tišini ali ob meditativni glasbi vsak od animatorjev na plakat, ki je v sredini, napiše ime vzgojitelja, učitelja, katehistinje, duhovnika, ki se ga najrajši spominja, in lastnost, ki mu je najbolj všeč, in ki jo želi v tem tednu oratorija posnemati.

- A. Če bo torej kdo ta teden iskal takšnega prijatelja, ga bo našel v meni. Rad bi bil, kakor je bil ta moj vzgojitelj – prijatelj, ki ga še danes nosim v neizbrisnem spominu.
- B. Bog Oče, ta teden želim napeti vse svoje sile. Bodi z menoj, ko bom v tem oratoriju odkrival, kako lepo je biti prijatelj vsem, in kako lepo je, ker si ti naš Oče.

Izročimo se Mariji

O, Gospa moja ...

Pesem: Nočem več ur

2. NA[

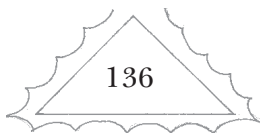
Ureditev prostora: ob prižgano svečo in Sveto pismo položimo dva lepo zložena robčka.

Pesem: Oče, združi nas

Zgodba: Dva robčka

Neki otrok je v otroški vrtec vsak dan prihajal z dvema robčkoma v roki. Nekoč ga je vzgojiteljica vprašala: *Zakaj vedno prihajaš v vrtec z dvema robčkoma v roki? Čemu ti služita?* Otrok je odgovoril: *Z enim robčkom si brišem svoj nos; drugi robček pa imam zato, da obrišem solzice tistim otrokom v vrtcu, ki jokajo.*

- A. Kdor si upa vstopiti v Jezusovo molitev z zaupanjem in klicati Boga Oče, mora temu nemudoma dodati besedo *naš*.
- B. Od zdaj naprej nismo več sami; smo člani skupnosti. Z Bogom Jezusa Kristusa ni možno nikakršno sebično razmerje.

- C. Stopiti skupaj z Jezusom v novo razmerje z Bogom pomeni hkrati odkriti, da smo povezani z vsemi tistimi, ki hodijo po isti poti.

Mt 5,23-24: Pusti svoj dar pred oltarjem

Psaln 15: Gospod, kdo bo prebival v tvojem šotoru

- A. Krščeni ne moremo moliti Oče NAŠ, ne da bi pred Boga prinašali vse ljudi. Božja ljubezen je brez meja, naj tudi naša molitev postaja takšna. Razširimo svoja srca v prostranost ljubezni in prosimo za naše brate in sestre, posebno za tiste, za katere navadno pozabljamo moliti.

Spontane prošnje ...

Odpev: Ubi caritas

1. Gospod Jezus, tvoj veliki sen je bil: da bi bili eno, kakor sta ti in Oče, da bi se naša edinost zlila z vajino. Tvoja velika zapoved, zadnja oporočka in razpoznavna zastava tvojih učencev je: da bi se ljubili, kakor si nas ti ljubil; ti pa si nas ljubil, kakor je Oče ljubil tebe.

Odpev

2. To je bil studenec, zgled. Z dvanajsterimi ste bili popotna družina. Z njim si bil iskren in resnično ljuben, zahteven in razumevajoč, predvsem pa zelo potrpežljiv. Bili ste kakor družina. Opozarjal si jih na nevarnosti, spodbujal pred težavami, veselil si se njihovih uspehov, umival si jim noge, stregel si jim pri mizi.

Odpev

3. Najprej si nam dal zgled, potem pa zapoved: ljubite se, kakor sem vas jaz ljubil. V novi družini ali bratstvu, ki ga danes oblikujemo v tvojem imenu, te sprejemamo kot Očetov dar in te vključujemo kot brata, Gospod Jezus. Ti boš torej naša povezujoča moč in naše veselje.

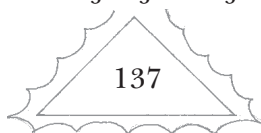
Odpev

Voditelj

Gospod, Ti živiš v vsakem človeku, v vsakem otroku, ki ga bom danes srečal. Pomagaj mi, da bom danes vsakogar spoštoval tako, kakor bi spoštoval tebe. Prosim te torej, da ostaneš živ v vsakem srcu.

Vsi

Gospod, pomagaj mi,
da bom danes ne le pravičen,
ampak tudi dobrohoten in prijazen z vsemi.
Da bom otroke sprejel ljubeznivo in z nasmejanim obrazom.
Da jim bom rad podaril svoj čas,
da bom znal pozorno prisluhniti in se veselo zahvaliti.
Naj bom vedno tam, kjer me bodo otroci potrebovali.
Naj vsi, še posebno skupina, ki mi je zaupana,
čutijo, da hočem biti njihov prijatelj.
Še posebno pa mi pomagaj, da bom pozoren
do najsihibejših, najmanjših in najbolj odrinjenih.

Izročimo se Mariji s pesmijo

Pesem: Na poti skozi življenje

3. KI SI V NEBESIH

Ureditev prostora: ob svečo in Sveto pismo položimo nekaj fotografij otrok s starši, ki naj izražajo veselje in ljubezen.

Pesem: V nebesih sem doma

Zgodba: Pajki

Takoj, ko je družinica prispela v počitniško hišo, je mama začela ometati pajčevine. Štiriletni Marko jo ustavi: *Mama, majhnih pajkcev pa nikar ne pobij!* - *Zakaj ne?* se je začudila mama. *Mar ne vidiš, kako grdi so?* Marko odvrne: *Seveda, ampak za njihove mame so najlepši na svetu.*

- A. V očenašu molimo k Očetu, ki je *v nebesih*. To ne pomeni, da je Bog daleč stran. V hebrejščini gre za način razlage, da Bog kljub temu, da ga kličemo *Oče*, še vedno ostaja enkraten; Bog ni kakor človeški starši.
- B. Podoba, ki jo imamo o Bogu, je seveda deloma sestavljena iz naših izkušenj z drugimi ljudmi. Nekdo, ki ni nikoli izkusil pristne človeške ljubezni, bo morda imel težave, ko bo poskušal razumeti Božjo ljubezen.
- C. Istočasno pa je bistvenega pomena, da spoznamo, kako Božja ljubezen daleč presega vsako človeško razmerje, toliko bolj, če je bila naša človeška izkušnja z očetovstvom nepopolna ali celo negativna. Bog ljubi drugače.

Pesem: Poletel bom

- A. *Bog je oče, ki ima rad kot mama*, je rekla neka deklica pri verouku. Morda tudi ti na sebi ne najdeš mnogo stvari, s katerimi bi bil zadovoljen. Vedi pa, da si za Boga najlepše bitje na svetu.

2 Kor 5,1-2: V nebesih imamo zgradbo od Boga ...

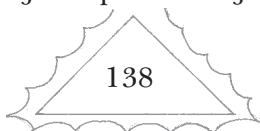
Psalm 63: Hrepenenje po Bogu

- B. *Ki si v nebesih* ne pomeni, da je Bog od nas oddaljen, temveč da je drugačen - da je veličasten in svet.

Desetka rožnega venca: Ki je v nebesa šel

Odpev: O, adoramus te

- 1. Ni te. Ne vidimo tvojega obličja.
Si. Tvoji žarki v tisoč smeri. Skrita navzočnost si.
O večno skrita in večno odkrita navzočnost, očarljiva skrivnost, h kateri se stekajo vsa prizadevanja.

Odpev

2. O opijajoče vino, ki potešiš vse želje.
O neizmerljiva neskončnost, ki preženeš vse pride.
Najbolj oddaljen in najbolj bližnji si.
Bistveno si navzoč v vsem mojem bitju.

Odpev

3. Daješ mi bivanje in trajnost.
Prevevaš me, obdajaš, ljubiš me.
Okoli mene in v meni si.
S svojo dejavno navzočnostjo prideš v najbolj oddaljene
in najgloblje pokrajine moje notranjosti.

Odpev

4. Duša moje duše si, življenje mojega življenja,
bolj jaz od mojega jaza, celostna in celoto izpolnjujoča resničnost,
v katero sem potopljen.
S svojo oživljalno močjo prepajaš vse, kar sem in kar imam.
Vzemi me vsega in naredi iz mene
živo prosojnost svojega bitja in svoje ljubezni.

Odpev

- C. Na začetku tega dneva sem se odločil:
danes bom daroval smehljaj vsem, ki jih bom srečal.
Za otroke bom storil vse, kar bo v moji moči.
Trudil se bom, da ne bom hitel, da ne bom živčen in da ne bom
nepotrpežljiv,
če mi kaj ne bo šlo povsem gladko od rok.

Izročimo se Mariji

Spomni se, o premila Devica Marija,
da še nikdar ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila,
ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil
in se tvoji prošnji priporočal.
S tem zaupanjem hitim k tebi, o devic Devica in Mati.
K tebi pridem in pred teboj zdihujoč grešnik stojim.
Nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed,
temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen.

4. POSVE^ENO BODI TVOJE IME

Ureditev prostora: ob sveči in Sv. pismu slika srca.

Pesem: Adoramus te

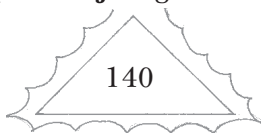
Zgodba: Posebna slika

Morda ste že videli sliko, na kateri je upodobljen Jezus, ki stoji pred vrati. V eni roki drži svetilko, z drugo pa trka. Ko so to sliko prvič predstavili v javnosti, je eden od navzočih obiskovalcev slikarja opozoril na zanimivo podrobnost: *Oprostite, gospod. Na vaši sliki je napaka. Vrata so brez kljuka.* - *To ni napaka, je odvrnil slikar, ta vrata pomenijo človeško srce. To pa se odpira samo od znotraj.*

1. Tebi bi se rad do kraja odprl:
odprl Tvoji svetlobi,
da bi Te bolje spoznal;
odprl Tvoji ljubezni,
da bi Te bolj vzljubil;
odprl Tvoji radosti,
da bo v meni izginila zadnja senca žalosti;
odprl tvojim pobudam,
da bi moja dejanja postala plemenita.
2. Vendar se bojim,
da bi se zaprl,
mislil samo nase,
da ne bi česa obdržal zase.
Zato odpri moje srce
in mojega duha ...
Odpri me,
da se s Teboj odprem svetu - Tvoji ljubezni.

Jn 17,1-6: Oče, prišla je ura. Poveljaj svojega Sina ...

Hvalimo in slavimo Božje ime
Svet, svet, svet, Gospod Bog vsemogočni, ki je bil, ki je in ki bo.
Hvalimo in poveljujmo ga vekomaj.
Vsi: Hvalimo in poveljujmo ga vekomaj.
Vreden si Gospod, naš Bog,
da prejmeš hvalo, slavo in čast in moč in čaščenje.
Vsi: Hvalimo in poveljujmo ga vekomaj.
Vredno je Jagnje, ki je bilo žrtvovano,
da prejme oblast in božanstvo, modrost in moč, čast in slavo in hvalo.
Hvalimo Očeta in Sina s Svetim Duhom.
Vsi: Hvalimo in poveljujmo ga vekomaj.
Hvalite Boga vsi njegovi služabniki in kateri se ga bojite, mali in veliki.
Vsi: Hvalimo in poveljujmo ga vekomaj.
Naj hvalijo njega, veličastnega, nebo in zemlja
in vse stvari, ki so v nebesih in na zemlji in pod zemljo, morje in vse,
kar je v njem.
Vsi: Hvalimo in poveljujmo ga vekomaj.

Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

Vsi: Hvalimo in poveljučimo ga vekomaj.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj.

Vsi: Hvalimo in poveljučimo ga vekomaj.

Vsemogočni, najsvetejši, najvišji in najvzvišenejši Bog,
največje dobro, vse dobro, ki si edini dober;

tebi dajem vso hvalo, vso slavo, vso zahvalo, vso čast, vse poveličevanje;
in za vse dobro se imamo vedno zahvaljevati tebi. Amen.

Pesem: Gospod, naš Gospod

- A. Prvim besedam v očenašu sledi vrsta prošenj. Prva prošnja, *posvečeno bodi tvoje ime*, je mogoče še najtežja za razumevanje. To je svetopisemska govorica, čisto drugačna od tiste, s katero se navadno izražamo sami.
- B. Kaj sploh pomeni, da naj se Božje ime posvečuje? Ime v Svetem pismu ni nikoli samo navadna beseda ali oznaka. V Svetem pismu je ime del osebe; razkriva njeno skrivnost, kaže na njeno bitje, na njeno istovetnost. Zaradi tega ob srečanju z Bogom marsikdo dobi tudi novo ime.
- C. Molimo, da bi vsi lahko videli Boga kot vir zaupanja in ljubezni. Obenem razumemo, da se Božje ime posvečuje tudi skozi naše življenje. Boga prosimo, naj se ljudem razkrije tako, da uporabi prav moje, tvoje, naše življenje.

Molimo za vse tiste fante in dekleta, animatorje v letošnjih oratorijih, ki v svojem srcu čutijo Božji klic, naj se ne le posvetijo delu za bližnjega, ampak Bogu darujejo svoje življenje, same sebe v duhovniškem ali redovniškem poklicu.

Očenaš

Izročimo se Mariji

Premila Mati Zveličarjeva,
odprta vrata nebeška in morska zvezda,
pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati.
Ob angelovem oznanjenju si svojega Stvarnika
čudežno spočela in ostala devica prej in slej,
usmili se grešnikov.

Pesem: Jubilate Deo

5. PRIDI K NAM TVOJE KRALJESTVO

*Ureditev prostora: ob sveči in Sv. pismu osmrtnica z besedilom:
Z globoko žalostjo vam sporočamo.*

Pesem: Pridi k nam, Gospod

Zgodba: Smrt župnije

Na zidovih nekega mesta so se pojavile osmrtnice z naslednjim besedilom: *Z globoko žalostjo vam sporočamo, da je umrla župnija sv. Hilarije. Njen pogreb bo v nedeljo ob 11h iz župnijske cerkve.*

Seveda je bila cerkev v nedeljo dopoldne polna kot še nikoli. Pred oltarjem je stal mrtvaški voziček, na njem pa krsta. Župnik je kratko spregovoril: *Preden bomo našo rajnico pokopali, želim, da se vsak še enkrat osebno poslovil od nje. V mimohodu boste imeli priložnost, da še enkrat pogledate v obraz pokojnice in se od nje dostojno poslovite, kot je navada. Nato je župnik odkril krsto in ljudje so se začeli vrstiti. Vsak je pogledal vanjo in odšel naprej, tih in pretresen. Kajti v krsti je bilo ogledalo in vsakdo je v njem videl svojo lastno podobo.*

Zdrami svojo Cerkev - začni pa pri meni!

Oživi našo skupnost - začni pa pri meni!

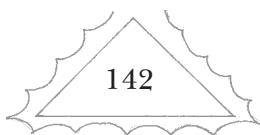
Razširi mir na svetu - začni pa pri meni!

Podeli ljubezen in resnico

slehnemu človeku - začni pa pri meni!

Če so klopiv tvoji domači cerkvi zaprašene, je zaprašena tudi tvoja duša.

- A. Božje kraljestvo za Jezusa ni najprej nekaj, do česar bi lahko prišlo s posredovanjem človeške moči ali nasilja. Nič nima opraviti z nacionalističnim pogledom, z zmago za ene in porazom za druge.
- B. Ne gre za kraljestvo po merilih tega sveta. Poleg tega Jezus nikoli ne pozabi, da je Božje kraljestvo odprto vsem ljudem. Je kot drevo, ki ponuja zavetje vsem pticam neba, kot mreža, ki zajame vse vrste rib, kot gostija, na katero so povabljeni tudi ubogi in pohabljeni.
- C. Božje kraljestvo je že v svetu, že deluje, vendar na prikrit, skrivnosten način. Čeprav se ga ne da razpoznati po zunanjih znakih, vendarle zahteva preoblikovanje srca.
- A. Tisti pa, ki imajo oči in ušesa, tako da vidijo in slišijo skrivnost kraljestva, ki je navzoče v Jezusu, postanejo tega kraljestva deležni. S svojim *da* Jezusu pripravljajo pot in mu omogočajo, da pride iz skritosti na svetlo. To razloži nujno v Jezusovem klicu, saj je z njegovim prihodom Božja ura že zazvenela.
- B. Pridi k nam tvoje kraljestvo pomeni *Maranatha* - Pridi, Gospod Jezus.
- C. Božje kraljestvo je že navzoče med nami, Jezus nas uči, kdo mu pripada.

Pesem: Pridi k nam

Mt 5,3-11: Blagri

Psalm 72: Mesijevo kraljestvo

1. Pomagaj nam, Gospod, da bomo živeli v preprostosti in se ne bomo navezovali na materialne stvari.
2. Pomagaj nam, da bomo potrpežljivi in da ne bomo reševali problemov z nasiljem.
3. Pomagaj nam, Gospod, da bomo postali pozorni na trpljenje drugih.
4. Daj nam moči, Gospod, da bomo vedno pravični do sebe in do vseh okrog nas.
5. Daj nam usmiljeno srce, da ne bomo obsojali svojih bližnjih.
6. Pomagaj nam, da bomo svoje srce ohranjali čisto in jasno za veselje, ki ga daješ ti.
7. Stoj nam ob strani, ko se bomo trudili, da bi vnašali mir v naše domove, župnijo, v skupino.
8. Pomagaj nam, da bomo pogumni kristjani in se ne bomo bali pokazati, da smo tvoji učenci.

Pesem: O moj Bog, dopusti mi

Kadar se ljudje ljubijo,

kadar se ljudje vzajemno osrečujejo,
kadar ljudje prihajajo drug k drugemu in si podajajo roke,
kadar ljudje ustvarjajo možnosti za mir,
kadar se ljudje med seboj pogovarjajo,
kadar so ljudje veseli in kadar se razumejo,
kadar ljudje drug za drugega prinašajo radost: z besedo, z razumeva-
jočim pogledom,
kadar se ljudje zavzemajo v najbolj neznatnih malenkostih, vsakda-
njosti za mir, veselje, srečo, ljubezen, ubranost, dobro voljo, človeč-
nost - sploh za ljudi,
tedaj je zmerom Božje kraljestvo med nami.
Tedaj zmerom.

Izročimo se Mariji

Zdrava, o nebes Kraljica, zdrava angelov Gospa.
Zdrava, korenina, zdrava, vrata,
ki iz tebe svetu luč je prisijala.
O veseli se, Devica slavna, nad vse krasna,
bodi zdrava, o prelepa, prosi za nas Kristusa.

Pesem: Ko bi ljudje ljubili se

6. ZGODI SE TVOJA VOLJA

Ureditev prostora: ob sveči in Su. pismu zlikana in zložena srajca.

*Ali: ob sveči in Su. pismu posoda z zemljo, potresena s semeni;
v zemljo zasajena veja z listi; zraven odprta pesmarica z notami.*

Pesem: Gletje, sejalec

Zgodba: Vstopi v moje kraljestvo

Neka ženica je umrla. Njena duša se je znašla v vrsti tistih, ki so čakali na sodbo. Slišala je, kako Gospod nekomu govori: *Pomagaj si mi v prometni nesreči, pridi v nebeško kraljestvo.* In drugemu: *Neki vdovi si dal brezobrestno posojilo, pridi v nebeško kraljestvo.* In spet tretjemu: *Zastonj si opravljal težke operacije in mnogim ljudem povrnil življenje in upanje, vstopi v moje kraljestvo.* Ženica se je vznemirila. Naj si je še tako prizadevala, nobenega izrednega dejanja iz svojega življenja se ni mogla spomniti. Srce ji je močno razbijalo, ko je stopila pred Gospoda. Tedaj pa je začutila njegov nasmeh in zaslišala besede: *Z ljubeznijo si prala in likala moje srajce. Vstopi v moje kraljestvo.*

Vsi

... naj bom kakor zemlja:
rodovitna in globoka prst, iz katere bo lahko pognalo drevo ...
Ali naj bom samo drevo,
ki ponosno izteza svoje veje in širi svoje liste ...
Ali pa – samo veja, čisto majhna
– to si želim –
da bom podprl pesem kakšne ptice...
Lahko pa tudi samo pesem, pesmica,
ki bo slavila jutro, ko se bo zdanilo,
in večer, preden se bo stemnilo.

Pesem: Ti si ta luč sveta

- A. Zgodi se tvoja volja v hebrejščini pomeni *delati to, kar Bogu ugaja, storiti nekaj Bogu v veselje*. Če imamo nekoga radi, potem tej osebi spontano skušamo ustreči, poskušamo delovati na način, ki jo bo osrečil.
- B. Tudi obratno lahko rečemo: če nas ima Bog rad, potem je srečen, če smo mi srečni, če najdemo tisto polnost življenja, ki nam jo je namenil. To pa je drugi pomen izraza *Božja volja*. To je Božji načrt, ki obsega veselje, človeštvo, pa tudi vsakogar od nas.
- C. Kako naj izpolnjujemo Božjo voljo? Jezus svoje učence primerja z lučjo. Odgovor na vprašanje: *Kaj naj počnemo?* tako ni čisto brez humora: *Svetite!* Luč težko počne kaj drugega, tudi brez velikega truda. Naš problem ni v tem, kako bi si izmislili nove in nove podvige, temveč, da bi odkrili, kako biti luč.

Odpev: Oče, slavim te, dajem ti življenje, ljubim tebe.

1. Ko se vse v naših človeških načrtih, v naših zemeljskih oporah zdrobi; ko od najlepših sanj ostanejo le razočaranja; ko naši največji napori in naša najbolj trdna volja ne dosežejo postavljenega cilja; ko iskrena in vroča ljubezen ničesar ne doseže in je pred nami neuspeh, krut in žalosten, ostajaš ti, Gospod, neuničljiv in močan, prijatelj, ki zmore vse.

Odpev: Oče, slavim te

2. Tvoj načrt ostane nedotaknjen, nič ne more preprečiti, da se ne bi izpolnila tvoja volja. Tvoje sanje so lepše kot naše in ti jih uresničiš. Neuspehe spreminjaš v večje zmagoslavje, nikoli nisi premagan.

Odpev: Oče, slavim te

3. Ti, ki iz čistega ničā, prikličeš bivanje in življenje, vzemi našo nemoč v svoje stvariteljske roke, vzemi jo z neskončno ljubeznijo, in daj, da bo rodila sad, tvoje delo, boljše od vseh naših želja. V tebi se naše upanje rešuje poloma, v tebi se popolnoma udejanji.

Odpev: Oče, slavim te

Izročimo se Mariji

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja,
življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena!
K tebi vpijemo izgnani Evini otroci,
k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini.
Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas
in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa,
blagoslovljeni sad svojega telesa.
O milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija!

Pesmi: Kristus končno zmagal bo

7. KAKOR V NEBESIH TAKO NA ZEMLJI

Urditev prostora: ob sveči in Svetem pismu slika ali fotografija rok, podanih v znak sprave; napis: SPRAVA.

Pesem: Jezus na obali

Zgodba: Dva vodnjaka

Na nekem dvorišču sta bila dva vodnjaka. Prvi je bil lep, nov, sezidan strokovno in brez vsake napake. Odlično je držal vodo. Niti kapljica ni šla prav nikoli v izgubo. Drugi pa je bil že močno razpokan. Skozi špranje je neprestano curljalo. Prvi vodnjak je bil ponosen na svojo popolnost. Zavedal se je, da nekaj pomeni, in je to tudi pokazal. A prav zaradi njegove popolnosti se mu žuželke in ptice niso upale

približati. Zato je bil vedno sam. Ob drugem vodnjaku pa se je na vlažnih tleh, ki jih je namakala voda iz njegovih razpok, razrasla trava, cvetje in celo nekaj grmičev, na katerih so gnezdile ptice. Čebele, metulji in žuželke vseh vrst pa so neprestano obletavale vodnjak in mu delale družbo. Res, ta vodnjak ni bil popoln, bil pa je srečen.

- A. Živimo v svetu, kjer popolnost pogosto pomeni biti prvi, več od drugih, v središču, biti nekdo. Edina resnična popolnost pa je v ljubezni in odpuščanju.
- B. Prosimo, da bi Božja ljubezen preoblikovala brezbrizni, sovražni in tekmovalni svet v kraljestvo pravice in miru. Prosimo, da bi se vsi ljudje spravili med seboj.

(podamo si roke, eden od animatorjev bere besedilo):

tistemu tamle - čisto spredaj

tistemu tamle - nekje na sredi

tistemu tamle - čisto zadaj

tistemu tamle - ki se mi posmehuje

tistemu tamle - ki me ponižuje

tistemu tamle - ki me prezira

tistemu tamle - ki ga nikdar ne razumem

tistemu tamle - ki me nikoli ni maral razumeti

tistemu tamle - ki ga sovražim

tistemu tamle - ki se obme spotika

tistemu tamle - ki bi ga najrajši utišal

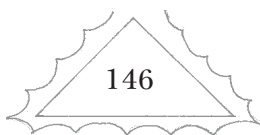
da, prav tistemu - bom ponudil roko sprave

Pesem: Pojdi in oznani svetu ...

- A. Za ljubezen in spravo ne moremo delati, če Bogu ne rečemo: *Vzemi moje življenje, tako da bodo po meni tudi drugi lahko prejeli nekaj tvoje ljubezni, tvoje luči.*
- B. Nebeškega Očeta prosimo, naj našo voljo zedini z voljo svojega Sina, da bomo spolnjevali njegovo voljo, njegov načrt odrešenja za življenje sveta.
- A. Izročimo mu svojo voljo in ga prosimo, naj nam pomaga, da bomo izbrali to, kar je vedno izbiral njegov Sin: delati to, kar je všeč Očetu.
- B. Izročimo mu izbiro svoje življenjske poti, ki je pred nami, da bi bila skladna z njegovimi načrti.

Molimo za tiste animatorje v letošnjih oratorijih, ki v svojem srcu slišijo Božji glas in vabilo, naj stopijo na pot duhovnega poklica.

Očenaš

Jn 1,35-42: Prvi učenci

Psaln 40: Zahvala in prošnja za pomoč

- Prišel si, ponižen in obziren in si mi ponudil svoje prijateljstvo.
- Dvignil si me na svojo raven, ponižal si se na mojo.
- Želiš, da bi si bila domača, da bi si zaupala.
- Skrivnostno ostajaš v meni, vedno navzoč prijatelj, ki se mi neprestano daje in popolnoma izpolni vsa moja pričakovanja.
- Ko se nam daješ, imamo v tebi vse stvarstvo, kajti vse veselje je tvoje.
- Da bi bilo najino prijateljstvo popolno, me pridružuješ svojemu trpljenju in veselju, deliš z menoj vse svoje upe, svoje načrte, svoje življenje.
- Vabiš me, naj sodelujem s tvojim odrešenjskim delom, naj z vsemi močmi delam s teboj.
- Želiš, da bi bilo najino prijateljstvo plodno in koristno zame in za vse druge.
- Bog, človekov prijatelj: stvarnik, prijatelj stvari, sveti prijatelj grešnikov.
- Idealen prijatelj si, ki nikoli ne odpove v zvestobi in se nikoli ne izneveri.
- Daru takega čudovitega prijateljstva bi rad odgovoril, kakor ti upaš in zaslužiš; vedno bi rad ravnal kot tvoj prijatelj.

Pesem: Ko Jezus je začel učiti

Izročimo se Mariji

O, Gospa moja ...

8. DAJ NAM DANES NA[VSAKDANJI KRUH

Ureditev prostora: ob sveči in Sv. pismu na krožniku ali prtiču manjši hleb kruha.

Pesem: Bodi hvaljen

Zgodba: Hlebec kruha

Na vrata samostana je potrkal kmet. Vrtarju je potisnil v roke lep, sveže pečen in prijetno dišeč hleb kruha in rekel: *Brat vratar, ali veš, komu je namenjen ta hleb?* - *Morda očetu opatu?* je ugibal vratar.

Ne. Tebi. - Meni? Prav meni? je bratu vrtarju zažarel obraz.

Da. To pa zato, ker si vedno tako prijazen z menoj in z mojo družino. Zato sva te z ženo hotela razveseliti. Tudi kmet je kar žarel od veselja.

Brat vratar je položil hleb na mizo in ga občudoval vse dopoldne. Naenkrat se mu je utrnilo: *Kaj ko bi malo razveselil tudi očeta opata?* Brž je odnesel hleb očetu opatu in ta ga je bil zares vesel. A spomnil se je, da je najstarejši pater bolan in si dejal: *Odnesel mu bom ta čudovit hleb kruha, da ga malo razveselim.* A tudi tam hleb ni ostal dolgo. Bolni pater

je pomislil, da bi lahko razveselil brata kuharja in mu ga je poslal. Brat kuhar ga je dal bratu zakristanu (da bi ga razveselil, seveda) in ta ga je dal najmlajšemu bratu v samostanu, ki pa ga je spet podaril naprej drugemu bratu. Na koncu se je hleb ponovno vrnil k bratu vratarju. Tako je bil krog sklenjen. To je bil res krog veselja.

- A. Ne čakaj, da bo začel kdo drug. Prav ti si danes na vrsti, da odpres krog veselja. Droben žarek dobrote ima to moč, da v svetu sprosti neizmerno moč ljubezni in ljudje se začnemo spreminjati.
- B. Ljubezen je edini zaklad, ki se množi, ko ga delimo, edini dar, ki se povečuje, ko odštevamo, in edino podjetje, v katerem največ zaslужimo takrat, kadar razdajamo.

Pesem: Kakor je bil ta kruh ali Miza

- C. Ko molimo *daj nam danes naš vsakdanji kruh*, prosimo Boga, naj nas podpira pri našem romanju s Kristusom, da bomo v puščave tega sveta zmožni prinašati Božjo živo vodo, Božjo luč, Božjo ljubezen.
- A. Ta podpora kajpak ne izključuje snovnega kruha, obenem pa meri dlje. Kaj je hrana, ki nam bo pomagala živeti kot Božjim pričam v svetu? To je Božja beseda, ki jo najdemo v Svetem pismu, je molitev, je vzajemna ljubezen in pomoč drugim.
- B. To je Jezus Kristus sam, *živi kruh*, ki nas hrani in podpira, ko nam tu na zemlji podarja slutnjo nebes. *Daj nam* je znamenje zaupanja otrok, ki vse pričakujejo od Očeta. Jezus nas uči to prošnjo in z njo poveljujemo našega Očeta, ker priznavamo, kako je dober nad sleherno dobroto.

Mt 6,25-34: Zaupanje in zaskrbljenost

Psalm 23: Dobri pastir

- C. Tudi evharistija je naš vsakdanji kruh. V sebi povzema vse ostale vrste *kruha*. Moč, ki je lastna tej Božji hrani, je moč zedinjenja: zedinja nas z Jezusom in nam daje moč, da s svojo ljubeznijo razveseljujemo ljudi okrog sebe.

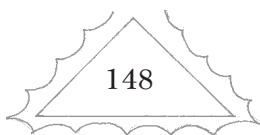
Simbolično dejanje: kruh veselja in zedinjenja (podelimo si kruh)

Odpev: Pridi k nam, Gospod

- 1. Potrebujemo tebe, samo tebe, nikogar drugega. Samo ti, ki nas ljubiš, lahko čutiš do nas, ki trpimo, tisto sočutje, ki ga vsakdo čuti do sebe. Samo ti lahko izmeriš, kako velika, kako neskončno velika je v tem svetu in v tej uri potreba po tebi.

Odpev

- 2. Vsi te potrebujejo, tudi tisti, ki tega ne vedo: in ti te potrebujejo še bolj kot tisti, ki vedo. Lačni misli, da si mora preskrbeti kruha, v resnici pa je lačen tebe. Žejni misli, da ga žeja po vodi, v resnici pa

je žejen tebe. Bolnik se slepi, ko si želi zdravja, kajti njegovo resnično zlo je, da je brez tebe.

Odpev

3. Kdor išče lepoto sveta, nezavestno želi tebe, ki si edina spoznanja vredna resnica. Kdor si prizadeva za mir, išče tebe, edini mir, kjer se nemirna srca lahko odpočijejo. Kličejo te, ne da bi to vedeli, in njihov krik je, skrivnostno, bolj bridek kakor naš. Potrebujemo te. Pridi, Gospod!

Odpev

Izročimo se Mariji s pesmijo

Pesem: Na poti skozi življenje

9. IN ODPUSTI NAM NA[JE DOLGE

Ureditev prostora: ob sveči in Sv. pismu verižica, bankovec, prstan ...

Pesem: Cesta zvabila me je

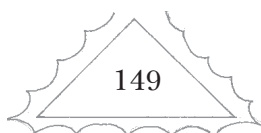
Zgodba: Samo zlato

Stara perzijska zgodba pripoveduje o človeku, ki ga je obsedla želja, da bi si prilastil vse zlato na svetu. Ta misel ga je mučila noč in dan; naselila se je v njegovem srcu in v možganih tako, da ni premišljeval o ničemer drugem več kot o zlatu. Ko je hodil po mestu, ni videl drugega kot zlatarne. Ni opazil ljudi, niti modrega neba in ni slišal ptičjega petja. Nekega dne se ni mogel več zadrževati. Planil je v neko zlatarno in si začel žepe polniti z zapestnicami, prstani, okraski in verižicami. Seveda so ga ob izhodu aretirali. Stražnik ga je vprašal: *Le kako si mogel pričakovati, da boš ušel, saj je bila trgovina polna ljudi? - Kaj res? se je začudil mož. Nisem jih opazil. Veste, videl sem samo zlato.*

Bog, Ti se ne veseliš z nami, če smo zaslepljeni.

Prosimo te,
raztrgaj verige zla, na katere smo priklenjeni,
da bo greh v nas umrl,
kakor je v Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu,
ki je premagal smrt,
da bi greh sveta izkoreninil
ter živel za nas
danes in vse dni.

- A. Sveto pismo govori o človeških napakah na različne načine. Tako omenja tudi dolg. Zakaj?

- B. Odgovor je skrit v priliki o talentih. Bogat gospodar zaupa pred odhodom na potovanje trem svojim služabnikom večjo vsoto denarja, vsakomur po njegovih sposobnostih. Dva denar uporabljata in ga prislužita še več. Tretji pa se zboji, izkoplje jamo in svoj denar skrrije, da ga ne bi izgubil. Ko se gospodar vrne, pohvali prva dva služabnika in ošteje tretjega. Jezusu je torej žal za ljudi, ki ne razvijejo Božjih darov, ki ne zaupajo sami vase, ker ne zaupajo v svojega Boga.
- C. Čeprav smo ustvarjeni po Božji podobi in poklicani, da prejeto prinesemo tudi drugim, pa svojo svetlobo iz sebičnosti ali iz strahu lahko skrijemo. Da bi jasno poudarila trajno prisotnost Božjega odpuščanja med nami, je Cerkev poslala duhovnike, ki ga na zelo osebni način oznanjajo v zakramentu sprave. Ta zakrament nam kaže, da Bog vedno ponuja svoje *odpuščanje, tudi kadar sami v sebi v to komaj verjamemo.*

Hvala, Gospod, ker mi odpuščas.

Hvala, ker mi odpustiš takoj,
popolnoma, brez pridržkov in pogojev.
Hvala, ker mi odpustiš za zmerom
in ne pogrevaš starih stvari.
Hvala, da odpuščas neutrudno in tako,
da v moji duši izbrišeš vsako sled greha.

Lk 15,1-20a: Izgubljeni sin

Odpev: Kyrie eleison

Kristus, poslan od Očeta, da vrneš mir skesanim srcem, usmili se nas.
Kristus, prišel si klicat grešnike, usmili se nas.
Gospod, družil si se z grešniki in cestninariji, usmili se nas.

Odpev: Kyrie eleison (lahko prepevamo ves čas te molitve, potihno)

Odšel si v tujino.

Hotel si spoznati življenje v širnem svetu.

Na dušo se nisi oziral.

In tako se je zgodilo, kar se je moralo zgoditi.

Ves denar si zapravil, vse zabave si si privoščil, pridobil si si izkušnje.

In ostal si praznih rok. Poiskal si si delo in sčasoma začel premišljevat.

Zatopil si se vase. Uvidel si, da zunaj ni raja.

Vrnil se bom k očetu, v očetovo hišo! Očetova hiša je bila v tebi!

Tvoj oče je tvoja duša!

Oče te pričakuje z razprtimi očmi in razširjenimi rokami.

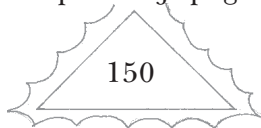
Vrnil si se domov, v svoj notranji mir.

Skesan si. Ne kot tisti, ki površno reče: vsak se pač lahko zmoti.

Vzel si si dovolj časa,

da si se odkrito in neprizanesljivo pomenil sam s seboj.

Oče ti je odpustil. Pripravil ti je pogostitev.

Zakaj bil si mrtev in si spet oživel.
Bil si izgubljen, spet si bil najden.

Psalm 51: Grešnikova izpoved

Pesem: Pridi k nam (Vsi grešili smo, odpusti nam ...)

Ti, Gospod, ki poznaš vse skrivnosti,
si nam dejal, da ti je ljubše grešnikovo kesanje kakor njegova smrt.
Prizanesljivo nas poglej,
usmili se nas in izpolni našo željo ter nam odpusti grehe.
Popravi, kar smo hudega zagrešili.
In ker nimamo drugega pribežališča
in nobene druge rešitve mimo tvojega usmiljenja,
naj bomo deležni sprave s teboj po Jezusu Kristusu,
našem edinem Zveličarju,
ki je s teboj in Svetim Duhom v slavi neminljive večnosti.

Izročimo se Mariji

Spomni se, o premila Devica Marija,
da še nikdar ni bilo slišati, da bi ti koga zapustila,
ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil
in se tvoji prošnji priporočal.
S tem zaupanjem hitim k tebi, o devic Devica in Mati.
K tebi pridem in pred teboj zdihujoč grešnik stojim.
Nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed,
temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen.

10. KAKOR TUDI MI ODPU[^AMO SVOJIM DOL@NIKOM

Ureditev prostora: ob sveči in Sv. pismu križ in cvetje.

Pesem: Ko čutiš to

Izpoved nekega ameriškega dekleta svojemu fantu:

STVARI, KI JIH NISI STORIL

Se spominjaš, kako sem si izposodila
tvoj novi avto in ga razbila?
Mislila sem, da me boš ubil,
a ti tega nisi storil.
Se spominjaš, kako sem te spravila na plažo,
čeprav si govoril: *Deževalo bo!* In je res.

Mislila sem, da mi boš očital: *Saj sem ti rekel!*
 a ti tega nisi storil.
 Se spominjaš zabave, na kateri sem se spogledovala z drugimi,
 da bi postal ljubosumen in si to res tudi postal?
 Mislila sem, da me boš pustil,
 a ti tega nisi storil.
 Se spominjaš, kako sem prevrnila jagodno torto
 na sedež tvojega avta?
 Mislila sem, da me boš udaril,
 a ti tega nisi storil.
 In ali se spominjaš, kako ti nisem povedala,
 da moraš na prireditev priti v večerni obleki
 in si se pojavil v kavbojkah?
 Mislila sem, da boš kar odšel,
 a ti tega nisi storil.
 Da, mnogo stvari je, ki jih nisi storil.
 Potrpel si z menoj, me ljubil, me ščitil.
 Za toliko napak sem te nameravala prositi odpuščanja,
 ko bi se vrnil iz Vietnama.
 A nisi se vrnil.

Samo enkrat potujemo po tem svetu.
 Dobroto in odpuščanje podarjajmo takoj.
 Ne odlašajmo in ne prelagajmo na kasneje.
 Kajti samo enkrat gremo čez ta svet.

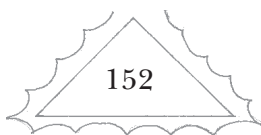
Pesem: Ubi caritas

- A. Ljubezen ne more nikoli postati moja zasebna lastnina; prejema-
mo lahko samo toliko, kolikor dajemo. Boga lahko za odpuščanje
prosimo v tolikšni meri, kot ga tudi sami delimo z drugimi.
- B. Pomembno je začeti, pa čeprav z malim, skoraj z ničemer. Če ho-
čemo komu, ki nas je prizadel, odpustiti v resnici in ne le v бесе-
dah, je treba v notranjosti dostikrat prehoditi dolgo pot. Na njej
nas podpira zaupanje in odpuščanje celotne Cerkve.
- C. Val Božjega usmiljenja ne more prodreti v naše srce, dokler nismo
odpustili tistim, ki so nas razžalili. Ljubezen je - kakor Kristusovo
telo - nedeljiva: ne moremo ljubiti Boga, ki ga ne vidimo, če ne
ljubimo brata, sestre, ki ju vidimo.

1 Jn 4,16b-21: Bog je ljubezen ...

Voditelj

V dnu človeškega srca se vse zavozlava in razvozlava.
 Ni v naši moči, da ne bi več čutili žalitve in nanjo pozabili;

toda srce, ki se preda Svetemu Duhu, rano preobrazi v sočutje in očisti spomin s tem, da žalitev preoblikuje v priprošnjo.

Odpuščamo svojim dolžnikom (**vaja v tišini**)

- spomnim se ene osebe, ki me je kdaj užalila, mi storila krivico, izrabila moje zaupanje ...
 - spomnim se: Bog ljubi grešnike in da odpušča tudi tej osebi;
 - zavem se, da je Gospod ob meni; prosim ga, naj spremeni mojo jezo in užaljenost v sočutje in odpuščanje
1. Pomagaj mi, Gospod, da bom odpuščal, kakor ti meni odpuščaš: odpuščati hitro, preden se razburim; odpuščati s srcem, z iskreno voljo, ne le z besedami;
 2. odpuščati popolnoma, brez pridržkov in brez pogojev; odpuščati za zmerom, brez pogrevanja starih stvari; odpuščati iskreno, kakor da nikdar nisem doživel žalitve in krivice;
 1. odpuščati ponižno, s prepričanjem, da so meni več odpustili; odpuščati velikodušno, z odločitvijo, da bom žaljivca bolj ljubil in zanj molil;
 2. odpuščati neutrudno, tako da izbrišem vsako sled. Gospod, pomagaj mi odpuščati, da bo moje odpuščanje podobno tvojemu.

Izročimo se Mariji

Premila Mati Zveličarjeva, odprta vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati.

Ob angelovem oznanjenju si svojega Stvarnika čudežno spočela in ostala devica prej in slej, usmili se grešnikov.

11. IN NE VPELJI NAS V SKU[N]JAVO

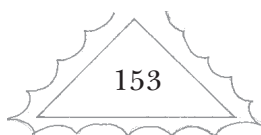
Ureditev prostora: ob sveči in Sv. pismu maska, lasulja, šminka ...

Pesem: Klic naš se dviga

Zgodba: Dobro in zlo

Nekega dne sta se Dobro in Zlo srečala na plaži. *Pojdiva se kopat*, sta dejala. Odložila sta oblačila in se pognala v vodo. Kmalu nato je Zlo prišlo iz vode, si nadelo oblačila Dobrega in odšlo po svoji poti. Tudi Dobro je kmalu prišlo iz vode. Ker ni več našlo svojih oblačil, je bilo prisiljeno vzeti tisto, kar je še ostalo na plaži. Nato je tudi Dobro odšlo po svoji poti.

- A. Naši grehi so sadovi privolitve v skušnjava. Bog pa nas hoče rešiti. Prosimo ga, naj nam ne pusti stopiti na pot, ki vodi v greh. Prosimo ga za Duha razločevanja in moči, za milost čuječnosti in stanoovitosti do konca.

- B. Naj v življenju prepoznavam dobro kljub nelepim oblačilom napora, odpovedi, trpljenja, ki si jih včasih nadene. In naj se ne dam zapeljati vsakemu mikavnemu videzu, za katerim se morda skriva nekaj, kar me bo zbegalo in mi vzelo moč za iskanje in izvrševanje dobrega.
- C. In ne vpelji nas v skušnjava ... Stavek se da razumeti tudi drugače. Prevedemo ga lahko kot stori, da ne vstopimo v skušnjava ..., obvaruj nas pred vstopanjem v skušnjava ... Jezus nam Boga noče prikazati kot nekoga, ki uživa, ko nas sili v težavne preizkušnje, temveč nam naroča, naj molimo za Božjo pomoč v preizkušnjah.

1. Ali smo dobri?
Toliko, kolikor znamo odpustiti.
2. Ali smo modri?
Toliko, kolikor znamo trpeti.
1. Ali smo čisti?
Toliko, kolikor je globoka naša vera.
2. Ali smo veliki?
Toliko, kolikor znamo ljubiti.
1. Ali smo srečni?
Toliko, kolikor se razdajamo.

Psalm 141: Prošnja za varstvo

- A. Jezus je z molitvijo premagal vse skušnjave hudega duha.
- B. On ima moč, da premaga tudi vse viharje, ki nastanejo v naših srcih. Zato ga prosimo, naj nam pomaga.

Mr 4,35-41: Jezus pomiri vihar

Bog, Oče naš,
ni je teme, ki je ti ne bi mogel pregnati;
ni je noči, ki je ti ne bi mogel spremeniti v jutranjo zarjo.
In ker se smemo zanesti na tvojo besedo,
daj da bo v vseh viharjih naša vera ostala stanovitna,
naj Jezus stopi v sredo viharja, Tvoj Sin, kot Gospodar,
in naj viharje utiša v slavo tvojega imena za večne čase.

Pesem: Bojim se samote

Izročimo se Mariji

Zdrava, o nebes Kraljica, zdrava angelov Gospa.
Zdrava, korenina, zdrava, vrata, iz tebe svetu luč je prisijala.
O veseli se, Devica slavna, nad vse krasna,
bodi zdrava, o prelepa, prosi za nas Kristusa.

Pesem: O nepričakovani dar

12. TEMVEČ REŠI NAS HUDEGA. AMEN.

Ureditev prostora: ob sveči in Sv. pismu napis: V Tebi, Gospod, je moja moč.

Pesem: Nič ne de, če so poti

Zgodba: Znam spati v vetrovnih nočeh

Nek kmet je iskal hlapca. Nekega dne se oglasi pri njem fant, ki je iskal zaposlitve. Gospodar ga je vprašal: *Kaj pa znaš delati?* Fant je odgovoril: *Znam spati v vetrovnih nočeh.* Kmet se je odgovoru čudil, a ker je hlapca nujno potreboval, je fanta sprejel v službo. Neke noči je zapihal močan veter. Zavijal je okrog vogalov in tulil v krošnjah dreves tako močno, da se je kmet prebudil. Zaskrbelo ga je; veter bi lahko odprl hlevska vrata, splasil živino, razmetel seno in napravil veliko škodo. Kmet je hitro vstal in potrkal na hlapčeva vrata. Nič odgovora. Kmet je še enkrat potrkal, tokrat močneje. Še vedno nič odgovora. Hlapec je mirno spal. Kmet pa ni izgubljal časa. Stekel je ven k hlevu, da bi videl, koliko škodo je veter že napravil. Tam pa je presenečen obstal: vrata in okna so bila čvrsto zapahnjena, seno in slama pokrita in povezana tako močno, da bi ju noben veter ne mogel odpihniti, konji in krave so mirno počivali. Zunaj je divje pihal veter, notri pa je vladal mir. Tedaj se je kmet spomnil fantovih besed, da zna spati tudi v vetrovnih nočeh, in jih je razumel. Fant je vsak dan dobro izvrševal svoje delo, skrbel, da je bilo vse na svojem mestu in vedno zapiral vrata in okna. Vsak dan je bil pripravljen na veter in nevihto. Zato se je ni bal.

Rim 8,31b.35.37-39: Če je Bog z nami, kdo je zoper nas?

Psalm 91: Zatočišče pod Božjimi perutmi

Odpev: V Gospodu je moja moč

1. Z nami si vse dni do konca sveta.

Z nami si, Božja vsemogočnost, z našo krhkostjo.

Z nami si, večna ljubezen, in spremljaš vsak naš korak.

Odpev

2. Z nami si, suvereno varstvo in zagotovilo uspeha v skušnjavah.

Z nami si, moč, ki podpiraš našo omahujočo velikodušnost.

Z nami si v naših bojih in neuspehih, v naših težavah in preizkušnjah.

Odpev

3. Z nami si v naših razočaranjih in stiskah, da nam vrneš pogum.

Z nami si v žalosti, da nam daješ navdušenje svojega veselja.

Odpev

4. Z nami si v samoti kot tovariš, ki nikoli ne odpove.

Z nami si v našem apostolskem poslanstvu, da nas vodiš in podpiraš.

Z nami si, da nas vodiš k Očetu po poti modrosti in večnosti.

Jezus učencem ne obljublja lahkega življenja.

Pove jim celo, da bodo naleteli na težave, stiske in preizkušnje. Jezus pa se ne ustavi tu. Pove svojim učencem, naj se ne bojijo, saj je on svet premagal. Božja ljubezen je močnejša od vseh sil zla. In vsi, ki vanj zaupajo, najdejo v teh besedah vir miru, notranjega miru, ki prihaja od Boga in nam omogoča nadaljevanje poti, navkljub vsem težavam, ki se na njej lahko pojavijo. In kdor izhaja iz tega miru, ga lahko prinaša tudi drugim.

Gospod, odkrivam,

da me drugi potrebujejo,

da bedim,

ko oni spijo,

da verujem,

kadar podvomijo,

da molim,

kadar obmolknejo.

Potrebujejo me,

da lahko hodijo ob moji strani,

takrat, ko upajo in se bojijo,

takrat, ko bi se sicer utrudili in omagali.

Potrebujejo nas,

da bomo z njimi stali pred Tabo,

ko se bodo z molitvijo in vprašanji zatekali k Tebi,

ko se Ti bodo zahvaljevali

in se Ti popolnoma izročili.

Pesem: Zahvaljujte se Gospodu vsi

Izročimo se Mariji

Pozdravljena, Kraljica, mati usmiljenja,

življenje, veselje in upanje naše, pozdravljena!

K tebi vpijemo izgnani Evini otroci,

k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini.

Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas

in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa,

blagoslovljeni sad svojega telesa.

O milostljiva, o dobrotljiva, o sveta Devica Marija!

III. OB ZAKLJUČKU ORATORIJA

Lahko se uporabi pri zaključni maši, zaključni prireditvi ali na zadnjem srečanju animatorjev; za vsakega animatorja potrebujemo manjšo svečo.

Zgodba: Pridiga

Sv. Frančišek je nekega dne rekel bratu Ginepro: *Brat Ginepro, pridi z menoj. Greva pridigat.* Brat Ginepro pa je odgovoril: *Oče Frančišek, ti veš, da nimam šol. Kako naj pridigam?*

Sv. Frančišek pa je vztrajal in brat je popustil. Šla sta po mestu in tiho molila za ljudi, ki so delali na vrtovih in v lokalih. Prijazno sta se nasmejala otrokom, še posebno najbolj revnim. Izmenjala sta nekaj besed s starčki, ki so se greli na soncu. Ustavila sta se pri bolnikih. Neki ženi sta pomagala nesti vedro vode.

Ko sta tako nekajkrat prekoračila mesto, je sv. Frančišek dejal: *Brat Ginepro, čas je, da se vrneva v samostan. - Kaj pa najina pridiga?* se je začudil brat. *Sva jo že povedala ...* je smehljaje odgovoril Frančišek.

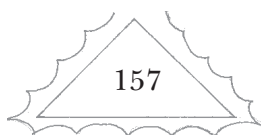
- A. V času oratorija smo si prizadevali, da bi med otroke prinašali Božjo luč in ljubezen. Oratorija je konec, mi pa nismo več takšni kot prvi dan. V sebi nosimo novo izkušnjo – *tudi jaz sem lahko luč za druge.* Danes se pravzaprav ponovno odpravljamo na pot.
- B. Sedaj vem, da biti animator ni privilegij, temveč naloga. Ne morem se zadovoljiti s tem, da bi bil Jezusov učenec samo en ali dva tedna v letu. Jezus me danes vabi na novo romanje, v katerem bom nadaljeval s svojim poslanstvom. Širil bom Jezusovo luč v družini, med prijatelji, na počitnicah, čez leto pa v šoli, pri mladinskem verouku in v skupinah, ki jim pripadam.

Prejem luči

Med pesmijo ali glasbo vsak od animatorjev prižge svojo lučko ob velikonočni sveči

- C. Jezus nam pravi, naj s seboj na to romanje ne jemljemo ničesar. To je romanje zaupanja: Bog nam bo vedno dal, kar potrebujemo. Ponuja nam tri darove:
- *hrano*, to je Kristusa samega;
 - *odpuščanje*, tako da lahko s potovanjem vedno znova in znova začnemo.

In končno nam ponuja svojo *pomoč* takrat, ko bomo najbolj ranljivi, tako da bodo morebitne preizkušnje za nas lahko postale odskočna deska, ki nam bo pomagala naprej.

Ponudba zaposlitve

Iščemo:

človeka
starost
izvor
stroka: nepomembni

Nujno:

delovna usposobljenost po
Mt 25,35-36
in 1Kor 12,4-6

Delovni čas:

neomejen.

Plačilo:

po Mt 25,34
in Mt 25,40.

Potrebne lastnosti:

široko srce
jasen pogled
pozorno uho
spretne roke
živahen duh
praktičnost

Izpopolnjevanje:

možno spotoma

Zglasite se:

pod geslom
kristjan

Viri:

Katekizem katoliške Cerkve

Ignacio Larranaga, *Srečanje*, Slovenski kapucinski provincialat, Ljubljana, 1995

Prihajam k tebi, Slovenski kapucinski provincialat, Ljubljana, 1995

Brat John iz Taizeja, *Očenaš*, Družina, Ljubljana 1998.

Bruno Ferrero, *C'e' qualcuno lassu'?*, Torino, Elle Di Ci, 1995.

Bruno Ferrero, *Quaranta storie del deserto*, Torino, Elle Di Ci, 1990.

III. PESMI

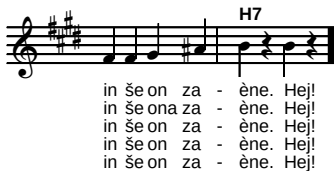
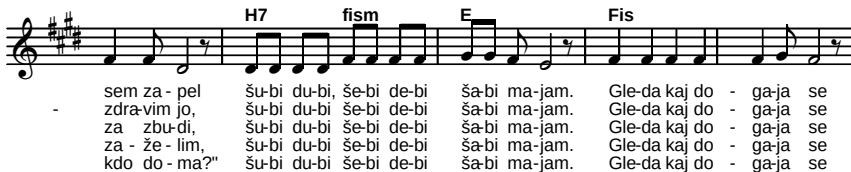
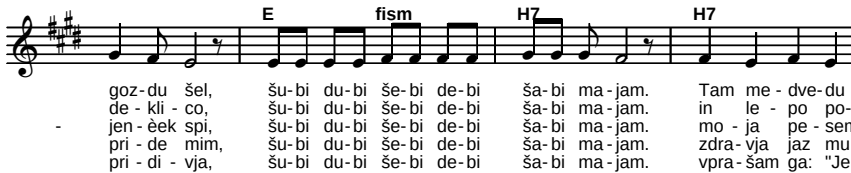
Šuba dum, šuba dam

Odpev

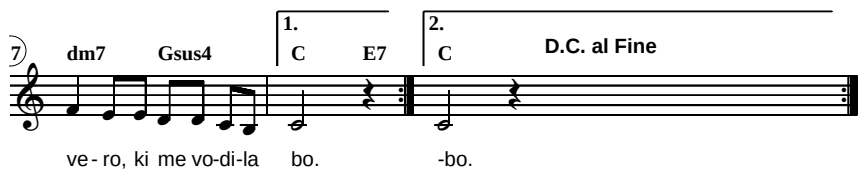
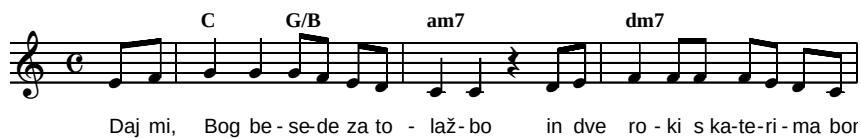
Peter Puènik

1. Vêe-raj sem po
2. Sre-èam lu - štn
3. V zi-belj - ki do-
4. Star-èek s pi-po
5. Pa še Hu-go

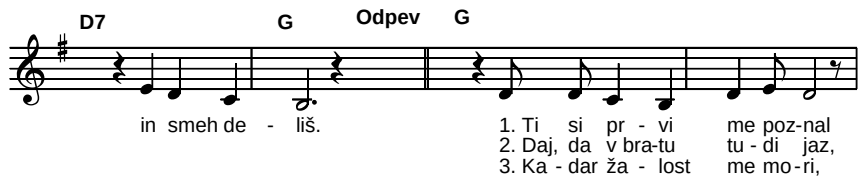
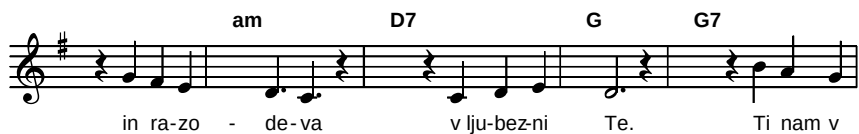

Daj mi, Bog

Hvalnica

Peter Puènik

Oèe naš

N.N.

D

O-èe naš, ki si v ne - be - sih, po-sve

O-èe naš, ki si v ne - be - sih,

A **D**

- èe - no bo - di tvoj - je sve - to ime.

po - sve - èe - no bo - di tvoj - je

Kra-lje-stvo tvo-je pri-di, tvo-ja

sve-to ime. Kra-lje-stvo tvo-je pri-di,

A

vo-lja vo-di ka - kor v ne-be-sih ta-

tvo-ja vo-lja vo-di ka - kor v ne-be-sih

D **G**

- ko na zem-lji. Daj nam da-nes naš vsak

ta - ko na zem-lji. Daj nam da-nes naš

- da-nji kruh in od - pus-ti nam na - še dol-ge

vsak - da-nji kruh in od - pus-ti nam na-

ka - kor tu - di mi od - puš-èa - mo

- še dol-ge ka - kor tu - di mi od-

vsem na - šim dol - žni - kom. in ne

- puš-èa - mo vsem na - šim dol - žni - kom.

vpe - lji nas v sku - šnja - vo tem-veè

In ne vpe - lji nas v sku - šnja - vo

re-ši nas vsega hu-de-ga.

tem-veè re-ši nas vsega hu-de-ga.

Poglejte kakšno ljubezen...

Svetel plamen

besedilo in glasba: Mateja Jamnik
em

D G A

Svetel pla-men naj go - ri v tvo - ji mla - di du - ši,

D 1. G A 2. G

za - hva - ljuj Go - spo - du se. du se, ker

A D G

On ta pla - men je. 1. Ka - dar prav za - res hu -
2. Ko pri - ja - telj ra - zo -
3. In ko dan je zo - pet

D G D G

- do ti je, in ko veš, da si se zmo - ti, le o - br - ni na Go
- èa - ra te, ko o - sta - neš sam na sve - tu, veš ne - kdo ti luè - ko
na - sme - jan, se o - bla - ki raz - be - ži - jo, ta - krat dru - gim tu - di

D A

- spo - da se, in nik - dar ne o - bu - paj
bo priž - gal in u - pa - nje ti dal.
ti po - daj svetel pla - men upa - nja.

Ti me vodiš, Gospod

Peter Puènik

1. Go - spod ti vo - diš mi živ - lje - nje, Ti mo - ja
2. O - èe - tom na - šim ra - zo - de - val si svo - jo
3. Po svo - ji me u - èiš be - se - di, Ti sam po
4. Ob sre - èi bliž-njih naj bom sre - èen, in ob tr-

luè si, mo-ja pot. Ti ka - žeš ra - dost, mi ve - se - lje. Ti
 ve - li - èi - no, moè. Èez mor-je vo - dil jih v pu - šèa - vo, ko
 bra-tih pro-siš me. Naj bo - do v sre-èi a - li be - di, v
 - pe-èih naj tr - pim. Ta - ko s Te-boj pos - stajam ve - èen, naj

lju - biš me Go - spod, moj Bog. Vem, da-nes zno-va Ti me vo-
 bil je dan, ko b'la je noè. Vem, da-nes zno-va Ti me vo-
 njih Tvoj o - braz naj iš - èem.
 se ni - èe - sar ne bo - jim.

- diš, sam v za - ve-zo va-biš me. Skoz živ - lje-nje z ma-no

ho - diš, spremljaš mo-je dne-ve vse. O-

Tvoj je ta dan, Gospod

Peter Puènik

1. Ju - tro v me-gli se ti - ho i - skri, son - ce pre - ga - nja že
 2. Elo - vek od - pri svo - je o - èi, Stvar - ni - ku za - te je
 3. Skri - te skr - bi, in tem - ne no - èi z Njim boš pre - ma - gal lah -
 4. Son - ce za - šlo bo spet za go - ro, dan mi Tvoj bil je kot

noè. Vse se ble - sti, na - ra - vo bu - di, no - vo ji da - je spet moè
 mar. Bog vseh stva - ri te zno - va u - èi, sam se ti da - je kot dar.
 - ko. No - vih mo - èi za vse tvo - je dni. On le po - da - ril ti bo.
 dar. Hva - la za vsak tre - nu - tek bo - gat, ko me spre - mi - nja tvoj žar.

Z no - vi - mi žar - ki spet vzbuja èlo - ve - ku sr - ce, no - vo mu u - pa - nje
 Sprej - mi od - pr - tih ga rok, ko pri - ha - ja v tvoj dan, v te - bi bo no - va mo
 U - paj, za - u - paj mu ža - lost in ra - dost sr - ca. On, ki Lju - be - zen je,
 Èe sem kaj ža - lil te, pro - sim, od - pus - ti mi zdaj, mir - no in sre - èno noè

no - vo mu lu - èko pri - žge. O Gos - pod.
 v te - bi bo dan nas - me - jan.
 za - te to - laž - bo i - ma.
 mi - lost ti svo - jo mi daj.

Predstavitev	5
Cilji oratorija	7
Vsebinski prerez priročnika	8
 ANIMATROJEM	 11
Biti animator	12
Nekaj praktičnih nasvtov	22
Ponudba oratorija	27
 PRIDI, OTROK MOJ	 33
1. Dvojčka	35
2. Ukraden blagoslov	42
3. Beg od doma, sanje	48
4. Štirinajst let za Rahelo	53
5. Blagoslovljen	59
6. Boj z Bogom	67
7. Sprava z bratom	73
8. Izrael	79
9. Dvanajst sinov in Jožefova suknja	85
10. Rešitev v Egiptu	91
11. Starčkovo veselje	97
12. Očak Jakob	102
 DELAVNICE	 109
IGRE	117
 PRILOGE	 125
1. Razne oblike molitve Očenaš	126
2. Molitvena srečanja za animatorje	133
3. Pesmi	159